

9 770353 734051

INTERVJU
Zdenka Jan,
upokojena
kriminalistka
str. 26-27

GOSPODARSTVO
Kakšne bodo letošnje
božičnice? str. 4

ŠPORT
Lahko bi bilo boljše ... str. 18

Št. 50 / Leto 73 / Celje, 13. december 2018 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

Reveži kljub mesečni plači

Čeprav velja splošno prepričanje, da hodita z roko v roki nezaposlenost in socialna stiska, tudi marsikdo, ki gre vsak dan v službo, ni veliko na boljšem. Mnogi kljub delu za polni delovni čas ne dosežejo minimalne plače. Med prejemniki slednje je na Celjskem malo manj kot polovica zaposlenih. V Naši temi ugotovljamo, ali bi podjetja res pokopal dvig minimalnih plač ali bi jih pokopalo to, da bi delavci začeli delati tako slabo, kot so plačani? str. 12-13

Fotografija je simbolična. Foto: splet

AKTUALNO
Celjski RCERO zgodba o
uspehu str. 2

GOSPODARSTVO
Golte: želijo preseči
pričakovanja str. 4

Za delnico Celjskega
sejma 7 evrov str. 5

CELJE
Koncesionar bo Nomago
str. 6

VELENJE
Deset let Visoke šole za
varstvo okolja str. 8

KRONIKA
Vloma v župnišče str. 14

KULTURA
V svetu Ozove dežele str. 11

REPORTAŽA
Šestdeseta v Celju str. 29

POVEČANO POVPRŠEVANJE PO TEŽKIH KRAVAH! NUJNO!
INFO: (02) 790 15 60, 031 733 637
NOVO! TRANSPORT PO SLOVENIJI BREZPLAČEN!
ODKUP KRAV PO VIŠJH CENAH
do 2,60 € + davek (bio + 0,20 €)
Aktualne dnevne cene: biki do 3,50 € + davek
Aktualne dnevne cene: telice do 3,40 € + davek
POVEČANO POVPRŠEVANJE PO BIO ŽIVALIH (do 0,20 €).
TEDENSKA PRODAJA MALIH
TELIČK; cca 200–250 kg!
Zagotovljeno plačilo v dveh dneh na vaš bančni račun.
Kogler Franc A., d.o.o. Parmova ulica 53, SI-1000 Ljubljana

ZADETKI

»Socialna podpora ni previsoka, prenizke so plače delavcev.«

Mojca Stropnik, sekretarka savinjske sindikalne organizacije ZSSS

»Hiša na Petričku, ki se seseda sama vase, ima velik pomen za različne generacij Celjanov. Predstavlja neko ikono, na katero se lahko v materialni obliki ali spominsko navežemo.«

Aleš Žmavc, avtor magistrske naloge o Petričku

»V vsej svoji karieri na policiji nisem imela primera, da bi si otrok izmislil spolno zlorabo. Razen v tistih primerih, kjer so ga k temu navedli starši zaradi maščevanja drugemu partnerju.«

Zdenka Jan, upokojena kriminalistka

»Iz pisave lahko razberemo osebnost človeka, njegova čustva, intelekt. Ko prejmeš voščilnico, napisano na roko, se ti zdi, da se je človek potrudil posebej zate.«

Anja Polh, oblikovalka in ilustratorica

»Otroci, stari osem let, se morajo znajti, za večino je vse skupaj prava pustolovščina. Sami nosijo smučarsko opremo, v restavraciji si morajo znati naročiti v tujem jeziku.«

Damjan Prosenak, vodja Alpske šole Rogla

Težave predvsem pri odločbah o štipendijah

Reorganizacija centrov za socialno delo: zamud pri odločbah naj ne bi bilo veliko

Približno tri mesece se v praksi že izvaja reorganizacija centrov za socialno delo. Na Celjskem sta zdaj dva glavna centra, in sicer Center za socialno delo Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur pri Celju in Šmarje pri Jelšah, ter Center za socialno delo Savinjsko-Saleška, ki je združil dosedanje centre Velenje, Mozirje in Zalec. Uporabniki so v tem času sicer čutili nekaj negativnih učinkov reorganizacije in tega se zavedajo tudi na centrih.

Ker so se že avgusta pojavile težave z informacijskim sistemom, so se posledično pojavili zamiki pri odločanju o državnih štipendijah. »O državnih štipendijah smo zato odločali šele septembra in oktobra, ko smo prav tako imeli težave z informacijskim sistemom. Za celjsko regijo sicer lahko potrdim, da je zamud malo in da se nanašajo predvsem na nepopolne vloge. Če je bila vloga oddana v

zakonskem roku, uporabnik prejme izplačilo za nazaj ne glede na to, kdaj je odločba izdana. Šlo je za malo zamud glede na velikost območja, ki ga pokrivamo in glede na težave, s katerimi smo se srečevali,« pravi direktorica Centra za socialno delo Celje **Olga Bezenšek Lalič**. »Vsaka reorganizacija je dolg proces in zavedamo se, da so v takšnem procesu tudi »porodni krči«. Ker gre za dolgotrajen proces in spremembe, bodo učinki reorganizacije vidni čez nekaj časa. Zaenkrat je še prehitro za podajanje celovite ocene, dodaja Bezenšek Laličeva.

Enako meni tudi direktorica Centra za socialno delo Savinjsko-Saleška **Helena Bezjak Burjak**, ki dodaja, da je tudi pri njih v prvih tednih reorganizacije prišlo do težav pri odločanju o štipendijah. »Z notranjo razporeditvijo dela smo nato za odpravo teh težav poskrbeli tudi z delom izven delovnega časa. Nekaj težav je bilo tudi pri odločanju

o subvenciji pri plačilu vrtca. Na tem področju je na žalost reorganizacija vplivala tudi na uporabnike. Kljub temu da je bilo nekaj nezadovoljstva, so uporabniki razumeli položaj in videli, da smo se trudili pomagati po najboljših močeh. Zato smo uporabnikom tudi hvaležni.«

Previdno!

Na ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti opozarjajo, da se je s 1. decembrom spremenil postopek podaljševanja določenih pravic iz javnih sredstev, in sicer to velja za podaljšanje pravice do otroškega dodatka, državne štipendije, znižane plačila vrtca ter subvencije malice in kosila. Upravičencem do navedenih pravic ni treba vlagati vlog za podaljšanje, saj bodo to storili centri za socialno delo po uradni dolžnosti.

»Ker avtomatizacije odločanja s pomočjo informacijskega sistema (da sistem samodejno izpiše odločbo brez sodelova-

nja strokovnega delavca še ni mogoče zagotoviti, bo odločanje centrov za socialno delo po uradni dolžnosti nespremenjeno. V informacijskem sistemu so v začetku decembra 2018 že bile pripravljene vloge za upravičence, ki se jim pravica do otroškega dodatka in znižanega plačila vrtca izteče z 31. decembrom. Teh upravičencev je v Sloveniji približno 30 tisoč. To pomeni, da bodo centri za socialno delo za navedene upravičence po uradni dolžnosti odločili o tem, ali so ti še nadalje upravičeni do otroškega dodatka oziroma do znižanja plačila vrtca,« pravijo na ministrstvu. Če oseba podaja vlogo za priznanje pravice do otroškega dodatka, znižanega plačila vrtca, državne štipendije in subvencije malice in kosila prvič, mora vložiti vlogo na predpisanem obrazcu, prav tako mora oseba ves čas upravičenosti do te pravice sporočati spremembe, ki vplivajo nanjo.

SŠol

Celjski RCERO evropska zgodba o uspehu

Po Oikosovi študiji je center za ravnanje z odpadki upravičil vloženi denar EU

Projekt Regionalnega centra za ravnanje z odpadki Celje – RCERO, v katerega je združenih 24 občin na Celjskem, je izpolnil pričakovanju Evropske unije. To je razvidno iz študije, ki jo je na zahtevo Bruslja izdelalo ljubljansko podjetje Oikos. Evropska unija je v programskem obdobju 2004–2006 za ta projekt namenila 30 milijonov evrov.

Občine, vključene v 58 milijonov evrov vreden projekt, so se ob prejemu evropskih sredstev zavezale, da bodo izpolnile določene cilje. »Takrat so dokazovale, da bodo zmanjšale količino odpadkov, odloženih na deponijo in s tem podaljšale njeno življenjsko dobo, znižale izpuste toplogrednih plinov ter zmanjšale količino odpadkov, ki jih ni mogoče reciklirati. Vsi ti cilji so doseženi in to je zelo pomembno. Projekt namreč ocenjujemo z vidika, kaj je nekdo predvideval, da se bo zgodilo v določenem času, in potem izmerimo od takrat do danes, kakšna je ta sprememba,« je povedal **Jurij Kobal** iz omenjenega mednarodnega svetovalnega podjetja, ki raziskave izvaja v različnih državah.

Regijski center za ravnanje z odpadki v Bukovžlaku iz zraka

Izdelava študije je trajala približno dva meseca, narejena je bila pretežno na podlagi terenskega dela, s pomočjo pogovorov z vodilnimi predstavniki občin, ministrstev, inšpekcijskih služb, Simbia, ki upravlja RCERO, toplotarne in z drugimi. Naš sogovornik je ob tem še poudaril, da je celjski RCERO edini projekt v Sloveniji, ki ima končan snovni

tok in tudi termično obdelavo odpadkov, kar drugod predstavlja velik strošek.

»Strukture odpadkov so se spremenile in na tem področju Evropa zaostaja, ker ni dovolj centrov za termično obdelavo odpadkov. Celju je s svojo toplotarno, na zmogljivostih, ki jih je predvidel in na potrebe, ki jih ima, uspelo celovito urediti ravnanje z odpadki. Zato

je v Celju stanje dolgoročno veliko boljše kot v Ljubljani, Mariboru in drugih centrih, kjer tega ni.

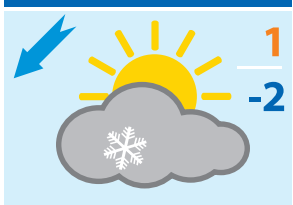
Evropska komisija sicer izvaja podobne študije tudi na drugih področjih, z njimi pa želi ugotoviti, ali so bila evropska sredstva dobro naložena in ali projekt uspešno posluje.

ROBERT GORJANC
Foto: Simbio

ČETRTEK

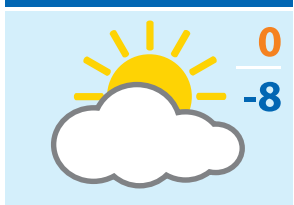
SOBOTA

PETEK

NEDELJA

Vir: ARSO

Letošnji prejemniki jabolka kakovosti. V glasbenem programu na podelitvi je nastopila skupina The Takeover, katere člani so dijaki in nekdanji dijaki Gimnazije Celje – Center.

Jabolka kakovosti tudi v regiji

Jabolka kakovosti so nacionalna priznanja za najboljše prakse mobilnosti in mednarodnega sodelovanja. Priznanja podeljuje Center RS za mobilnost in evropske programe izobraževanja in usposabljanja. S podelitvijo teh priznanj center vsako leto izpostavi tiste ustanove, ki so s pomočjo mednarodnega sodelovanja v svoje delovanje vnesle pomembne premike.

Pred tednom so jabolka kakovosti prejele tudi nekatere izobraževalne ustanove iz naše regije, in sicer Osnovna šola Pod goro iz Slovenskih Konjic, Srednja šola za gostinstvo in turizem Celje, Višja strokovna šola Ekonomske šole Celje in Ljudska univerza Rogaška Slatina. Projekti, ki jih nagradenci

izvajajo in so zanje prejeli priznanje, so zelo raznoliki.

Osnovna šola Pod goro iz Slovenskih Konjic ima tudi podružnični šoli v Špitalču in V parku, slednja je namenjena otrokom s posebnimi potrebami. Šola je dobila priznanje prav za delo na tem področju in za napredek pri tem. Najbolj odmeven rezultat projekta je gradnja senzorne sobe in igralnice. Kot pravi ravnateljica šole **Darja Ravnik**, so priznanje prejeli predvsem zato, ker so učitelji vsebine, ki so jih spoznali v tujini, zelo dobro prenesli v svoje okolje. Te vsebine so se začele odražati v rezultatih učencev. »Priznanje pomeni potrditev, da smo si cilje dobro zastavili in da tisto, kar nam manjka, iščemo drugje.

Pri tem je pomembno, da so uspešni naši učenci.«

Srednja šola za gostinstvo in turizem Celje je prejela jabolko kakovosti že četrto leto. Letos je dobila priznanje zato, ker je dosegla vpeljavo dveh novih modulov v redni izobraževalni program. Prvi se imenuje Koordinacija gastronomskih storitev, drugi Hotelske storitve. »Modula pomenita obogatitev in posodobitev programov v šoli. Njuna največja vrednost je povezava šolstva in gospodarstva. Tretjino ur izvajajo delodajalci, naši partnerji, s katerimi smo oblikovali ta dva modula na osnovi primerov dobrih praks iz tujine,« je povedala pomočnica ravnateljice šole **Tatjana Goršek**.

Kot manjša višja šola so na priznanje še posebej ponosni v Višji strokovni šoli, ki deluje

v okviru Ekonomske šole Celje. Prejeli so nagrado za večletne projekte mobilnosti, predvsem pa za sodelovanje s šolo iz Srbije. **Mojca Sendelbah**, koordinatorica programa Erasmus+, pravi: »S partnersko šolo smo pripravili okvir za izvajanje praktičnega izobraževanja za študente v njihovi in naši šoli v programu Ekonomist. Oblikovali smo tudi navodila za mentorje v šolah in podjetjih ter za študente ter vse to izdali v priročniku v treh jezikih. Publikacija je dostopna vsem šolam, ki želijo to uporabiti.«

Ljudska univerza Rogaška Slatina je s projektom mobilnosti nadgradila način poučevanja ter uporabila sodobne tehnologije in Montessori metode pri poučevanju odraslih. TC, foto: KR

Povezovanje izobraževanja in gospodarstva

CELJE – Vsak deseti študent v Sloveniji se izobražuje v eni od več kot 60 višjih strokovnih šol. Prednost dveletnega študija v teh šolah je v tem, da so študenti tesno vpeti v praktično izobraževanje v gospodarstvu.

V vsakem letniku študija v višji strokovni šoli je 40 odstotkov programa izpeljanega v podjetjih, to je 400 ur letno. Šole ugotavljajo, da pri vključevanju študentov v praktično izobraževanje dobro sodelujejo predvsem z velikimi podjetji, medtem ko bi z malimi in s srednje velikimi takšno sodelovanje rade okrepile. Zato so v okviru projekta, imenovanega Saps, v Skupnosti višjih strokovnih šol Slovenije (SVŠŠ) pripravili orodja, namenjena prav tem podjetjem.

Kot pojasnjuje **Alicia Leonor Sauli Miklavčič**, vodja projektov v omenjeni skupnosti, ki ima sedež v Celju, so za mala in srednja podjetja pripravili pregled prednosti, ki jih prinaša vključevanje v praktično izobraževanje študentov. Kot pravi sogovornica, v teh podjetjih pogosto ne vedo, na koga naj se obrnejo, da bi pridobili študente na prakso. Zato so v skupnosti pripravili štiri knjižice in spletno stran z vsemi informacijami. »Vzpostavili smo tudi zelo enostaven sistem, kako lahko podjetja takoj navežejo stik z bližnjo šolo, ki nudi praktično izobraževanje na področjih, ki jih potrebujejo.« Na ta način lahko v podjetjih ustvarijo bazo svojih prihodnjih kadrov. Študenta v času prakse spoznajo in presodijo, ali ustreza potrebam podjetja.

In kako bodo v SVŠŠ informacijo o tem razširili med podjetji? Sogovornica odgovarja: »Podpisali smo sporazume o sodelovanju z GZS in Obrtno-podjetniško zbornico Slovenije, s študentsko organizacijo, z zavodom za zaposlovanje, Nacionalno agencijo za kakovost v visokem šolstvu in Združenjem regionalnih razvojnih agencij. Njihovim članom predstavljamo orodja in kako se lotiti povezovanja.« Sicer pa v skupnosti računajo, da bodo podjetja prepoznala priložnost, saj se sicer na trgu dela težko borijo za kader z večjimi podjetji. Prav študenti višjih strokovnih šol marsikdaj že z diplomskimi nalogami pripravijo podjetjem inovativne rešitve, ki jim olajšajo postopke dela in prinašajo dobiček. Posebej veliko je povpraševanje po diplomantih strojništva in mehatronike. TC

Projekt je financiran iz programa Erasmus+ za podporo reformam na področju oblikovanja politik. Pri pravi gradiva je SVŠŠ sodelovala z državami JV in osrednje Evrope, kjer imajo podobne težave, saj ni tradicije sodelovanja trga dela z izobraževanjem.

90,6 95,1 95,9 100,3

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Vedno z menoj!

Boni za najbolj pomoči potrebne

CELJE – Škofijski karitas Celje so bili v ponedeljek predani darilni boni za otroke in starejše v stiski, ki jim bodo polepšali veseli december. Prejeli jih bodo posamezniki z območja celjske občine. Gre za akcijo, ki jo že peto leto izvajata Zavod Celeia Celje in družba RTA agencija.

Od gospodarstvenikov je bilo letos zbranih 21 tisoč evrov, posamezniki v stiski pa bodo prejeli darilni bon v vrednosti 40 evrov. Obdarjenci bodo lahko uporabili darilne bone na območju starega mestnega jedra, kar je namenjeno njegovi poživitvi. Uporabiti jih morajo v letu dni. »Obdarjeni so teh bonov izredno veseli. Gre za presenečenje, ki ga ti ljudje niso pričakovali,« je o lanskem odzivu povedal predsednik Škofijske karitas Celje **Rok Metličar**. Akcija je trajala vse od avgusta.

Ponedeljkove predaje darilnih bonov Karitas so se udeležili predstavniki župnijskih karitas in Vincencijeve konference. Akcijo sta jim predstavili Katarina Karlovšek iz RTA agencije ter Tadeja Falnoga iz zavoda Celeia. V preteklih letih so organizatorji akcije zbrali približno 70 tisoč evrov in obdarili več kot 1.700 ljudi.

BJ, foto: Grupa

Organizatorji dobrodelne akcije, skupaj s številnimi prostovoljci iz celjskih župnijskih Karitas in Vincencijeve konference

Sodelavci župnijskih karitas bodo pred božičem obiskali in obdarili več kot 3.500 starejših in osamljenih. Ob Miklavžu je začela Karitas akcijo Nasmeh upanju, za zbiranje sredstev za nadaljnjo pomoč socialno ogroženim in dolgotrajno bolnim otrokom. Vsi, ki želijo sodelovati, lahko pošljejo SMS z besedo SOLIDAREN ali SOLIDAREN5 na številko 1919. Darujejo

lahko 1 evro ali 5 evrov. V zadnjih tednih so sodelavci škofijske karitas pomagali 1.272 družinam, ki so prejele osnovna živila, higienske pripomočke in priborljške. Za Miklavža je bilo obdarjenih več kot 2.800 otrok in več kot tristo brezdomcev, oseb z motnjo v razvoju ali s težjo boleznijo.

Presenečenje v Celjskih mesninah, nejevolja v cinkarni

V marsikaterem podjetju v regiji bosta božičnica ali nagrada zaposlenim ob koncu leta še višji kot lani

Konec leta je in medtem ko vodilni v podjetjih seštevajo prihodke in dobiček, se zaposleni sprašujejo, kolikšno božičnico, 13. plačo oziroma nagrado za dobro opravljeno delo bodo dobili. Od letos so božičnice in 13. plače do višine povprečne plače oproščene dohodnine in v kar nekaj podjetjih na Celjskem bodo izkoristili maksimalno olajšavo. Zato bodo pri njih nagrade višje kot lani. Večina podjetij, ki smo jih vključili v našo anketo, bo zaposlenim izplačala nagrado, koliko bo znašala, ponekod še ne vedo ali pa številke ne želijo razkriti. Največje letošnje presenečenje so vsekakor Celjske mesnine, kjer bodo po besedah direktorja Izidorja Krivca »vsi, ki so pridno delali, dobili nagrado 1.000 evrov bruto«. Drugače kot prejšnja leta je tudi v Cinkarni Celje, kjer letos božičnice najverjetneje ne bo.

Nekaj več kot 900 zaposlenih v Cinkarni Celje je 13. plačo dobilo že poleti, o kakršnih koli dodatnih izplačilih pa se bodo v podjetju odločali po novem letu, je povedal predsednik uprave Tomaž Benčina. Zaradi morebitnega neizplačila božičnice je med delavci te dni kar nekaj nejevolje, omenjata se celo tožba zoper vodstvo in štrajk. V cinkarni so pač navajeni, da jih podjetje po-

leg 13. plače vsako leto nagradi še z visoko božičnico. Lani, ko je podjetje poslovalo odlično, so bili zaposleni deležni božičnice v višini povprečne slovenske plače, to je približno 1.600 bruto. Zaradi uveljavljanja davčne olajšave so denar dobili januarja letos. Cinkarna sicer tudi letos posluje dobro, po devetih mesecih je imela dobička še več kot lani, vendar se na svetovnih trgih že kažejo razpoke in povpraševanje po njenem osnovnem izdelku je manjše. Najbrž je tudi to razlog, da so v podjetju bolj previdni. Sicer pa Benčina na slabo voljo zaposlenih odgovarja: »Imamo jasna pravila in ta bomo spoštovali.«

Ponekod rekordno

Povsem drugačno je razporeditev v Skupini Terme Olimia, kjer so zaposleni ta teden izvedeli, da bodo letos dobili doslej najvišjo nagrado za poslovno uspešnost. Znašala bo 1.000 evrov bruto, denar bodo na svojih računih imeli v prvih dneh januarja. »Skupina, v kateri so poleg matičnega podjetja v Podčetrku še Terme Tuhelj na hrvaški strani, je letos poslovala odlično. Ker bodo prihodki od prodaje in čisti dobiček najvišji doslej, mora biti rekordna tudi nagrada za zaposlene,« je povedal direktor Florjan Vasle. Skupina Terme Olimia bo letos imela približno 30

milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje in tri milijone evrov čistega dobička.

Božiček bo letos bogato obdaril tudi zaposlene v Store Steel. »V skladu s podjetniško kolektivno pogodbo bodo delavci v decembru dobili nagrado za uspešnost, ki glede na rezultate poslovanja ne bo le simbolična,« je napovedal glavni direktor Jani Jurkošek. Višine zneska, ki bo odvisna tudi od posameznikove prisotnosti na delu, ni želel razkriti, dejal je le, da bo krepko preseгла 1.000 evrov neto.

Zaradi visokih nagrad za uspešno delo ali božičnic se te dni veselijo še v nekaj podjetjih v regiji. V BSH Hišnih aparatih bo 1.328 zaposlenih predvidoma konec prihodnjega tedna na svoje račune dobilo nagrado, ki bo znašala 1.200 evrov bruto. Prihodnji teden bodo podoben znesek dobili tudi v uspešni ljubenski družbi KLS. Lastnik Bogomir Strašek bo, tako kot lani, vse svoje zaposlene nagradil s po 1.000 evri neto. Prav tolikšno božičnico oziroma nagrado za uspešno delo bo letos dobilo tudi sto zaposlenih v slatinskem gradbenem podjetju Gic Gradnje. Enak znesek bo direktor in lastnik Ivan Cajzek namenil tudi zaposlenim v družbah Trik Kamenine in IPI, ki sta del Skupine Gic.

Nekaterim nagrada šele januarja

Že jutri, v petek, bo nekoliko debelejše denarnice imelo 1.600 zaposlenih v podjetju Odelo iz Prebolda. Tako kot lani bo tudi letos nagrada za uspešno delo znašala 950 evrov bruto. Znesek bo za vse enak, seveda bodo tisti, ki so v podjetje prišli šele pred nekaj meseci, dobili manj. Do 3. januarja pa bo na nagrado za uspešno delo moralo počakati 148 zaposlenih v žalskih podjetjih Zagožen in Aplast, ki sta v lasti družine Zagožen. Vendar se bo splačalo počakati, saj letos nagrada znaša 500 evrov neto.

Med podjetji, ki bodo še pred prazniki nekoliko razveselila svoje zaposlene, je zreški Unior. Znesek ni visok, saj podjetje še vedno odplačuje milijonska posojila, je pa višji od lanskega. Božičnica oziroma del plače za poslovno uspešnost letos znaša 350 evrov bruto, denar bo 1.833 zaposlenih dobilo 18. decembra. Dodatek ob koncu leta bodo imeli tudi v sosednjem podjetju GKN Driveline, kjer pa višino nagrade še niso določili, je povedal direktor Peter Smole.

Nagrada je tudi zdravje

Kolikšno nagrado in kdaj jo bodo izplačali svojim zaposlenim, še ne

vedo tudi v laškem podjetju Fragmat Tim. Direktor Dušan Žužek je povedal, da so v družbi letos poslovali bolje kot lani, vendar zastavljenih načrtov ne bodo uspeli uresničiti. A bo kljub temu vseh 259 zaposlenih v Fragmatu Timu in hčerinskem podjetju Tim Svetloba do konca leta nagrajenih. Del plače kot nagrado za poslovno uspešnost bodo v decembru dobili tudi zaposleni v Cetisu, v turistični agenciji Palma iz Celja pa bo 80 zaposlenih ta mesec dobilo božičnico, prihodnje leto, ko bo narejen zaključni račun, pa bodo dobili še nagrado za poslovno uspešnost. Božičnica bo za vse enaka, nagrada pa ne, so povedali v Palmi. Konkretnih zneskov niso želeli omeniti.

Tako kot že vsa leta doslej bodo letos nagrajevali tudi v žalskem podjetju Tehnos. Nagrado dobijo vsi zaposleni, vendar ni za vse enaka. Njena višina je najprej odvisna od poslovnih rezultatov podjetja, nato pa še od delovne dobe posameznika, od zahtevnosti dela, ki ga opravlja, in tudi od njegove zavzetosti in vneme, je povedal direktor in lastnik Anton Kisovar. Ob tem je še dejal, da je zanj največja nagrada, da v podjetju uspejo ohraniti vsa delovna mesta in da leto zaključijo zdravi.

JANJA INTIHAR

Do 2020 v zelenem

Na Golteh želijo preseči pričakovanja gostov

Po uspešni minuli zimski in poletni sezoni ter po lastniškem preoblikovanju se smučišču nad Mozirjem obetajo boljši časi. Smučarsko sezono so odprli prvi v Sloveniji, računajo na 120 smučarskih dni in 80 tisoč smučarjev. Pred zimsko sezono so veliko vložili v dodatno nastanitveno ponudbo, v prihodnjih letih bodo posodobili tudi naprave na smučišču. Za zdaj poslujejo stabilno, a bodo ob koncu leta še beležili izgubo.

Poslovanje Turističnega središča Golte, ki je od lanskega februarja v večinski lasti ljubljanskega podjetja Sicom Invest, je bilo po besedah direktorja Mitje Trčeta uspešnejše kot zadnja leta. Kljub rekordni zimski in poletni sezoni se rdečim številkam še niso mogli izogniti. »Izguba je posledica sanacije in tranzicije. Golte so v preteklosti večinoma poslovale z izgubo, zato je tudi prišlo do vseh težav, prisilnih poravnjav in menjavanja lastnikov. Trenutno je naše poslovanje stabilno, raste, izguba pa se zmanjšuje.«

Vlečni konj za zdaj ostaja zimska sezona, ki podjetju prinese tudi največ denarja. Od letošnje, ki so jo začeli prvi v Sloveniji, naprave so namreč pognali že 30. novembra, si obetajo veliko. Pred sezono so opremili 12 novih apartmajev neposredno ob smučišču, prevetrili in obogatili so gostinsko ponudbo, k sodelovanju so povabili številne

Mitja Terče, ki je pred kratkim prevzel vodenje družbe Golte, je glede nadaljnjega razvoja turizma na Mozirski planini optimističen. Za zdaj je poslovanje družbe stabilno, a bodo ob koncu leta zaradi starih bremen še beležili izgubo. Družba naj bi, po napovedih direktorja, brez izgube poslovala leta 2020.

lokalne pridelovalce. Poleg pogojev za dobro in varno smuko bodo v letošnji zimski sezoni poskrbeli tudi za pester zabavni program, ki ga do sedaj na Golteh ni bilo.

Veliko več si Terče v prihodnje obeta od poletne ter obeh vmesnih sezon. »Aktivni dopustniki in adrenalinski športniki so že prepoznali lepote Mozirske planine, ki je izjemno zanimiva predvsem za jadralne padalce. Velik korak naprej smo že naredili tudi pri promociji kongresnega in seminarskega turizma,«

pravi direktor, ki pričakuje, da bodo do leta 2020 poslovali brez izgube.

Naložbe z lastnim denarjem in dolgoročnimi posojili

Do prihodnje smučarske sezone bodo opremili še 20 apartmajev, ki so že zgrajeni. Za naložbo v apartmajsko naselje neposredno ob smučišču je družba namenila 2 milijona evrov. Kot

Pred zimsko sezono so na Golteh odprli 12 novih in sodobno opremljenih apartmajev. Še 20 apartmajev, ki so že zgrajeni, bodo opremili do začetke prihodnje zimske sezone. Investicija je podjetje stala dva milijona evrov.

Rešili spore z nadškofijo

Dodatne težave so družbi dolga leta povzročali neresena lastniška vprašanja in sodni spori z ljubljansko nadškofijo, ki je po denacionalizaciji postala lastnica večine zemljišč, kjer so smučišča. »Z nadškofijo smo podpisali sporazum, s katerim smo rešili medsebojna razmerja in dosedanje spore. Nadškofija nas pri nadaljnjem razvoju smučišča in turizma na Golteh na sploh, podpira. Urejena razmerja in dobri odnosi z vsemi lastniki zemljišč in sosedmi so za nas izjemno pomembni, saj imamo na ta način odprte vse razvojne možnosti,« je povedal Terče, ki je nedavno prevzel vodenje družbe.

LKK, foto: Grupa

Franc Pangerl: »Če bi prodal delnice Celjskega sejma, bi izničil vse delo, ki sem ga v tej družbi opravil v 27 letih.«

Za delnico Celjskega sejma sedem evrov

Max-Rentu se je v prevzemni ponudbi pridružila družina Pangerl – »Ohraniti želimo vpliv na poslovanje podjetja,« pravi Franc Pangerl

Franc Pangerl se je odločil, da bo ostal solastnik Celjskega sejma. Skupaj s hčerko Nino Ermenc Pangerl ter njenima podjetjema Celux in Utilis se je pri prevzemu pridružil celjski družbi Max-Rent. Prevzemna ponudba, ki jo je Max-Rent objavil v imenu prevzemnikov, bo veljala do 8. januarja prihodnje leto, prag uspešnosti ni določen, ponujena cena za delnico znaša sedem evrov. Če bo Mestna občina Celje, ki ima v Celjskem sejmu skupaj z občinsko družbo Nepremičnine nekaj več kot 26-odstotni lastniški delež, svoje delnice prodala, bo pri tem zaslužila 1,1 milijona evrov.

Družba Max-Rent, ki je povezana z znanim poslovnežem in lastnikom več podjetij Boštjanom Marovtom, je pred enim mesecem prevzemno namero napovedala sama. Franc Pangerl je takrat dejal, da bo o ponudbi zelo resno razmislil. Morda bo delnice prodal, morda pa se bo odločil, da skupaj s hčerko še naprej ostaneta solastnika družbe. Očitno se od Celjskega sejma, v katerem je kljub upokojitvi pred osmimi leti še vedno zelo aktiven in je tudi predsednik njegovega upravnega odbora, še ne more ločiti. »Ocenil sem, da bi bilo neprimerno, če bi delnice na hitro prodal. S tem bi izničil vse svoje delo, ki sem ga v 27 letih vložil v Celjski sejem. Kaj se bo dogajalo v prihodnosti, ne vem, zaenkrat pa ostajam aktivni lastnik,« je povedal **Franc Pangerl**. Kot je še pojasnil, pridružitve prevzemni ponudbi ne pomeni, da nameravata s hčerko svoje lastniške deleže še povečati. »Delnic ne bom več kupoval, želim pa sodelovati pri prevzemnem postopku ter biti zraven tudi potem, ko se bo lastništvo konsolidiralo in se bo začrtal nadaljnji razvoj družbe Celjski sejem.«

Po prevzemu delniški sporazum

V začetku decembra so zato družbe Max-

-Rent, B 30, ki je tudi v lasti Boštjana Marovta, Celux in Utilis ter Franc Pangerl in Nina Ermenc Pangerl podpisali sporazum o skupnem nastopu oziroma usklajenem delovanju pri prevzemu Celjskega sejma. Dogovorili so se tudi, da bodo v primeru uspešnega prevzema sklenili delniški sporazum, v katerem se bodo opredelili do vprašanj o skupnem nastopanju pri upravljanju sejemske družbe.

Družina Pangerl je z 29,7-odstotnim deležem največja delničarka Celjskega sejma. Franc Pangerl ima 6,8 odstotka delnic, Nina Ermenc Pangerl 3,9 odstotka, družbi Celux in Utilis pa sta lastnici 10,3 oziroma 8,8 odstotka družbe. Max-Rent pa ima skupaj z Marovrovim podjetjem B 30 nekaj več kot 18 odstotkov delnic sejma. Prevzemniki so se tudi dogovorili, da bo denar ali bančno garancijo za plačilo delnic zagotovil Max-Rent. Ob ponujeni ceni 7 evrov za delnico to pomeni 2,2 milijona evrov za nekaj

manj kot 52-odstotni delež, ki še ni v lasti prevzemnikov.

Občina dolgoročno ne bo ostala v sejmu

Največja posamična delničarka v Celjskem sejmu je Mestna občina Celje. Sama ima 24,9-odstotni delež, še dober odstotek delnic ima občinska družba Nepremičnine. Odločitev o morebitni prodaji bo moral sprejeti mesni svet. Župan Bojan Šrot meni, da občina dolgoročno ne bo ostala delničarka sejma, čeprav je ta za mesto zelo pomemben. »Solastništva ne potrebujemo, saj v družbi s sedanjim deležem ne moremo o ničemer odločati,« je dejal Šrot.

Ali bo sprejela ponudbo za odkup delnic, smo že takrat, ko je bila objavljena prevzemna namera, vprašali tudi Obrtno-podjetniško zbornico Slovenije, ki je v Celjskem sejmu lastnica 10 odstotkov delnic. V zbornici so odgovorili, da o prodaji svojega deleža ne razmišljajo. Ostale delnice Celjskega sejma imajo v lasti mali delničarji, njihovi deleži znašajo manj kot 4 odstotke. Podjetje Inter Expo, v lasti nekdanjega direktorja radeške papirnice Igorja Rakuše, ima na primer 3,3 odstotka delnic, manj kot odstotek delnic imajo Elektroturtnšek instalacije, KM Inštalacije in podjetje Roja v lasti izvršnega direktorja Celjskega sejma Roberta Otorepca, lastnik nekaj delnic je tudi Vseslovensko združenje malih delničarjev.

JANJA INTIHAR
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Peter Pišek podjetnik leta

Z nazivom »Podjetnik leta«, ki ga Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije podeljuje že 26 let, se lahko pohvali le peščica podjetnikov s Celjskega. Na seznamu dobitnikov tega prestižnega priznanja je od letos tudi Peter Pišek, lastnik in direktor celjskega podjetja Pišek - HSF Logistic.

Peter Pišek je svojo podjetniško pot začel pred 30 leti, danes je njegovo podjetje na prvem mestu v Sloveniji med prevozniki za živilsko industrijo in farmacijo in sodi med dva odstotka slovenskih družb z najboljšo boniteto. Letos je odprl svoj nov logistični center na Lopati. Naložba je bila vredna štiri milijone evrov in je prinesla deset novih delovnih mest. To je šele prvi del naložbe, drugi del, vreden 10 milijonov evrov, bo po Piškovih napovedih na vrsti že naslednje leto. V podjetju je trenutno zaposlenih 87 ljudi, od tega je 75 voznikov.

Priznanje obrtno-podjetniške zbornice mu pomeni veliko, pravi Peter Pišek. »Že nominacija je bila zmaga, seveda pa imajo zasluge za to, da sem dobil ta naziv, vsi moji zaposleni in tudi moja družina.« Daljši pogovor s Petrom Piškom bomo objavili v naslednji številki Novega tednika.

Jl, foto: SHERPA

Bo Teš kuril premog iz Indonezije?

Holding slovenske elektrarne (HSE) in Premogovnik Velenje (PV) razmišljata o možnosti uporabe dodatnih premogov, da bi s tem znižala tveganje premajhnih količin lignita za optimalno proizvodnjo v Termoelektrarni Šoštanj. Novico, o kateri je pred dnevi poročal Večer, so potrdili v HSE, kjer pravijo, da morajo kot skrbni gospodarji razmišljati o alternativnih možnostih, torej o uporabi uvoženega premoga.

Večer piše, da so v skupini HSE že izvedli analize uporabe dodatnih tujih premogov. Zanimala jih je predvsem možnost dobave nadomestnega premoga, ki bi ga v kurišču Teš lahko uporabljali samostojno ali pa kot premog, ki bi ga mešali z domačim. Naredili so simulacije mešanja lignita z indonezijskim premogom kot tudi z rjavim premogom z območij nekdanje Jugoslavije. Kaj uvoz premoga iz tujine pomeni v primerjavi s cenami velenjskega lignita, nam na HSE in v PV niso odgovorili.

V PV odkopavanje premoga načrtujejo do leta 2054, kar je usklajeno z obratovanjem šestega bloka Teš. Do leta 2027 naj bi v premogovniku po načrtih odkopali povprečno 3,5 milijonov ton premoga na leto. Nad tremi milijoni premoga letno naj bi odkopali še do leta 2030, nato pa se bodo količine zmanjševale. Odkopne zaloge so decembra 2017 sicer znašale več kot 113.000 ton. »Trenutno imamo v premogovniku na razpolago več kot 110,5 mio ton premoga. Odkopne zaloge bomo skladno z dolgoročnimi plani obratovanja šestega bloka Teš odkopavali do leta 2054. Premoga je bilo tudi v letošnjem letu ves čas dovolj za normalno obratovanje obeh blokov Teš. Deponija premoga je v tem času celo presežala 600.000 ton, trenutno je na njej nekaj manj kot 300.000 ton premoga,« so zapisali v službi za odnose z javnostmi PV.

Namigov o tem, da naj bi zaradi zmanjševanja količin premoga in podražitev emisijskih kuponov premogovnik zaprli že do leta 2030, v PV niso ne potrdili ne zavrnili. »Vprašanje težko komentiramo, saj še vedno niso sprejeti strateški dokumenti, ki bodo urejali energetske politiko na državni ravni. Prav tako pa še ni dorečena zakonodaja na energetske področju na ravni Evropske unije.«

TS

Cena za Paron skoraj dva milijona nižja

Stečajni upravitelj laškega podjetja Paron Grega Lippai bo na dražbi znova prodajal tovarniški kompleks v Spodnji Rečici. Sodišče je sklep o ponovni prodaji že sprejelo, prav tako je soglasje k izklicni ceni že dala največja upnica Družba za upravljanje terjatev bank.

Datum dražbe še ni določen, izklicna cena pa bo 2,5 milijona evrov. Stečajni upravitelj je prvi predlog za prodajo tovarne pripravil že lani, a ga je nato moral umakniti. Takrat je kupca za 2,5 hektarja veliko nepremičnino, ki jo sestavlja več proizvodnih hal in skladišč, nameraval iskati z zbiranjem zavezujočih ponudb, izhodiščna cena je znašala 4,2 milijona evrov. Na prvi dražbi, ki je bila avgusta letos, je izklicna cena znašala 3,2 milijona evrov. Ponudb za nakup ni bilo, tudi ne od podjetja Magles iz Arclina, ki ima od pomladi tovarno Paron v najemu. Magles, ki se ukvarja z izdelovanjem pohištva, ima na nepremičninah tudi predkupno pravico. Tovarna Paron je šla v stečaj pred tremi leti, delo je takrat izgubilo 95 ljudi. Stečajni upravitelj je upnikom priznal za malo več kot 15 milijonov evrov terjatev, od tega so jih za 8 milijonov evrov prijavi ločitveni upniki.

Jl

Koncesionar bo Nomago

Infrastruktura za mestni promet zgrajena

CELJE – Družba Nomago bo po pričakovanju kot koncesionar izvajala linijske prevoze v Mestni občini Celje, potem ko je občina to podjetje ponovno izbrala kot edinega ponudnika na drugem javnem razpisu. Nomago bo storitve mestnega potniškega prometa pol leta opravljal za pogodbeno ceno malo več kot 371 tisoč evrov.

»Dokumentacija v zadnjem razpisu je obsegala več kot sto strani in je vključevala več kot sto posameznih kriterijev, ki smo jih morali izpolnjevati in upoštevati pri oddaji ponudbe. Zato tokratne ponudbe ne moremo primerjati s prejšnjo, saj so bile razlike med obema razpisoma prevelike,« je v odzivu na to, da je bila njihova družba izbrana za koncesionarja, povedal mag. **Sandi Brataševac**, glavni izvršni direktor Nomago.

Spomnimo: celjska občina se je odločila za ponoven razpis in ne za neposredna pogajanja z edinim ponudnikom na prvem razpisu, torej podjetjem Nomago, ker je edina prejeta ponud-

ba presegala višino finančnih sredstev, ki so rezervirana v proračunu MOC za leto 2019. Poleg tega so se spremenile določene lastnosti naročila, zlasti njegovo trajanje, koncesija namreč velja samo za pol leta, ter način poračunavanja stroškov in prihodkov. S spremembo razpisne dokumentacije tako ni bilo več zakonske podlage za neposredna pogajanja s ponudnikom, ki je v prejšnjem postopku predložil ponudbo.

»Začetek poskusnih voženj z ekološkimi avtobusi MOC in ostale podrobnosti še niso določeni in bodo predvidoma znani v naslednjih dneh,« so nam še povedali v Nomagu. Občina je sicer začetek poskusnih voženj napovedala za konec leta.

Ali bodo te brezplačne, še ni znano, zagotovo pa ne bodo zastoj vožnje ob rednem obratovanju. Celjska občina je namreč že pred časom določila cene prevozov javnega

mestnega potniškega prometa. Cena dnevne vozovnice bo en evro, tedenske pet, mesečne deset in letne sto evrov. Ob tem se bodo otroci do šestega leta vozili brezplačno, otroci med sedmim in petnajstim letom pa bodo imeli 50-odstotni popust.

Postajališča in polnilna postaja končani

V času izbora koncesionarja je nemoteno nastajala spremljajoča infrastruktura za mestni potniški promet. Občina je tako zgradila tri nova postajališča, kjer bodo na predvidenih linijah ustavljali avtobusi. »Nova postajališča so v Levstikovi ulici, nasproti Gimnazije Celje – Center ter na obeh straneh Čopove ulice. Do konca leta bo sledila postavitve sedemnajstih novih nadstrešnic, na njih bodo nameščeni

elektronski prikazovalniki, ki bodo napovedovali prihode avtobusov,« je povedal **Miran Gaberšek**, višji svetovalec v sektorju za prostorsko načrtovanje, promet in varstvo okolja MOC.

Tudi za ta namen je MOC pridobila nepovratna evropska sredstva v skupni višini več kot 745 tisoč evrov (v to vsoto je sicer všteta še javna izposoja koles).

Končana je tudi gradnja polnilne postaje za stisnjen zemeljski plin na Bežigrajski cesti, kjer se bo deset avtobusov, ki jih je kupila občina, oskrbovalo z gorivom. »Zdaj opravljamo meritve in nameščamo opremo, v teh dneh je predviden tehnični pregled objekta, ki bo po našem trdnem prepričanju uspešen, kar pomeni, da od upravne enote pričakujemo izdajo uporabnega dovoljenja,« je povedal **Primož Posinek**, vodja tehničnega sektorja zemeljskega plina pri Energetiki Celje.

Vrednost te investicije je znašala približno milijon evrov, od tega je 20 odstotkov evropskega sofinanciranja.

ROBERT GORJANC
Foto: Energetika Celje

Polnilna postaja na Bežigrajski cesti za avtobuse MOC, ki jih bo v mestnem potniškem prometu vozil Nomago, je že zgrajena.

Zelena luč za razvoj ob jezeru

VELENJE – Služba Vlade Republike Slovenije za razvoj in evropsko kohezijsko politiko je odločila, da bo s 4,8 milijona evrov iz Evropskega sklada za regionalni razvoj podprla gradnjo prireditvenega odra in prireditvenega prostora ob Velenjskem jezeru. Celoten projekt, katerega namen je oživiti območje, kjer so vidne posledice rudarjenja, znaša malo manj kot 9 milijonov evrov.

Prireditveni oder in prireditveni prostor je zasnoval arhitekt Rok Poles in bil s svojo idejo že pred leti prepričljiv na javnem natečaju, ki ga je objavila velenjska občina. Slednja je od takrat iskala najboljšo možnost za sofinanciranje projekta. Oder bo oblikovan kot večnamenski objekt in bo omogočal dogajanje na prireditvenem prostoru ali na prizorišču nad jezerom. Prireditveni prostor bo zagotavljal logistiko za dogodke in prireditve, kot so sejmi, tekmovanja in festivali, tako poleti kot pozimi. S prireditvenim odrom in prostorom naj bi upravljal Zavod za turizem Šaleške doline, številni javni zavodi, kot so na primer športno-rekreacijski zavod Rdeča dvorana, Festival Velenje in tamkajšnji mladinski center, pa bodo sodelovali s svojimi vsebinami.

TS

Z donacijo do defibrilatorja

ŠOŠTANJ – Občina bo prihodnje leto kupila defibrilator in ga namestila na novo stavbo enote glasbene šole. Nakup bo možen zahvaljujoč donaciji v vrednosti 1.800 evrov, ki jo je šoštanjski občini poklonila ena večjih zavarovalnih družb.

V Šoštanju se zavedajo, da lahko prav defibrilator reši življenje, zato se trudijo, da bi bile naprave, ki pomagajo ob srčnem zastoju, čim bolj dostopne ljudem. Zadnje tri defibrilatorje je občina kupila poleti in jih namestila na steno Andrejevega doma na Slemenu, na steno doma krajanov v Krajevni skupnosti Zavodnje, enega pa je namestila v Lokovici. V šoštanjski občini so defibrilatorji sicer še pri Zdravstveni postaji Šoštanj, na Trgu svobode, v občinski stavbi, Rekreacijskem in kulturnem središču Ravne, Gasilskem domu Gaberke, na bazenu Term Topolšica. Defibrilator je tudi v gasilskem avtu Prostovoljnega gasilskega društva Šoštanj.

TS

Varneje pri osnovni šoli

ŠMARTNO OB PAKI – Občina bo pri Osnovni šoli bratov Letonja uredila novo svetlobno signalizacijo, s pomočjo katere bodo vsi tisti, ki prečkajo cesto na tem območju, bolj vidni.

Promet v bližini osnovne šole je gost, prehodi za pešce pa so precej slabo označeni. Na enem se je pred leti zgodil tudi tragičen dogodek, ko je življenje izgubil pešec. Občina bo novo svetlobno signalizacijo uredila ob pomoči ene od večjih zavarovalnih družb, ki ji je namenila donacijo v vrednosti tisoč evrov. Po besedah tamkajšnjega župana Janka Kopušarja je to le eden od ukrepov, s katerim želi občina izboljšati varnost v cestnem prometu.

TS

Dvajset let pomoči mladim

CELJE – Krizni center za mlade praznuje letos dvajset let delovanja. V centru nudijo pomoč otrokom in mladostnikom do osemnajstega leta, ki zaradi osebne stiske ali konfliktnega okolja najdejo edino rešitev v umiku. Razlogi za umik iz družine so lahko razmere doma, upor staršem iz različnih razlogov, zavrnitev s strani staršev, težave v šoli ali osebne in čustvene stiske.

»V kriznem centru je bilo v teh dvajsetih letih do konca novembra letos nastanjenih že 909 otrok, do danes je ta številka že nekoliko višja. Število tistih, ki so v center prišli samo po nasvet ali na pogovor, je dvakrat večje. Na center se z vprašanji ali po pomoč obračajo tudi starši in strokovne službe,« pravi vodja kriznega centra za mlade v Celju **Mojca Premelč Pečenko**. Mladi, ki so v preteklosti bivali v kriznem centru, se pogosto, ko se razmere v njihovem življenju spremenijo na bolje, vrnejo v center. Morda le na obisk, tudi ko so že odrasli, ali celo z vprašanji o pomoči že svojim otrokom. Krizni center za mlade izvaja tudi preventivne dejavnosti za večjo osveščenost javnosti o tem, kakšno pomoč nudi. Med drugim se predstavlja v srednjih šolah. »Strokovne službe na različnih ravneh naše delo dobro poznajo, zato tudi mlade in družine usmerjajo k nam v primeru potrebe po pomoči,« dodaja Premelč Pečenkova.

Krizni center za mlade Celje je eden od devetih tovrstnih centrov v Sloveniji. Pokriva osem upravnih enot: Celje, Žalec, Velenje, Mozirje, Laško, Slovenske Konjice, Šmarje pri Jelšah in Šentjur.

SŠol

Podžupan že imenovan

VOJNIK – V občini že imajo novega podžupana, ki je začel opravljati funkcijo v začetku meseca.

To je svetnik **Vili Hribernik** iz Razgorja, ki opravlja funkcijo nepoklicno. Po Zakonu o lokalni samoupravi imenuje podžupana župan, ki ga lahko tudi razreši. V prejšnjem mandatu je bil vojniški podžupan **Viki Štokojnik**.

BJ

Breda Arnšek nova podžupanja

CELJE – Župan Bojan Šrot je za podžupanje imenoval Bredo Arnšek, mestno svetnico na županovi listi, ki bo to funkcijo po novem letu opravljala poklicno.

Breda Arnšek je po izobrazbi univerzitetna diplomirana sociologinja kulture in politologije, živi v Gorici pri Šmartnem, trenutno pa je še zaposlena na I. gimnaziji v Celju. Do konca leta bo tako še nepoklicna podžupanja.

»Imenovanje zame pomeni izziv, še bolj pa veliko odgovornost, gre namreč za zelo zahtevno delo. Odločila sem se za poklicno opravljanje funkcije, kot mi je predlagal župan Bojan Šrot. Zame bi bilo nezdržljivo, da bi svoje dosedanje delo tajnice na I. gimnaziji v Celju še naprej uspešno združevala z vlogo podžupanje. V šoli moram biti stoddostno prisoten, hkrati pa je v občini veliko zadev, ko se je treba takoj odzvati, in to ne gre skupaj,« je svojo odločitev, zakaj se je ob imenovanju odločila za spremembo zaposlitve, pojasnila Breda Arnšek.

O svojih konkretnih nalogah, ki jo čakajo na mestu poklicne podžupanje, zaenkrat še ni mogla govoriti. »Več bo jasno po novem letu, ko se bova z županom pogovorila in dorekla zadeve. Vsekakor pa bom nadomeščala župana in se trudila po najboljših močeh delati v dobrobit prebivalcev Celja,« je še dodala Breda Arnšek.

RG, foto: SHERPA

Breda Arnšek ob prisegi za svetnico v novem sklicu celjskega mestnega sveta.

Na polzelskih knjižnih policah tretja monografija

Tovarna nogavic in Garant некоč realnost, danes
le še zgodovinska dejstva

Knjigo Občina smo ljudje: Dvajset let Občine Polzela (1998–2018) so premierno predstavili na Ta veseli dan kulture na gradu Komenda, kjer sta v pogovoru, ki ga je vodila direktorica žalske knjižnice Jolanda Železnik, sodelovala avtor besedila Janko Germadnik (desno) in župan Jože Kužnik (levo). Avla gradu Komenda je pokala po šivih.

POLZELA – Občina letos praznuje dvajset let samostojnosti. Ob tej priložnosti je izdala monografijo *Občina smo ljudje*, za katero je besedilo napisal nekdanji direktor celjske knjižnice Janko Germadnik. Gre za do zdaj tretjo monografijo o tej spodnjesavinjski občini s približno šest tisočimi prebivalci.

Leta 1984 je izšel obsežen zbornik o takratni krajevni skupnosti, ki je bila del некоč enotne žalske občine. Polzelani so nato leta 2008 ob desetletnici samostojne občine dobili prvo tipično monografijo, ki občino obravnava z več različnih vidikov. V tokratni monografiji se je avtor **Janko Germadnik** osredotočil predvsem na zadnji dve desetletji. V njej je zbral in predstavil vse pomembnejše dogodke od njene ustanovitve leta 1998 do danes.

Vedno več prebivalcev

Dogajanje v tem času je zaznamoval propad obeh velikih tovarn in dodobra zamajal temelje tamkajšnjega gospodarstva. Občina Polzela je некоč veljala za veliko zaposlitveno središče. V najboljših letih je bilo v Tovarni nogavic Polzela in Tovarni pohišstva Garant zaposlenih kar 1.600 ljudi. Od obeh gospodarskih velikanov so bile odvisne številne polzelske družine, zato sta njuna stečaja še toliko bolj pretresla socialno sliko v občini. A kot ugotavlja Germadnik, je življenje šlo dalje, ljudje

pa so si tudi po zaslugi gospodarske rasti v zadnjih letih hitro našli zaposlitev v okoliških večjih podjetjih. Po zaslugi ugodne prometne lege in stanovanjske politike je občina postala priljubljeno območje za novogradnje. Neкоč degradirana in nerodovitna zemljišča ob Savinji so se spremenila v stanovanjske soseske. Leta 2008 je na Polzeli živelo 5.636 ljudi, letos ima 6.172 občanov.

Kot protokolarno darilo

Germadnik ob tem dodaja, da se na Polzeli dogaja toliko stvari, da je knjiga s tega vidika počasen medij. »Ko неко stvar popišeš, se v tem času dogodi že sto novih stvari. Zato knjiga ne sme biti poskus, da bi orisala celovit utrip neke občinske skupnosti, temveč se mora osredotočiti na procese.«

Monografija je izšla v tisoč izvodih, tekst pa je preveden tudi v angleščino, zato bo lahko knjiga tudi odlično protokolarno darilo. Poseben čar dajejo knjigi tudi skrbno izbrane fotografije. Premierno so jo predstavili na Ta veseli dan kulture na gradu Komenda, kjer sta v pogovoru, ki ga je vodila direktorica žalske knjižnice Jolanda Železnik, sodelovala avtor besedila Janko Germadnik in župan Jože Kužnik.

ŠPELA OŽIR
Foto: TT

Obnova ceste Planina–Sevnica se podaljšuje

ŠENTJUR – Zadnji odsek makadamske ceste med Sevnico in Planino so začeli obnavljati že lani jeseni. Po prvotnih načrtih bi jo morali končati do letošnjega poletja. V prvi fazi so ta rok prestavili na minuli november. Zdaj je tudi uradno, da dela ne bodo končana pred poletjem prihodnje leto.

Regionalna cesta Sevnica–Planina predstavlja najkrajšo povezavo med Sevnico in Šentjurjem. Na to prometno žilo so vezani tudi tri večja podjetja na Planini pri Sevnici in številni domačini, ki se dnevno vozijo na delo proti sosednji občini. Cesto po posameznih odsekih obnavljajo že desetletja, do celotne obnove jo loči še najzahtevnejši del v doložini približno 1.700 metrov. Gre za vozišče po ozki soteski hudourniškega vodotoka Sevnica, ki jo na eni strani zamejuje prepad, na drugi skalna stena z večjimi ali manjšimi skalnatimi osamelci. Makadamsko vozišče,

široko od tri do štiri metre, je bilo ponekod vkopano pod deset in več metrov visoke brežine. Da bi bilo ob prenovi ceste v takšnih razmerah mogoče urediti tudi vzporedni promet, ni pričakoval nihče. Vseeno pa je podaljševanje del pričakovano povzročilo veliko nejevolje.

Cesta Planina–Sevnica bo predvidoma odprta do konca junija 2019. Pogodbena vrednost del je malo manj kot 2,7 milijona evrov. Zapleti in dodatna dela bodo ceno zagotovo podražili.

Ozka soteska nevarna tudi za izvajalce

Kot so nam sporočili z republiške direkcije za infrastrukturo, se je rok premaknil zaradi dodatnih del na terenu. Brežine bodo zavarovali s podpornimi zidovi in nanje namestili težke lovinske mreže.

Cesto bodo razširili in uredili nekaj novih, večjih prepustov. V sklopu del bodo uredili plaz ob cestišču. Ob celotni trasi so nujni številne betonske zložbe, obloge, težnostni zidovi z globinskim sidranjem. »Zaradi slabe kakovosti zaledne hribine se je bistveno povečal obseg del na obeh armirano-betonskih kasetnih konstrukcijah. Zaradi prihajajočega zimskega obdobja bo zaradi snega in nizkih temperatur treba gradnjo začasno prekiniti,« so pojasnili v strokovnih službah. Predsednik KS Planina pri Sevnici **Anton Špan** je po sestanku s predstavniki direkcije in Občine Šentjur dejal, da druge možnosti, kot da se s tem sprijaznijo, ni. »Resnici na ljubo to cesto delajo že trideset let. In če smo čakali tako dolgo, bomo potrpeali še teh nekaj mesecev.« Obvoz za osebne avtomobile – razen v zimskih razmerah – je čez Prapretno. Tovarna vozila morajo v Sevnico čez Celje.

STO

Razstava Čarobni december

GORNJI GRAD – Od sobote je odprta razstava Čarobni december, ki je na ogled v Zavodu Stanislava. Na njej je mogoče videti različne jaslice, zasebni zbirki angelcev ter božičnih in novoletnih razglednic ter podobno.

Razstavljenih je približno sedemdeset jaslic. Gre za jaslice lastnikov iz Zgornje Savinjske doline in širše, ki so šivane, iz lesa, gline ... Njihovi lastniki so zbiratelji oziroma so jih izdelali sami. Med drugim so na ogled jaslice in voščilnice, ki so bile narejene med delavnicami zgornjesavinjskega doma za starejše občane, božična dela vezilj z Vranskega in podobno. Posebnost sta zgornjesavinjski zasebni zbirki angelcev ter božičnih in novoletnih razglednic.

Razstava Čarobni december v Gornjem Gradu je na ogled do 19. januarja. Na ogled je ob sobotah in nedeljah od 16. do 20. ure.

BJ

Stara šola za nove ideje

RADEČE – Uresničitev projekta *Stara šola za nove ideje* v Krajevni skupnosti Jagnjenica v Občini Radeče bo vdihnili novo življenje stavbi, v kateri je bila некоč podružnična osnovna šola. Hkrati bo projekt pomagal pri oživitvi podeželske skupnosti.

V obnovljeni stavbi bodo izvajali delavnice s področja turizma in kulinarike, v njej bosta delovala študijska krožka, urejen bo interpretativni prostor, v katerem bodo prikazovali zgodovino kraja in okolice, prostori bodo namenjeni tudi medgeneracijskemu druženju. »Ta projekt je zgleden primer, kako je mogoče na vasi, v odročni krajevni skupnosti, narediti projekt,

ki bo povezal ljudi, omogočal druženje in nove zanimive vsebine. Poleg tega bodo s tem naša društva, ki kakovostno delajo, dobila dobre pogoje za svoje udejstvovanje,« je ob predstavitvi projekta povedal **Tomaž Režun**, župan Občine Radeče.

Glavnino sredstev za projekt, vreden 200 tisoč evrov, bo namenil Evropski kmetijski sklad ki bo prispeval več kot 146 tisoč evrov. Preostali delež bosta prispevala Občina Radeče, 44 tisoč evrov, in Kulturni, turistični in rekreacijski center Radeče (KTRC), 8 tisoč evrov.

»Prva dejavnost, najzahtevnejša in finančno najbolj obsežna, bodo vzdrževalna dela v nekdanji šoli, s katerimi želimo zagotoviti dobre pogoje za

delo in aktivnosti v tej stavbi. Obnova stavbe bo zahtevala 60 odstotkov predvidenih sredstev projekta,« je povedal mag. **Matjaž Šušteršič**, višji svetovalec za projektno delo in investicije v Občini Radeče.

Projekt, ki bo pomagal tudi pri vključevanju ranljivih skupin (nezaposleni, starejši ...) v skupnost, bo izveden v dveh delih, prvi bo končan julija prihodnje leto, drugi aprila 2020. Partnerski konzorcij za izvedbo projekta Stara šola za nove ideje sestavljajo vodilni partner Občina Radeče, Krajevna skupnost Jagnjenica in njeno telesnokulturno društvo, Društvo kmečkih žena Arnika in KTRC.

ROBERT GORJANC
Foto: GrupA

Stara šola (v rumeni barvi) v KS Jagnjenica v občini Radeče bo primer dobre prakse, kako je mogoče z obnovo stavbe v njej zagotoviti nove vsebine.

Visoka šola za varstvo okolja je ob 10-letnici delovanja pripravila strokovno-znanstveni simpozij z naslovom *Zeleno in modro: Okolje, stičišče ved in protislovij*. Na dogodku so sodelavci šole predstavili vrsto zanimivih referatov in osvetlili široko paleto znanstvenih in strokovnih spoznanj s področja varstva okolja, varstva narave, okoljskih tehnologij in trajnostnega razvoja. (FOTO: VŠVO)

Okoljevarstvu predani že deset let

Diplomanti precej iskani na trgu dela – V šoli med drugim osredotočeni na zmanjševanje poveza divjadi

VELENJE – Visoka šola za varstvo okolja (VŠVO) iz Velenja praznuje 10 let delovanja. Doslej je šolanje v tej izobraževalni ustanovi končalo več kot 200 diplomantov in magistrstov, ki priložnosti za delo najdejo tako v turizmu, gospodarstvu in industriji. Vodstvo fakultete je zadovoljno, da so diplomanti, oboroženi z okoljevarstvenimi in naravovarstvenimi znanji, iskani na trgu dela.

VŠVO je ustanovil javni zavod Regijsko študijsko središče iz Celja, ki so ga ustanovile vse občine iz Savinjske regije. Šola ima koncesijo za visokošolski strokovni študijski program Varstvo okolja in ekotehnologije, ki ga finančno podpira država. Redni študij je za študente tako brezplačen, izredni študij je plačljiv. Od leta 2012 izvaja tudi magistrski študijski program, kjer koncesije nima, kar pomeni, da je možen le izredni plačljiv študij. Dekan omenjene visoke šole **dr. Boštjan Pokorný**

Dekan Visoke šole za varstvo okolja dr. Boštjan Pokorný

upa, da bo ta izobraževalna ustanova v prihodnosti pridobila koncesijo tudi za študij na drugi stopnji in s tem diplomantom omogočila lažji dostop do ponujenih znanj.

Pokorný je po prvem desetletju prehojene poti visoke šole ponosen predvsem na mednarodno sodelovanje. Gre za izmenjave študentov in visokošolskih učiteljev ter za to, da v študijske progra-

me vključujejo vsebine tujih strokovnjakov. Za internacionalizacijo študija je visoka šola v preteklosti že dvakrat prejela zlato jabolko kakovosti. Pohvali se lahko tudi s strokovnimi in z raziskovalnimi dosežki. Med drugim je v zadnjem letu z Gozdarskim inštitutom Slovenije, s podjetjem Eurofins Erico in z drugimi partnerji zagrizla v reševanje problematike poveza divjadi. S svojimi rešitvami skušajo partnerji prispevati k večji cestnoprometni varnosti.

Znanja, ki odpirajo vrata na trg dela

O ugledu vsake šole veliko pove to, kako uspešni so njeni diplomanti. Sodelavci VŠVO skušajo ohraniti stik z nekdanjimi študenti. Z njimi se povezujejo predvsem v alumni klubu. Pokorný pravi, da so podatki o zaposljivosti diplomantov spodbudni. »Čisto natančnih števil nimam. Ocenjujem pa, da se približno

70 odstotkov diplomantov zaposli na področju stroke. Precejšen delež študentov študij nadaljuje pri nas ali na primerljivih študijskih programih. Približno 15 odstotkov diplomantov zaposlitve ne išče, saj so bodisi na porodniškem dopustu ali ostajajo doma na kmetijah. Iskalcev zaposlitve je približno deset do 15 odstotkov.«

Da bi zaposljivost študentov še povečali, se sodelavci visoke šole zavzemajo za čim boljše sodelovanje z delodajalci, spodbujajo vseživljenjsko izobraževanje, udeležujejo se kariernih točk in podobno. Sogovornik dodaja, da so študentom na trg dela poti odprte zaradi širokega nabora znanj. Strokovnjaki s področja varstva okolja pridobijo veliko splošnih in specifičnih kompetenc ter so po njegovih besedah iskani tako v turizmu kot v gospodarstvu in v industriji.

TINA STRMČNIK
Foto: SHERPA

Pokopališče se bo umaknilo hitri cesti

Nova pokopna mesta v Podkrajju nekoliko bolj oddaljena od poslovnega prostora

VELENJE – Tretja razvojna os ne bo posegla le v naravo in stanovanjsko gradnjo, ampak se bo njeni trasi moralo prilagoditi tudi pokopališče Podkraj, ki je v večinski lasti velenjske in manjšinski lasti šoštanjske občine. Komunalno podjetje (KP) Velenje bo moralo v prihodnjih letih za širitve pokopnih mest poiskati zemljišča drugje in ne na mestu, kjer je najprej načrtovalo.

Pokopališče v Podkrajju je zadnja leta doživelo več razširitev. KP Velenje še eno razširitev po obstoječem urbanističnem načrtu iz leta 1991 načrtuje za prihodnje leto. Tako bo zagotovilo dovolj pokopnih površin za prihodnjih devet let. V tem obdobju bo z velenjsko in s šoštanjsko občino moralo zagotoviti nove pokopne površine, ki jih v Podkrajju ne bo zaradi gradnje tretje razvojne osi. Predvideno je namreč, da bo slednja vodila mimo Podkrajja, mimo podjetja Gorenje in proti Pesju.

Po besedah vodje poslovne enote Komunala **Primoža Rošerja** se nekaj možnosti za širitev pokopališča že nakazuje. Pokopališče naj bi po trenutnih zamislih razširili na drugo stran potoka Veriželj in na drugo stran predvidene hitre ceste, kjer je trenutno kmetijsko zemljišče. Pred širitvijo bo treba spremeniti prostorske načrte in odkupiti zemljišča. Kot je še povedal Rošer, bodo pokopna mesta tako nekoliko oddaljena od obstoječega poslovnega prostora v Podkrajju, ampak bo izvajanje pogrebnih dejavnosti kljub temu nemoteno. Komunalno podjetje ne načrtuje gradnje novega poslovnega prostora, ampak bo najbrž več vložilo v vozila za prevoz krst, starejših oseb in podobno.

Vedno več zanimanja za najem

Trenutno je v Podkrajju na voljo 145 klasičnih grobnih mest, 330 žarnih grobnih mest in 250 žarnih niš v žarnem zidu. Po besedah sogovornika se ljudje v zadnjem času vedno bolj odločajo za najem novih grobnih mest. Pri približno 300 pogrebih na leto se za najem novega grobnega mesta odloči približno 65 strank. »Mesto Velenje prihaja v zrelo dobo, prve generacije, ki so mesto gradile, se počasi poslavljajo,« je pojasnil Rošer. Dodal je, da se navade uporabnikov sicer spreminjajo. Vedno več ljudi se odloča za najem žarnih niš v žarnem zidu, ki doslej ni bil dobro izkoriščen. KP Velenje beleži tudi porast raztrosa pepela pokojnikov.

Glede na to, da Velenje velja za multikulturno mesto in tam živijo ljudje različnih veroizpovedi, to po besedah Rošerja nikakor ni težava tudi na mestu zadnjega počitka. Od vsega začetka pokopna mesta niso ločena glede na veroizpovedi pokojnih. »Trudimo se, da svoji med prostimi mesti izberejo takšno, ki se jim zdi najprimernejše. Veroizpovedi se na pokopališču prepletajo, saj je bilo pokopališče tako predvideno že ob zasnovi. Za nas sta pomembni le pieteta in to, da pogrebne storitve opravimo ustrezno. Na pokopališču velja multikulturnost, nikakor pa ne ločevanje.«

TINA STRMČNIK

Planinka po novem štirizvezdična

LJUBNO – Zgornja Savinjska dolina ima nov hotel s štirimi zvezdicami. Takšnim hoteloma v Logarski dolini in na Golteh se je pred dnevi pridružil še ljubnenski Hotel Planinka. Štirizvezdični hotel je uspelo ustvariti mladima lastnikoma – ki ga tudi vodita – v komaj nekaj letih.

Pot je zanimiva. Najprej je bil hotel kar nekaj let zaprt in ljubnemu v sramoto. Od leta 2011 ga vodita zakonca Žerovnik. Dotrajano stavbo sta najprej podrli do pritličja in zgornji del zgradila na novo. Po dokončani prenovi je imel hotel doslej tri zvezdice. Vlagatelj, ki sta si pomagala s posojili, sta zadnja leta veliko vlagala tudi v kadre. V ekipi

sta tako tudi kuharski »chef« Zdravko Robič in sommelier Igor Dornor Radosavljevič. V zimskih mesecih prevladujejo v Planinki slovenski gosti, poleti iz Nemčije in drugih zahodnih držav.

Poznavalci omenjajo, da ima Ljubno kljub novemu štirizvezdičnemu hotelu še kar nekaj neizkoriščenih možnosti turističnega razvoja. V kraju so med drugim prireditve svetovnega pokala v smučarskih skokih za ženske, skakalnica je po plastifikaciji uporabna celo leto, veliko možnosti nudita tudi Savinja in ostala narava. Kraj je prav tako pomemben po gospodarski plati, saj je na obrobju Ljubnega uspešna tovarna KLS.

V hotelu je zaenkrat 35 ležišč, vendar bo v prihodnjih letih drugače. Lastnika se že resno pripravljata na dozdavo

in bistveno povečanje zmogljivosti. V dodani stavbi bo poleg sedanjih 14 še 28 dodatnih sob. Nova pridobitev bo stala pri-

bližno milijon evrov, kar je še enkrat toliko, kot sta že vložila s pomočjo posojil. V novem delu bodo med drugim še konferenčne sobe. Vlagateljema je za širitev sosednjo zemljišče že uspelo odkupiti, v izdelavi je

projektna dokumentacija. Računata tudi na sofinanciranje z evropskimi sredstvi. Prihodnje leto naj bi bilo v znamenju pridobivanja različne dokumentacije za gradnjo.

BJ, foto: arhiv Planinke

Blišč štirizvezdične Planinke na Ljubnem

Rajglav cer naravna vrednota nad dolino Bistrice

Družina Rajgl s hrastovim očakom pred domačo hišo.

Veliki hrastov kozliček, hrošč strigoš, je zavarovan in redek gost.

Pri Rajglovih, na lepem razgledu nad dolino Bistrice, nimajo samo priznanega harmonikarja in ljudskega glasbenika Franca Rajgla. Kot so zabeležili v Kozjanskem parku, imajo pri Rajglovih tudi eno najmočnejših dreves v okolici. Deblo Rajglovega cera obsega več kot pet metrov.

Ta vrsta hrasta na senčnih legah kozjanskih hribov še posebej dobro uspeva. Rajglav cer pa je zaradi svoje veličine in starosti sploh nekaj posebnega. Zato so ga zaposleni v Kozjanskem parku vzeli pod svoje posebno varstvo. Njegovo zdravstveno stanje redno spremljajo in zadnja leta jih vse bolj skrbi. Drevo počasi umira. »Listi so vse bolj blede zeleni, suhih vej je vse več. Zaradi varnosti ljudi in podaljšanja življenja cera smo že večkrat izvedli sanacije krošnje. Nazadnje v letošnjem novembru,« so povedali.

Skupaj z Zavodom RS za varstvo narave so strokovno odstranili vse suhe veje in nestabilne dele krošnje. Lahko bi rekli, da so drevo v celoti stilsko preoblikovali. Nad spretnostjo strokovnjaka arboristike, ki je zlezal visoko v krošnjo, so bili opazovalci navdušeni. Drevo je dobilo novo podobo, domači pod njegovo krošnjo pa večji občutek varnosti. Seveda so na mogočno drevo na domačem dvorišču ponosi. A stari očak ne bo nikoli več mlad in njegova usoda je bolj ali manj zapečaten. »Cer bo sicer še naprej počasi hiral, zato smo ob spravljajanju odžaganih vej že razmišljali tudi o času, ko se bo dokončno posušil. Ohraniti želimo vsaj najbolj mogočni spodnji del debla,« so povedali v Kozjanskem parku.

Gostujoča kolonija hrastovega kozlička

Da je z drevesom nekaj narobe, je jasno že leta. Zaradi lukenj v deblu in vejah so strokovnjaki sklepali, da se je v suh les naselil veliki hrastov kozliček oziroma hrošč strigoš. V Kozjanskem parku so ga veseli, saj gre za redko in v slovenskem ter evropskem merilo ogroženo in zavarovano vrsto. »Njihove ličinke (ogrci) se hranijo le s suho hrastovino. Kar nekaj let jo grizejo (in ustvarjajo značilne rove) preden se preobrazijo v velike hrošče z dolgimi tipalicami. Veje smo zato žagali skrbno, da ne bi pri tem poškodovali ličink ali prezimovajočih odraslih kozličkov. Debelejše veje smo shranili, da bodo ličinke lahko dokončale svoj razvoj. A tudi v tanjših je bilo najdeno marsikaj,« je povedal Dušan

Klenovšek iz zavoda Kozjanski park. In posebej pohvalil Rajglove, ki so ob spravilu lesa rešili okrog 30 ličink in odraslih hroščev. Kako pomembna je živalska raznolikost v parku, se zavedajo vsi, ne samo biologi in drugi strokovnjaki. Hrošče mladičke so namestili v suh hrastov les in tako bodo

v prihodnjih letih poskrbeli za obstoj vrste. Tako kozlički kot mogočni hrast sta del izjemne kozjanske naravne krajine. Dreves, živali in predvsem ljudi, na katere so ponosni, je res veliko.

SAŠKA T. OCVIRK
Foto: DUŠAN KLENOVŠEK,
DANIJELA KODRNJA

Božičkova tovarna daril znova osrečuje

CELJE – Humanitarno društvo Enostavno pomagam je že četrto leto zapored odprlo Božičkovo tovarno daril, v kateri s pomočjo obiskovalcev, ki postanejo Božičkovi pomočniki, poskrbi, da tudi otroci iz socialno šibkih družin širše celjske regije doživijo božično veselje.

V okviru akcije, ki ima vsako leto izjemen odziv, je darilo pod božično jelko pričakalo že skoraj 1.700 otrok. Vse do božičnega večera bodo v prvem nadstropju nakupovalnega centra Planet Tuš Celje zbirali darila za otroke iz 35 osnovnih šol in vrtcev. Božičkov pomočnik lahko postane prav vsak. Obiskati mora Božičkovo tovarno daril, si na smrečici izbrati ime in starost otroka ter kupiti 5 stvari, ki jih mora vsebovati darilo, in sicer igračo, kos oblačila, nekaj sladkega, šolske potrebščine ali material za ustvarjanje ter nekaj po lastni izbiri darovalca. Škrati prostovoljci bodo nato darila vsakemu otroku dostavili do božičnega večera na dom, da jih bodo lahko pričakala pod praznično okrašeno smrečico.

Letošnja novost je, da morajo darovalci dostaviti darilo v tovarno v roku treh dni od izbire imena otroka in najkasneje do 17. decembra. Prostovoljci namreč potrebujejo določen čas, da darila med drugim sortirajo in preverijo, ali ima vsak otrok svojega.

RG

Komu metla in vrtnica?

CELJE – V tradicionalni akciji Turističnega in kulturnega društva Celje je strokovna komisija društva glede na prispеле predloge zlato vrtnico letos namenila lastnikom stavbe Dvorec Lanovž, metlo pa lastnikom propadajoče večstanovanjske stavbe na Razlagovi 14.

Lastniki dvorca Lanovž so najvišje priznanje za lepo urejeno okolje prejeli za celovito obnovo dvorca in izkazan celosten odnos do ohranjanja celjske krajinske in kulturne dediščine. S podeljeno metlo pa so lastnikom stavbe na Razlagovi namenili sporočilo, da tako neurejena in zanemarjena stavba ni v čast temu delu mesta, ob Vodnem stolpu, ki je tudi prizorišče poletnih prireditev.

Skupno so v društvu letos prejeli 31 predlogov za priznanja, nekaj manj kot prejšnja leta, predvsem jih je bilo manj iz krajevnih in četrtnih skupnosti.

RG

Svet brez umetnosti bi bil samo »eh«

■ ■ ■ Prvo galerijsko razstavo so slušatelji Ljudske univerze Šentjur povezali z Andyjem Warholom

Med več kot tristo brezplačnimi dogodki, ki so v ponedeljek, 3. decembra, zaznamovali Ta veseli dan kulture, je bilo tudi odprtje razstave Nostalgija v Galeriji Zgornji trg v Šentjurju. Zveza kulturnih društev Šentjur je ob tem podelila tudi dve priznanji za dosežke na organizacijskem področju.

Prvo priznanje je zveza podelila Ženskemu pevskemu zboru skladatelj Ipvacev Šentjur za dolgotrno sodelovanje z Ženskim komornim zborom iz Jirkova na Češkem. Sodelovanje med zboroma traja že več kot dvajset let. Vzdrževanje sodelovanja terja predanost in organizacijski napor, a s tem se kuje tudi lepo prijateljstvo. »Sodelovanje je nastalo po naključju in iz te ideje je nastalo dolgoletno prijateljstvo. Najprej so k nam prišle kolegice s Češke, naslednje leto smo že me bile pri njih gostje. Lani sta šentjurski in župan Jirkova podpisala listino o prijateljstvu med občinama, zato se je letos septembra obiska na Češkem udeležil tudi naš župan. Vmes smo si pevke

Popart je povezan z živimi barvanmi.

izmenjale zagotovo kakšnih pet obiskov. Poleg tega smo redno v stikih s pomočjo elektronske pošte in socialnih medijev,« je razložila predsednica zbora Marija Rataj.

Popart in udeleženci študijskega krožka

Drugo priznanje je dobila Kvirina Martina Zupanc za delovni in ustvarjalni prispevek k prenovi prostorov Centra kulture Gustav ter za

kreativno spreminjanje šentjurskih urbanih prostorov. Priznanji so podelili v galeriji, v kateri so tudi odprli razstavo z naslovom Nostalgija, ki so jo pripravile članice likovnega študijskega krožka Ljudske univerze Šentjur, katerih mentorica je prav Kvirina Martina Zupanc. Zakaj je razstavo povezala s popartom? »Ker je popart zaživel v petdesetih in šestdesetih letih, to pa so leta, ko so bili rojeni moji študenti.

Popart je obdobje povojnega optimizma, ki se je odražal v živahnih barvah, ki jih pogosto povezujemo z mladostjo. Zato sem svoje študente spodbudila, naj razmišljajo, kaj so imeli radi v svoji mladosti. Omejila sem jih, da so razmišljali o hrani, risanih in pravljičnih junakih.«

Slikaj tisto, kar imaš rad

A popart povezujemo tudi s kraljem poparta Andyjem

Warholom. »Ko je umetnik prišel do točke, ko ni vedel, kaj bi ustvarjal, je prosil svojo znanko, lastnico galerije, naj mu svetuje. Za 50 dolarjev mu je postavila vprašanje, kaj ima rad. Andy je odgovoril, da ima rad denar in paradiznikovo juho. Takrat je nastala razstava 32 slik pločevink. Prva galerijska razstava mojih slušateljev prikazuje prav te pločevinke in tudi njih sem povprašala, kaj imajo radi. To je bilo nekakšno naše izhodišče razstave.«

Kristina Koprivc je ena od udeleženk likovnega študijskega krožka. Svoje spomine na mladost je povezala s hrano iz svoje mladosti. »Zame so bile banane nekaj novega in jih zelo povezujem z okusi svoje mladosti.«

Kaj bi vi naslikali, če bi morali obuditi spomine vaše mladosti? Razstava barvitih slik bo v Galeriji Zgornji trg na ogled še ves december.

BARBARA GRADIČ OSET

Foto: GrupA

Marija Rataj in Kvirina Martina Zupanc s priznanji Zveze kulturnih društev Šentjur

V vrtincu z libojskimi mažoretkami

Mažoretke iz Liboj ne počivajo. V petih letih so postale stalnica različnih kulturnih prireditev in športnih dogodkov v domačem kraju in okolici. Zavidanja vredne rezultate jim je uspelo doseči tudi na državnem tekmovanju. Kaj vse zmorejo, so mlada dekleta s pomočjo svojih mentoric predstavila v soboto popoldne v Kulturnem domu Svoboda Liboje. Dvorana je pokala po šivih.

Mažoretke iz Liboj so se na pobudo mentorice Alenke Polšak povezale leta 2013. Danes v društvu ustvarja 31 deklet, starih od šest do dvajset let. Kadetke so že dvakrat osvojile naslov državnih prvakinj v disciplini pom-pom. Na letošnjem državnem pr-

venstvu jim je v prestižni kategoriji palica med desetimi skupinami uspelo doseči peto mesto, kar je po besedah nacionalne sodnice in koordinatorice libojskih mažoretke Tine Gluhak velik uspeh. »Tekmovanje s palico je veliko bolj cenjeno kot disciplina pom-pom. Na zadnjem državnem prvenstvu so se dekleta prvič pomerila s palico in v zelo hudi konkurenci osvojila peto mesto.«

V svojih rdeče-zlatih oblekah pod trenerskim vodstvom Maruše Šantej ne manjkajo na nobenem pomembnejšem dogodku v domačem kraju in okolici, vsako leto pripravijo tudi lastno prireditev. Letošnjo so dekleta poimenovala V vrtincu libojskih mažoretk,

kot glasbeni gost se jim je pridružil celjski pevec Jože Kastelic – Kastelo. Predstavile so se nove mažoretke, ki so jih starši prvič videli zaplesati v uniformah, ostale mažoretke pa navdušile s povsem novimi koreografijami. Prikazale so točko z lučkami, pri kateri je zaplesalo vseh enaintrideset mažoretk. Kar deset deklet je prejelo priznanje za petletno aktivno udejstvovanje pri Mažoretni skupini Liboje in izjemno velik napredek ter dosežene uspehe v tem obdobju.

Tudi tokrat so se libojske mažoretke dobrodelno udeleževale. Že nekaj časa zbirajo zamaške za Loti Ledinek, ki ima hudo obliko cerebralne paralize.

ŠO

Deset deklet je prejelo priznanje za petletno aktivno udejstvovanje pri Mažoretni skupini Liboje in izjemno velik napredek ter dosežene uspehe v tem obdobju.

Moč barv Marjane Verbuč

V Galeriji Nazarje je od petka na ogled razstava likovne ustvarjalke Marjane Verbuč z naslovom Moje krajine. Gre za slikarko iz Mozirja, ki so jo prevzeli slika, grafika in glina. Poznavalci njenega dela poudarjajo, da je Verbučevi uspelo izoblikovati prepoznaven in jasen likovni izraz.

»V študijsko grajenih slikovitih tihožitnih kompozicijah v vsej polnosti uresničuje moč barve, oblikovno dovršenost, zanimanje za svetlobo, volumetričnost in prostorsko razsežnost,« označuje zgornjesavinjsko ustvarjalko likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn. Ocenjuje, da zna Verbučeva na lirično poetični način naslikati tisto, kar je zanjo v svetu zunanjega nagovarjajoče, hkrati pa se dvigniti v neka duhovna pomirjujoča prostranstva. Rada slika drevesa in v tem opaža Stibilj Šajnova tudi simboliko delovanja Verbučeve. Njene krajine so prepoznavne in ovrednotene z njej lastno emotivno, koloristično prefinjeno in duhovno noto, še dodaja likovna kritičarka.

Za Verbučovo je zanimivo, da se je predala likovnemu svetu v polni meri šele po svoji upokojitvi. Dolgo je živela v Saleški dolini, kjer je delovala v okviru Društva šaleških likovnikov in se izpopolnjevala pri različnih akademskih slikarjih. Doslej je pripravila več kot dvajset samostojnih razstav. Lani je bila tudi njena pregledna razstava v Mestni galeriji Šoštanj. Med številnimi priznanji, ki jih je prejela, je zlata plaketa slovenske zveze likovnih društev.

Na razstavi Marjane Verbuč v Galeriji Nazarje so na ogled krajine, figuralni liki s področja slikarstva in keramike ter njena tihožitja. Ta so po opazanju likovne kritičarke prave študije oblik, linij in barvnih odnosov. Razstava v Galeriji Nazarje bo na ogled je 20. januarja.

BJ

Slapova nova letina

V kraju je bila pred nekaj dnevi javna predstavitev literarnega zbornika Slap 19. Gre za »zbornik ljudskih piscev Zgornje Savinjske doline«, v katerem sodelujejo tudi avtorji iz drugih krajev Slovenije. Izdaja ga zgornjesavinjsko Kulturno društvo Slap.

»Kot je pisan poletni travnik, kot je pisano listje jeseni, tako različne in presenetljive so izpovedi, ki so tokrat pred vami,« je o zborniku zapisala Marija Lebar, ki je gradivo zbrala, pregledala in uredila. Letos so v zborniku objavljene skoraj izključno pesmi, od otroških do ljubezenskih. Objavljena so besedila dvajsetih avtorjev.

»Ko povežemo razsute drobce dogajanj v zgodbo, v prozi ali poeziji, izpovemo svoja hrepenenja in sanje, obujamo spomine, razkrivamo medčloveške odnose, vzpostavljamo lastno identiteto, svoje življenjske vrednote ter iščemo pot do drugih,« pravi o zborniku Slap predsednica društva Albina Rajter iz okolice Mozirja. V zborniku je tudi pet njenih pesmi. Rajterjeva je letos sodelovala na regijskem srečanju odraslih literatov celjske in koroške regije, z naslovom V zavetju besede. Tam je bila izbrana za državno srečanje na Vrhniki, med 27 najboljših avtorjev Slovenije.

Društvo Slap je bilo ustanovljeno pred več kot dvajsetimi leti, lani je praznovalo 20-letnico delovanja. Njegov letošnji zbornik je devetnajsti po vrsti, saj dvakrat ni izšel. Letošnji izid so podprli šest zgornjesavinjskih in ena koroška občina, dva podjetnika ter mozirska izpostava javnega sklada za kulturne dejavnosti. Slap je nasploh dejaven, saj med drugim pripravlja literarne večere, kjer prebirajo dela svojih ljudskih piscev. Ob letošnji 100-letnici smrti Ivana Cankarja, so Slapovi literati pisali na temo pisateljeve Skodelice kave pesmi in prozo.

BJ

Pogum, modrost in sočustvovanje so v nas samih

Nova magična pravljica Gledališča Zarja Celje

V Gledališču Zarja Celje so se v zadnjih letih zaljubili v posebne magične pravljice, ki prikazujejo nekakšen drug čudežni svet. Po lanskem Petru Panu so stopili v svet Ozove dežele, v Smaragdno mesto. »Osnovno vodilo pravljičice je, da vse, kar občudujemo, lahko najdemo v sebi, samo vse to moramo znati prepoznati. Pomembna je tudi vztrajnost,« je razložil režiser predstave Žiga Medvešek.

Zgodba Čarovnika iz Oza je dobro znana. Hišo, v kateri živi deklica Doroteja, nekega dne zajame tornado in jo prestavi v čarobno deželo Oz. To je sanjska dežela,

polna čudežev in raznolikih ljudi. Kljub očarljivosti omamne dežele čuti domotožje, zato se želi vrniti domov. A vrnitev ni tako preprosta. Najprej mora prepešačiti pol dežele do glavnega in najmogočnejšega čarovnika Oza, edinega, ki ji lahko pomaga. Na poti sreča Strašilo, ki nima možganov, in ga povabi zraven. Nato se jima pridruži še Drvar brez srca in Lev brez poguma. Vsi trije gredo z junakinjo po tisto, kar jim manjka, da bi našli srečo.

Velik odziv na avdicijo

Vse mlade igralce je strokovna komisija izbrala s pomočjo avdici-

Severna vešča izgubljeni Doroteji daje nasvete, kako priti iz pravljične dežele.

Dorotejo na poti spremljajo še Lev, Strašilo in Drvar.

je. Če se je lani na avdicijo prijavilo 25 otrok in so jih sprejeli 15, je bil letošnji odziv še večji. Prijavilo se je 40 otrok, sprejeli so jih 13. »Petčlanska komisija je imela velike težave, da je izbrala tistih trinajst, ki so ustrezali za to predstavo. Iskali smo poseben talent v gibu in govornem izražanju. Letos smo iskali tudi malo starejše igralce kot lani. Povprečna starost letošnjih

mladih igralcev je 12,7 leta. Iskali smo 13 posebnikov, da bi vsak imel v sebi nekaj posebnega in bi to izrazil tudi na odru,« je razložil režiser Žiga Medvešek. Pri postavljanju predstave je bila režiserju v veliko pomoč dramaturginja in vodja otroške skupine v gledališču Urška Majcen.

Trinajst posebnikov s pomočjo dobre kostumografije, posebnih

zvočnih elementov in dobre kulise res ustvari na odru magično vzdušje. Med 13 dobrimi mladimi igralci sta dva, ki precej izstopata. Stražar v Smaragdnom mestu Vid Žvegljč in Živa Zorko Centrih kot Severna vešča in Glinda sta tista, za katera se zdi, da jima je igranje res zelo blizu.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

KULTURNI MOZAIK

Celjankina drevesa

VOJNIK – V Knjižnici Vojnik je na ogled razstava slikarke Lidije Špiljak. Likovna ustvarjalka iz Celja ima zelo rada drevesa, ki predstavljajo tudi temo njene nove razstave. Naslov razstave, kjer je predstavljenih trideset del Špiljakove, je Šelestenje.

Njeno predstavitev v Vojniku sestavljata dva sklopa slik. Avtorica označuje enega od njiju kot pravljičnega in drugega kot realističnega. Dela so v tehnikah olje in akril na platnu. Gre za ljubiteljsko slikarko, ki se je dolga leta izobraževala pri različnih mentorjih, med drugim pri Ivani in Milanu Todiću, Daretu Slavcu in Manji Vadla. Razstava v Vojniku je že njena peta samostojna. Na gradu Sevnica je pripravila pregledno razstavo.

BJ

Že tradicionalno v Celju

Žalski ljubiteljski likovniki tudi letošnji konec leta ne počivajo. Poleg ostalih razstav med letom se v veselem decembru že tradicionalno predstavljajo v galeriji trgovskega centra Mercator Celje.

Letošnjo razstavo so poimenovali Potret in interior, kar je bil tudi vodilni moto celoletnega ustvarjanja. Predstavlja se štirinajst članov s petintridesetimi likovnimi deli. V likovni sekciji, ki deluje znotraj žalskega kulturnega društva, pa sicer ustvarja 18 članov. Vodi jih Marta Vošnjak, strokovno pa jih že nekaj let usmerja akademsko izobraženi slikar Uroš Potočnik. Razstava bo na ogled do konca leta.

Je vaša občina branju prijazna?

Združenje splošnih knjižnic, Skupnost občin Slovenije in ministrstvo za kulturo so letos drugič podelili nazive občinam, ki največ prispevajo k bralni pismenosti in kulturi. Naziv Branju prijazna občina sta prejeli tudi Zreče in Mestna občina Celje (MOC).

V celjski občini so priznanja zelo veseli, saj bralno kulturo spodbujajo. »Lani smo podprli 23 in letos 21 organizacij, ki se ukvarjajo s spodbujanjem bralne kulture. Sem ne prištevamo splošnih knjižnic, za katere je to samoumevno. MOC je lani podprla 78 in letos 90 projektov, ki so povezani z bralno kulturo,« je razložila vodja odnosov z javnostmi v MOC Alja Tihle Hren. Občina bralno kulturo spodbuja tudi tako, da najboljšim osnovnošolcem in dijakom na letnem sprejemu pri županu v spomin podeli knjigo.

Strokovna komisija je sicer presodila, da je vseh deset prijavljenih občin izpolnilo vse pogoje natečaja. Po njenem mnenju vse prijavljene občine uspešno spodbujajo sodelovanje in vključevanje

Goran Vojnović (desno) je v celjski knjižnici spregovoril o svoji poti do uspešnega pisatelja, o svojih delih, v katere je vključil svoje razmišljanje o propadanju nekoč skupne države.

prebivalcev lokalne skupnosti ter gojijo branje kot temeljno vrednoto družbe. Anja Tihle Hren meni, da to ne zmanjša teže priznanja. »Verjamemo, da vse občine, ki so bile prijavljene za branju prijazne občine, to dejansko so. Če vse občine tako spodbujajo bralno kulturo in ljubezen do knjige, smo tega zelo veseli in zaradi tega ne čutimo nobene konkurence in neupravičenosti do priznanja.«

V Osrednji knjižnici Celje (OKC) pravijo, da se število članov povečuje. Lani je knjižnica dobila kar 2.379 novih članov glede na preteklo leto in organizirala kar 437 dogodkov. Pred dnevi so v OKC uspešno zaključili 7. bralno značko za odrasle Z branjem do zvezd. Z gostom, pisateljem in publicistom Goranom Vojnovičem so podelili 57 priznanj.

BGO

»Na Celjskem so delavci v tovarnah še zelo zvesti delodajalcem, četudi so izjemno slabo plačani. Delodajalci jim ob koncu meseca izplačajo 660 evrov plače, nato se hvalijo, da so jim dali stimulacijo. Kakšno stimulacijo! Stimulacija pomeni, da direktor da zaposlenemu več, kot bi zaslužil sicer,« pravi sekretarka savinjske območne organizacije ZSSS Mojca Stropnik.

Sindikat: Gospodarstvo cveti, plače na dnu

»Ljudje, ki imajo minimalno plačo, so čarovniki, da lahko s takšnimi prihodki preživijo sebe in svojo družino, na primer še dvoje šoloobveznih otrok. Bog ne daj, da je eden od zakoncev brez dela,« je kritična Mojca Stropnik, sekretarka savinjske območne organizacije Zveze svobodnih sindikatov Slovenije (ZSSS). Ko se srečuje z delavci, ki kljub mizernim prihodkom ostajajo pripadni podjetjem, kjer puščajo svoje zdravje in mladost, spozna krute življenjske zgodbe. O tistih, ki so kljub plačilu za pošteno delo veliki reveži. In o dvoličnosti njihovih direktorjev, ki po zaslugi pridnih rok malega človeka širijo svoj poslovni imperij.

Mojca Stropnik pravi, da so nizke plače delavcev težava vse od osamosvojitve države. V Savinjski regiji minimalno plačo po splošnih ocenah sindikata prejema približno 45 odstotkov zaposlenih, čeprav je število iz podatkov o masi plač težko izluščiti. Ob napovedih, da naj bi leta 2019 minimalno plačo dvignili za 4,5 odstotka, postopoma pa bi iz nje izvzeli dodatek za minulo delo in ostale dodatke, so se delodajalci takoj postavili na okope. Zagrozili so z odpovedjo kolektivnih pogodb. A sogaovornica opozarja, da je že zdaj med ljudmi, ki pridno delajo za minimalno plačilo, ogromno prikrite revščine.

O tem, kako slabo je danes vrednoteno delo, govori to, da nekateri poklici ne dosegajo niti minimalne plače in prejema dodatek do minimalnega plačila. V ZSSS opozarjate, da so ljudje zaradi tega dodatka marsikdaj zbegani.

Zbegani so zato, ker delodajalci dodatek do minimalne plače prikazujejo različno. Marsikdaj celo kot stimulacijo, čeprav to ni. Dodatek do minimalne plače je nekaj, kar zaposlenim pripada glede na zakonodajo, saj je njihova osnovna plača tako nizka. Določeno je, da manj kot to ne smejo zaslužiti. Delavci marsikdaj celo narobe razumejo, da jim dodatek krije država, kar ni res. Poglejmo primer. Trgovci za polni delovni čas po tarifnem razredu prejema približno 600 evrov plače. Ob predpostavki, da imajo 20 let delovne dobe, prejema še dodatek za minulo delo v vre-

Mojca Stropnik

dnosti 10 odstotkov, torej dodatnih 60 evrov. To pomeni, da jim do 842,79 evra bruto, kar je od januarja 2018 višina minimalne plače, manjka še 182 evrov. Res je, da ljudje prejema še socialne transferje. Vendar slednji niso vedno v prid družin na socialnem robu.

Čeprav so iz minimalne plače zdaj izvzeti nekateri dodatki, delavce po drugi strani po žepu udari dohodnina.

Od 1. januarja 2016 so iz minimalne plače izvzeti dodatki za delo v posebnih pogojih dela, torej dodatek za nočno delo, za delo v nedeljo ter za delo na praznike in dela proste dneve. Ljudje z minimalno plačo tako hitro dosežejo višjo stopnjo dohodnine. Podobno se zgodi, ko delavec naredi nekaj nadur. Zaradi nekaj dodatnih evrov lahko delavec z minimalno plačo takoj »pade« v višji dohodninski razred in plačuje bistveno večjo dohodnino. To je velik problem. Sindikati že vrsto let opozarjamo, da bi država morala lestvico spremeniti. Včasih imam občutek, kot da najbolj živi na račun malih ljudi, ki plačujejo preveč davkov.

Zaskrbljujoče je, da je najnižja plača tako blizu znesku, ki ga dobimo, če seštejemo denarno socialno pomoč, otroške dodatke in druge dodatke tistih, ki ne delajo.

Minimalna plača in socialni prejemki so res blizu. Vendar so žal med nami tudi ljudje, ki jim transferji pripadajo, ljudje, ki so ostali brez dela in jih nihče noče zaposliti, invalidi in tisti, ki imajo številne stiske. Tudi ti ljudje morajo preživeti. Vsak takšen primer bi morale socialne službe obravnavati posebej in ne da vse mečemo v isti koš glede na birokratske osnove. Podpora ni previsoka, so pa prenizke plače delavcev.

Glede na to, da Slovenija že nekaj časa beleži gospodarsko rast, bi človek, ki dela, pričakoval, da se mu bo nekaj poznalo v denarnici.

Medtem ko podjetja ponovno ustvarjajo dobiček, delodajalce sprašujem, kako lahko delavcem dajo minimalno plačo. Če bi direktorji imeli takšne prihodke, po dveh tednih ne bi več

»Delodajalci imajo veliko srečo, da smo Slovenci delaven narod. Žal ne znamo delati tako slabo, kot smo za delo plačani. To velja že iz nekdane Jugoslavije, ko smo izstopali tako po znanju kot po pridnosti in opravljenem delu.«

Delodajalci: Manj državi, več delavcem

Slovensko gospodarstvo je, kot se rad pohvali gospodarski minister Zdravko Počivalšek, v nekajletnem ciklu gospodarske rasti. Čeprav je na posameznih trgih že mogoče zaznati ohlajanje, ostaja optimist. Kljub vsakoletnim spodbudnim gospodarskim napovedim in gospodarski rasti večina delavcev tega ne občuti. Življenjski stroški rastejo veliko hitreje kot plače. V dneh, ko se govori o zvišanju minimalne plače, predstavniki gospodarskih zbornic opozarjajo predvsem na to, da bo morebitna sprememba zakonodaje povzročila še manjši razkorak med minimalno in povprečno plačo.

»V gospodarstvu se zavedamo, da morajo biti zaposleni ustrezno nagradjeni in za svoje delo pošteno plačani. V principu gre dvig minimalne plače v to smer. Po drugi strani bomo imeli zaradi tega v Sloveniji zelo majhen razkorak med minimalno in povprečno plačo, kar ni dobro. Predvsem bi pričakovali, da bo država končno prepoznala, da je treba davčno razbremeniti stroške dela. To je tudi ena glavnih ovir, zakaj naše gospodarstvo ni tako konkurenčno kot v državah, s katerimi neposredno tekmuje,« pravi Franci Kotnik, direktor Savinsko-šaleške gospodarske zbornice. Leto 2018 je bilo za podjetja v regiji uspešno, a se že kažejo znaki ohlajanja predvsem na tujih trgih. »To pomeni, da se bo rast zagotovo nekoliko upočasnila, pesimisti celo pravijo, da je to že zametek nove krize,« ocenjuje Kotnik in pravi, da bo tudi v prihodnjem letu najverjetneje prav kadrovska področje oviro za še hitrejši razvoj.

Kot pravi Kotnik, je zmerni optimizem povsem na mestu: »Pričakujemo, da nam bo pri nadaljnjem razvoju gospodarstva ob strani stala tudi država, da bomo ponovno vzpostavili dejanski socialni dialog, da ne bo solističnih potez, kot je ta z dvigom minimalne plače. Če bomo imeli ustrezne sogovornike pri sindikatih, potem verjamem, da bo Slovenija v naslednjih letih še napredovala.«

Ne zgolj minimalno, dvigniti je treba povprečno plačo

Po besedah ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravka Počivalška mora politika skrbeti, da bodo politične poteze še naprej omogočale predvidljivo, stabilno in konkurenčno poslovno okolje. Glede dviga minimalne plače pravi:

»Tudi gospodarstvo ne nasprotuje popravkom na tem področju, vendar moramo vedeti, kaj počnemo in kdaj lahko to naredimo. Gospodarstvu je treba dati čas, da se na spremembe pripravi.«

Ob tem preprosto ugotavlja, da lahko težavo zaradi premajhne razlike med minimalno in povprečno plačo rešimo zelo preprosto: »Povprečne plače je treba povišati.« Na vprašanje, ali lahko dvig plač v gospodarstvu pričakujemo že v prihodnjem letu, je odgovoril: »Sem proti temu, da se v to meša država. Dejstvo je, da nimamo dovolj delovne sile, da nam bodo delavci in sodelavci odšli čez mejo, kar se na severu in zahodu že dogaja. Pričakujem, da se bo gospodarstvo samo od sebe na tem področju tudi odzvalo.«

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Reveži

Bi podjetja pokopal dvig minimalnih plač, to, da bi delavci začeli delati tako slabo,

Človek vzame v zakup, da nezaposlenost in socialna stiska hodita z roko v roki. A tudi zaposleni ljudje, ki vsak dan trdo delajo, pogosto niso veliko na boljšem. Mnogi kljub delu za polni delovni čas ne dosežejo minimalne plače. Med prejemniki slednje je na Celjskem malo manj kot polovica zaposlenih. Spremembe, o katerih v teh dneh govorijo v Državnem zboru RS, bi za najslabše plačane najverjetneje res pomenile dodaten kos kruha, čeprav so za družinski proračun, roko na srce, bolj kot ne drobtinice, ki padejo z mize.

Minimalna plača v letošnjem letu znaša 842,79 evra bruto, kar je približno 638 evrov neto brez olajšav. 1. januarja 2019 naj bi se zvišala na približno 880 evrov bruto oziroma 667 evrov neto in leta 2020 na 700 evrov neto. Dodatek iz minimalne plače naj bi bili izvzeti 1. januarja 2020. Ob podatku, da znaša denarna socialna pomoč 392 evrov (in da so prejemniki socialne pomoči upravičeni še do ne-

vedeli, kje bi vzeli. Žalostno je, da so zaposleni v »fabrikah« na »minimalcu«, direktorji pa si izplačujejo visoke plače. Sama sem rasla v času Jugoslavije, ko je bilo razmerje plač med zaposlenimi in vodilnimi 1:3, v dobrih podjetjih pa 1:4. Tudi ljudje, ki čistijo, kuhajo, torej tudi tisti, ki morda ne ustvarjajo dobička, so za podjetja pomembni. Direktorje zato vprašam, kako lahko podpišejo njihovo mizerno plačilno listo?

Trgovci, kuharji, natakariji, delavci v gradbeni stroki in podobni kadri, za katere velja minimalna plača, veljajo za deficitarne poklice, torej jih na trgu primanjkuje. Delodajalci jih torej iščejo in potrebujejo, vendar se zatakne pri ustreznem plačilu.

»Prvi tarifni razred v vseh kolektivnih pogodbah bi morala biti minimalna plača.

Sindikati se zavzemamo za to, a seveda nismo uslišani. Vsi delodajalci grozijo, da bodo propadli, če bodo zaposlene pošteno plačali. Pri tem se vprašam, kam gredo dobički,« pravi Mojca Stropnik, sekretarka savinjske območne organizacije Zveze svobodnih sindikatov Slovenije.

Direktorji mi večkrat rečejo, naj jim sindikati pripeljem delavce. Ljudje bi delali, če bi bili pošteno plačani. To delodajalci preslišijo, zato dobri delavci odhajajo. Mladi dajo odpoved, če najdejo delo, kjer je njihova plača boljša za 50 evrov, in prav imajo. Starejši čutijo pripadnost podjetju in zanje je še toliko težje. Srce me boli, ko slišim izjave vodstva Združenja delodajalcev Slovenije, da bodo starejši delavci predragi, če bo iz minimalne plače izvzet dodatek za minulo delo. Kaj pa njihove izkušnje? Ali te nič ne štejejo? Težave na trgu dela imamo tudi zato, ker smo razvrednotili poklice. Danes je vsak lahko trgovec ali natakari, čeprav bi moralo veljati, da lahko v trgovini ali restavraciji dela le tisti, ki je za to tudi primerno usposobljen. Vse smo dali v en koš in določili, da je za vse dovolj minimalna plača. In kaj bomo zdaj, ko usposobljenih kadrov ni več?

Kaj konkretno pomeni predlog, da naj bi iz minimalne plače izvzeli dodatek za minulo delo?

Ker so osnovne plače tako nizke in ljudje prejema dodatek do minimalne plače, kljub dodatku za minulo delo ni bilo razlike med tistim, ki je bil v službi prvi dan, in med tistim, ki je imel dvajset let delovne dobe. To je nepošteno do ljudi, ki so osvojili neko znanje in nabrali izkušnje. Zato je tako zelo pomembno, da dodatek za minulo delo izvzamemo iz minimalne plače. Je pa težava, da se bodo porušila vzpostavljena razmerja med plačnimi razredi, kar bodo delodajalci težko razložili ljudem. Delavec, ki zdaj prejema plačo, malo višjo od minimalne, bi po novem prejel enak znesek kot delavec, upravičen le do minimalne plače, saj njegovi dodatki ne bodo izvzeti.

Kaj pravite na zblíževanje višine plačnih razmerij nižje plačanih in višje plačanih delavcev? V Gospodarski zbornici Slovenije so na primer priznali, da so pri zviševanju plač v panožnih kolektivnih pogodbah res zaspali.

O spremembah kolektivnih pogodb se pogajamo približno vsaki dve leti, za tarifne razrede se pogovarjamo skoraj vsako leto. Kadarkoli sindikati opozorimo, da je plačni model zastarel in da bi moral biti prvi tarifni razred minimalna plača, nas delodajalci takoj zavrnejo. Pri zviševanju plač so res zaspali, zdaj pa imajo velike težave, ko jim ljudje odhajajo in ne želijo delati za takšno plačilo. Predlagam, naj se takoj po novem letu začnejo pogajati s sindikati dejavnosti, prevetrijajo naj tarifne razrede in jih vzpostavijo na novo. Treba je vzpostaviti tudi novo splošno kolektivno pogodbo za gospodarstvo, kar bi pomenilo, da tudi ostale kolektivne pogodbe ne bi smele iti pod določene minimume.

Nekateri delodajalci so že zagrozili, da bodo odstopili od kolektivnih pogodb, če bo prišlo do uveljavitve predloga-

Kljub mesečni plači

ali bi jih pokopalo kot so plačani?

Trgovci, kuharji, natakarji, delavci v gradbeni stroki in podobni kadri, za katere velja minimalna plača, veljajo za deficitarne poklice, torej jih na trgu primanjkuje. Delodajalci jih torej iščejo in potrebujejo, vendar se zatakne pri ustreznem plačilu. Tako so mnogi, ki imajo službo, potisnjeni na socialni rob.

katerih drugih pravic, kot so znižano plačilo vrtca, znižano plačilo malice in kosila, pravica do osnovnega in dodatnega zavarovanja in podobno), se človek vpraša, kako se lahko prihodki tistega, ki dela, tako zelo približajo prihodkom tistega, ki nima službe. Sindikati pravijo, da težava niso previsoki socialni prejemki, ampak prenizke plače. Nekateri delodajalci ob napovedi spremembe zakonodaje o minimalni plači grozijo z odpovedjo kolektivnih pogodb in s prstom kažejo na državo.

nih sprememb. Bi spremembe Zakona o minimalni plači podjetja res pahnile na rob preživetja?

Mislim, da ne. Če bodo ljudje zaslužili več, bodo več trošili in od tega bomo imeli korist vsi. Napovedi odpovedi kolektivnih pogodb so zame le ustrahovanje. Pri naših zahtevah moramo vztrajati, biti moramo trmasti, misliti moramo tudi na svoje otroke, na naše mlade. Slednji žal vidijo perspektivo le še v tujini, dobri kadri odhajajo. Zgrozila sem se, ko sem izvedela, da Avstrija spreminja zakonodajo, posebej zato, da bo lahko lažje zaposlovala slovenske zdravnike. Če bi bili delavci v domovini dovolj plačani, ne bi želeli v tujino. Dovolj bo samo to, da se bo vsa Slovenija za dve uri ustavila. Če bomo stopili skupaj, bo zakon sprejet.

Koliko je med zaposlenimi prikrite revščine? Imate podatke?
Žalostno je, da dva starša, ki delata in prejemata minimalno plačilo, komaj preživljata svojo družino. Da tisti, ki delajo, svojim otrokom ne morejo plačati šolske prehrane, izletov in različnih dejavnosti ter da za hrano in oblačila prosijo humanitarne organizacije. Čeprav jim ponos marsikdaj ne dopušča, da bi prosili za pomoč. Ocenjujem, da je prikrite revščine veliko, da je med vsemi zaposlenimi približno trideset odstotkov takšnih, ki živijo na socialnem robu, če ne še več. Nad tem podatkom se lahko zgrozimo. Sramota je, da delodajalci dopuščajo, da njihovi delavci nimajo za osnovno preživetje.

Kako odgovarjate na to, da so sindikati v nedavnih pogajanjih najbolje plačanim izbrili povišanje za tri plačne razrede in najslabše plačanim le en razred povišanja?

To je res, vendar so lani najslabše plačani, torej skupina J, dobili povišanje za dva razreda. Gre za kompromis. Na tem mestu opozarjam, da ni prav, da pristajamo na delitve med javnim in zasebnim sektorjem. Vzbujanje nasprotij med obema je v interesu tistih, ki nam vladajo. Čas je, da stopimo skupaj. Vsi moramo prejeti pošteno plačilo za pošteno delo. Pozabljamo, da tudi tisti, ki delajo na primer za okencem na upravni enoti, ne prejmejo bistveno več od minimalne plače.

Ampak nekako se ne morem znebiti občutka, da se sindikati bolj glasno postavijo za bolj izobražene in bolje plačane. Kdo se postavi za najbolj ogrožene?

Tu gre za sindikalno moč. Če pogledamo med učitelji, jih je približno devetdeset odstotkov včlanjenih v sindikat. Prav tako ne poznam zdravnika, ki ne bi bil član sindikata. Če so zaposleni močno sindikalno organizirani, imajo večjo moč nasproti delodajalcu. V gospodarstvu pa je v sindikate včlanjenih manj kot petdeset odstotkov zaposlenih. Morda smo sindikati v zasebnem sektorju premalo prepričljivi, ne vem. A sindikat je močen toliko, kolikor ima članstva, torej kolikor ima vojske, ki stoji za njim.

TINA STRMČNIK, foto: GrupA

OB ROBU

Od drobtin do potice

Ko smo med gospodarstveniki iskali sogovornike, ki bi pojasnili, kako plačujejo svoje delavce, so nekateri direktorji odgovorili, da je tema preobčutljiva. Da o njej raje ne bi govorili. Sploh ne sedaj, ko od svojih ljudi pričakujejo, da bodo tudi v prazničnih dneh na delovnem mestu. Trgovci, hotelirji, gostinci in številni drugi si decembra manejo roke. Koliko se to pozna v denarnicah zaposlenih, je drugo vprašanje.

TINA STRMČNIK

Ob pregledu povprečnih plač se človek vpraša, kako lahko v podjetjih, ki se širijo, kupujejo nepremičnine, vlagajo v različne dejavnosti ter so jih polna usta družbene odgovornosti, večina zaposlenih prejema minimalno plačo. Finance pišejo, da so tudi nekateri najbogatejši Slovenci znani po tem, da delavcem privoščijo le borne plače. Ko beseda nanese na prejemke 15. v mesecu, sicer mnogi ne morejo mimo opazke, da je vsem tistim v javnem sektorju bolje poslano. Vendar bi se ob pogledu na plačilno listo uradnikov za okenci, kuharjev, strežnic, hišnikov in podobnih poklicev javnega sektorja najbrž marsikdo zgrozil.

Po drugi strani so se marsikomu morda razširile zenice ob podatku, da so se v podjetju BSH Hišni aparati v zadnjem desetletju plače povišale za 100 odstotkov. Ali ko je eden od najbogatejših državljanov, ki delnice svojega podjetja zaposlenim prodaja po knjigovodski vrednosti, trikrat nižji od potencialne tržne vrednosti, izjavil, da zanj velja rek več daš, več dobiš. Očitno se nekateri zavedajo, da je treba delavce za njihov trud pošteno nagraditi. In da zaradi tega podjetja ne bodo propadla. Kdaj se bodo zaradi nekaj drobtin, iz katerih se gotovo ne da narediti potice, zbudili še vsi ostali?

Šolski sklad za premoščanje težav

Delavci, ki kljub plači ne zmorejo plačati vseh stroškov, ki jih prinaša šola, lahko pomoč za svoje otroke med drugim poiščejo v šolskem skladu. Kot pravi ravnateljica OŠ Frana Roša Celje Mojca Kolin, lahko starši prejmejo pomoč tako za plačilo delovnih zvezkov in učbenikov kot za nadstandardne dejavnosti. Ravnateljica OŠ Slivnica pri Celju Marjeta Košak dodaja, da neupravičeno nihče ne zaprosi za sredstva iz šolskega sklada.

»Socialna stiska ni nikoli razlog, da se kdo od otrok ne bi mogel udeležiti dejavnosti, ki so organizirane izven šole in prinašajo stroške vstopnine, prevoza ...,« pravi Kolinova, ki dodaja, da sklad pogosto razbremeni vse starše, tako da pokrije del stroškov teh dejavnosti, ki predstavljajo obogatitev šolskega programa.

Sogovornica ugotavlja, da je število tistih, ki dobijo pomoč sklada, približno enako že nekaj let. »Zadnja leta dobi približno 18 otrok letno pomoč za nabavo učbenikov in delovnih zvezkov, enako je tudi število prejemnikov pomoči pri doplačilu dejavnosti.«

O postopku za pridobitev pomoči starše vsako leto obvestijo razredniki na sestankih in tudi na spletu lahko starši najdejo vse dokumente. Razredniki sami tudi pogosto opozorijo na to možnost tiste starše, za katere vedo, da imajo težave pri financiranju šolskih obveznosti. »Nekateri imajo urejeno tudi botrstvo pri društvu prijateljev mladi-

ne, zato se številke tistih, ki potrebujejo pomoč šolskega sklada, med letom spreminjajo. Večina staršev to jemlje kot začasno pomoč za premostitev težav. So pa primeri, ko je treba pomagati več let,« pravi Mojca Kolin. »Na osnovi številke pomoči iz sklada ne morem trditi, da bi se razmere med otroki naše šole slabšale,« zaključuje.

Sklad pridobi sredstva z donacijami staršev, ki lahko darujejo, kolikor želijo, in odziv je zelo dober, pravi ravnateljica, ki je vesela tudi občasnih nakazil podjetij. Del denarja za sklad zberejo učenci vsako leto tudi z dobrodelnim bazarjem, kjer so na prodaj njihovi izdelki. Sklad tako razpolaga z več tisoč evri letno.

Ravnateljica OŠ Slivnica pri Celju **Marjeta Košak** je prepričana, da neupravičeno nihče ne zaprosi za sredstva iz šolskega sklada. Po njenih izkušnjah se starši za ta korak celo težko odločijo. »V vaškem okolju se ljudje večinoma poznamo. Pred očmi imam čisto določeno družino z dvema nizkima plačama in s tremi otroki. Resda si niso mogli privoščiti nobenega razkošja, vendar so bili prepričani, da niso upravičeni do pomoči in da so drugi še bolj ubogi.« Na podeželju opaža veliko odgovornost ljudi za svojo družino, za to, da sami poskrbijo vsaj za najbolj nujne stvari. Kot pravi, ljudje nimajo velikih želja in ostajajo pod mejo svojih zmognosti. To mnoge rešuje pred še večjo stisko.

TATJANA CVIRN,
SAŠKA T. OCVRK

Delavci: Kaj dela prodajalka s svojo plačo?

Ana se je pred 33 leti zaposlila kot prodajalka. Svoje delo je imela rada, kar so občutili tako kupci kot delodajalci. Preden je zbolela, je bruto znesek na njeni plačilni listi znašal 745 evrov. Ni se nam narobe zapisalo. Gre za bruto znesek. Kako človek s takšnimi dohodki preživi sebe in svojo družino?

Za delovno mesto trgovke res ni potrebna visoka izobrazba. Srečujemo jih vsak dan in jih večinoma opazimo šele, ko v trgovini česa ne najdemo ali moramo v kakšni vrsti minuto ali dve počakati. »Ljudje se ne zavedajo, kako težko delo je to. Veliko je dvigovanja težkih bremen, predvsem v delikatesi in pri kruhu so zelo natančno predpisani postopki, nujno je voditi evidence za vsako žemljo ali sendvič posebej. Če gre pri birokraciji karkoli narobe, inšpektor kaznuje prodajalko neposredno. Ob vsem tem mora biti vse takoj in z nasmehom. Ob tem rezerv za primer dopustov in bolniških odsotnosti skoraj ni,« svoje delo opisuje sogovornica. Kljub temu je imela svojo

službo zelo rada, kupci pa njo. Večkrat so jo razglasili za najboljšo uslužbenko. A to na plačilno listo ni imelo večjega vpliva. 745 evrov bruto plače ji je ob dobrih mesecih – del je bil vezan tudi na količino prometa – na bančni račun prineslo približno 660 evrov. Moževa plača je bila približno enaka. Gradila sta hišo, skrbela za dva šoloobvezna otroke in se borila vsak s svojim kreditom.

Skromnost in družinska povezanost

Marsikdo si sploh ne zna predstavljati, kako je moglo s takšnimi sredstvi karkoli ustvariti. »Živimo na kmetiji, na domačem vrtu si pridelava veliko, doma

imamo mleko in meso. To je velika sreča. Otoka sva zgodaj naučila, da morata poprijeti za vsako delo in si po možnosti tudi kaj zaslužiti.« A se jim je to skoraj takoj maščevalo. Če je katera opravljal študentsko delo,

392 evrov
znaša socialna pomoč

321 evrov
je invalidska pokojnina

745 evrov
je bruto plača trgovke
oddelkovodje

so mu temu primerno takoj znižali štipendijo ali kaj podobnega. »Sreča je, da smo v širši družini zelo povezani in smo drug drugemu v oporo. Reševalo nas je tudi to, da smo bili vedno navajeni skromnosti. Počitnic si nikoli nismo mogli privoščiti.

Če smo se šli za kakšen dan kopat v bližnje terme, je bil to višek razkošja,« povesta zakonca. Z veliko odrekovanja sta uspela zgraditi hišo. Otoka sta odrasla in sta bolj ali manj samostojna. Potem je družino udarila bolezen. Ana ima kronično degenerativno bolezen, ki jo bo sčasoma prikovala na invalidski voziček. Mož je zaradi bolezni že dolgo invalidsko upokojen. Že tako nizki dohodki so se še zmanjšali. Od svojega podjetja je ona za polovični delovni čas ta mesec dobila neto nakazilo 234 evrov. Da bi se kdaj lahko vrnila v službo, ne more pričakovati. Pa čeprav bi vse dala za to možnost. Moževa invalidska pokojnina znaša 231 evrov, po spremembi zakonodaje so mu uredili še 48 evrov varstvenega dodatka. Kako shajata? »Težko. Vendar sva res hvaležna, da vsaj ta znesek dobiva redno vsak mesec,« pravi on.

SAŠKA T. OCVRK

Vloma v župnišče: po denar in kelih

Strah, da se ne bi ponovilo leto 2016

Minuli teden sta se na Celjskem zgodila dva vloma v župnišči. Najprej so neznanci iz župnišča v Galiciji odnesli nekaj denarja, zdaj policisti preiskujejo še vlom v župnišče v Šempetru. Že leta 2016 so se na Celjskem vrstili vlomi po župniščih, v enem primeru so vlomilci enega od župnikov celo pretepli.

V letu 2016 so vlomilci kradli v župniščih v Celju, Laškem, Šentjurju, Savinjski dolini. V Preboldu je bil takrat celo poškodovan tamkajšnji župnik. Sredi noči sta ga napadla zamaskirana moška. Ko je dejal, da nima denarja, sta ga začela pretepati, zahtevala sta ključ od sefa in mu grozila s smrtjo. Ko sta iz sefa pobrala denar, sta ga zvezala s trakovi, ki sta jih razreza-

la iz rjuh, medtem sta ga zmerjala. Ko sta storilca pobegnila, se je župniku nekako uspelo osvoboditi in poklicati policijo. Nekaj storilcev so kasneje policisti tudi prijeli. Storilcev, ki so kradli минуli teden v Galiciji in v Šempetru, policija še ni izsledila. Sreča v nesreči je bila, da nihče od dveh župnikov minul teden ni srečal vlomilcev in da ju niso napadli.

Vdor v zasebnost

»Leta 2016, ko so se vrstili takšni vlomi, sem bil tudi sam deležen tega in moram priznati, da ta vdor v zasebnost, saj smo v župniščih duhovniki največkrat sami, zelo zaznamuje nadaljnje delo. Občutek varnosti v Sloveniji se slabša, morda se kdo tudi zaradi medijev,

ki poročajo o »bogati cerkvi«, posledično v stiski odloči, da stori kaj takšnega. Duhovniki se držimo pravila, da denarja v župniščih ne hranimo, mogoče nekaj malega v smislu menjalnega denarja,« pravi škofijski upravitelj Škofije Celje Rok Metličar. So pa v župniščih dragocenosti, še pojasni. Kot je bilo v zadnjem primeru vloma v župnišče v Šempetru, kjer je vlomilec odnesel nov kelih in računalniško opremo, ki jo uporabljajo v cerkvi. Škode je za pet tisoč evrov.

»To, kar se dogaja, ni dobro. Strah nas je, če se bo začelo pojavljati to, kar se je dogajalo že leta 2016. Ker te stvari se dokaj pogosto dogajajo in v družbi se očitno temu ne bomo mogli izogniti. Duhovniki smo povezani, poskušamo si pomagati. Vsak, ki je to že doživel, ve, da takšen vdor v zasebnost vpliva na človeka, kar je še huje. Kot da bi šlo za neko obliko zastraševanja ...« še omenja Metličar.

Že leta 2016 so pri Slovenski škofovski konferenci dejali, da se je število vlovov v slovenska župnišča v zadnjih letih povišalo za kar 350 odstotkov, pri čemer so kazniva dejanja vedno bolj drzna in tudi nasilna.

SŠol

Denar, ki postane plen storilcev oziroma tatov, je največkrat denar iz prispevkov za maše. Te duhovniki pobirajo ob nedeljah in večjih praznikih. V praksi naj bi veljalo, da morajo duhovniki ta denar čim prej položiti na račun župnije. Že pred leti, ko smo se neuradno pogovarjali z duhovniki, so nam dejali, da popolne zaščite ni. Tatovi natančno vedo, kdaj je za vlome najprimernejši čas. »Maše, kjer zbirajo prostovoljne prispevke, so ob nedeljah, kar pomeni, da ob teh dneh tega denarja ni mogoče položiti na bančni račun, saj banke niso odprte. Potem so tu vpiši otrok k verouku, ki ponavadi potekajo ob petkih zvečer ali popoldne, ko prav tako denarja na banko ne moreš odnesti ali ga na bankomatih, ki jih ponekod tudi ni, položiti na transakcijski račun. Zato se ti vlomi praviloma dogajajo v teh dneh,« so takrat dejali nekateri duhovniki.

Za enega najhujših ropov na Celjskem velja rop v župnišču cerkve v Preboldu, kjer je bil leta 2016 fizično napaden tamkajšnji duhovnik. Foto: GrupA

Še pred desetletjem so bile tarče cerkve, od koder so storilci odnašali slike, kipe, kelihe ali druge cerkvene predmete. Danes so takšne tatvine zelo redke. Tudi zato, ker je pri nadaljnji preprodaji teh ukradenih predmetov preveč razvidno, da izvirajo iz kaznivih dejanj. In tudi na črnem trgu praviloma danes te stvari ne dosegajo večjih vrednosti.

Fontana spet tarča

V Celju se je v teh dneh zgodila nenavadna tatvina. Iz fontane na krožišču v Ulici XIV. divizije v Celju je neznan storilec ukradel več kot 30 šob za vodne učinke. Policisti ga še iščejo.

Visoke kazni za brutalne roparje

Na celjskem okrožnem sodišču so konec preteklega tedna izrekli kazni štirim obtožencem, ki naj bi pred letom oropali in okradli več družin na območju Celja, Velenja in Žalca.

Pri ropih so stanovalcem grozili in bili tudi nasilni. Prvoobtoženi Denis Mihalič je dobil kar štirinajst let in devet mesecev zapora. Ravno Mihalič naj bi bil med roparji najbolj fizično nasilen. Obsojen je tudi Aleksander Levec, dobil je devet let in deset mesecev zapora. Simeunu Filipoviču je sodišče izreklo dve leti in dva meseca zapora. Njegova kazen je nižja, saj je sodeloval le pri enem ropu. Leon Mihalič bo v zaporu štiri leta in devet mesecev. Vsi so se na sodišču tudi pokesali. Ta teden naj bi bil narok za izrek kazni tudi za Tima Lampreta, ki je kazen že priznal. Anže Jelen, ki naj bi bil glavni organizator ropov, krivde ni priznal, zato bodo zanj razpisane sodne obravnave. Ker je v ropih sodelovalo tudi mladoletno dekle, ji bo sodišče sodilo v ločenem postopku, ki bo zaradi njene mladoletnosti zaprt za javnost.

Trčila tovornjaka

V ponedeljek okoli 16. ure se je na avtocesti pred izvozom Šentrupert v smeri proti Ljubljani zgodila huda prometna nesreča.

Voznik slovenskega tovornega vozila s priklopnikom za prevoz vozil je ustavljal na odstavnem pasu, ko je vanj silovito trčil voznik madžarskega tovornega vozila. 21-letni slovenski voznik se je v trčenju izredno hudo poškodoval, njegov sopotnik lažje. Po do zdaj znanih podatkih je lažje poškodovan tudi 50-letni voznik madžarskega tovornega vozila.

Znakov nasilja ni bilo

Pred dnevi so v potoku v Šeščah pri Preboldu našli mrtvega 57-letnega moškega. Posredovali so tudi celjski poklicni gasilci, ki so truplo potegnili iz vode. Kot pravijo na policiji, znakov nasilja na truplu ni bilo, moški naj bi umrl zaradi nesrečnega padca v vodo.

Prosili za vodo in ga okradli

Policisti iščejo dve ženski, ki sta pretekli teden na območju Šmartnega ob Paki iz ene od stanovanjskih hiš ukradli denar. Temnopolti ženski kratkih las sta pozvonili pri lastniku hiše in ga prosili za kozarec vode. Medtem ko ga je ena zamotila s pogovorom, se je druga izmuznila v hišo in ukradla denarnico z gotovino. Možno je, da sta isti ženski okradli tudi starejšega moškega v Celju. Ko sta pozvonili pri njem, ga je prva prepričevala, da bi ga zmasirala, druga je preiskala stanovanje in mu ukradla denarnico z gotovino.

Kradli v šoli

Policisti preiskujejo okoliščine tatvine, ki se je zgodila v Osnovni šoli Ljubečna. Pretekli teden je nekdo iz torbic šolarjev, ki so bile odložene v skupnih prostorih, ukradel mobilni telefon in nekaj denarja.

Kot pravi ravnatelj šole Martin Grosek, ki je tatvino tudi prijavil policiji, naj bi šlo za približno 70 evrov. Storilec še niso našli. V prostorih šole nadzornih kamer ni, da bi si policisti pri preiskavi pomagali s posnetki, na zunanjih prostorih šole pa so kamere nameščene. V šoli prav tako ni varnostnikov, dodaja Grosek.

Sicer je bilo pretekli teden na Celjskem še kar nekaj drugih tatvin. V Vojniku so neznanci s poslovnega objekta pokradli kamere in reflektorje. V Trnovljah je nekdo iz odklenjene stanovanjske hiše odnesel nekaj kosov nakita in starejši mobilni telefon, izpred hiše še športne copate ... V Velenju sta bili tatvini v dveh trgovinah. V prvi je bilo ukradena kozmetika, v drugi nakit. Policisti v teh dveh primerih tatvine sumijo isto žensko.

Prodajalci pod drobnogledom

Po vsej Sloveniji, tudi na Celjskem, je finančna uprava že začela poostren nadzor nad prodajo in prenosom pirotehničnih izdelkov.

Mobilne enote uprave bodo tako ta mesec prisotne tudi na različnih sejnih in prireditvah v času veselega decembra. Preverjale bodo predvsem prodajalce, saj ti pogosto prodajajo pirotehniko tudi na stojnicah in tržnicah, čeprav ne izpolnjujejo pogojev za opravljanje dejavnosti oziroma prodajajo tiste izdelke, ki so v Sloveniji prepovedani. Decembra opravlja nadzor tudi policija. Med drugim tudi na mejnih prehodih, kjer ugotavlja morebitne nelegalne vnose pirotehničnega blaga iz drugih držav. Za prenos, uvoz, izvoz in promet eksplozivov, streliva ali pirotehničnih izdelkov je namreč potrebno dovoljenje ministrstva za notranje zadeve. V akciji nadzora bodo policisti in enote finančne uprave sodelovali tudi s tržnim inšpektoratom.

Prejeli smo

Biserna ogrlica na hribu Žusem in v njegovi okolici

Žusem ima Stolp ljubezni in urejene pohodniške poti, poleg tega ima tudi prastara svetišča, na katera nas je opozoril p. Karel Gržan.

Na kamnite strukture na Žusmu sem postala pozorna, ko sem brala Gržanovo knjigo V znamenju Oriona. Najprej sem opazila samo dve območji s kamnitimi gmotami, nato sem začela raziskovati in jih odkrila mnogo več. P. Karel, ki je opozoril na ta znamenja preteklosti, jih imenuje svetišča, prastara gradišča. Po njegovem uvidu in preverjanjih so jih predniki postavili tako, da so preslikali ozvezdja in poti med njimi v zemeljsko razsežnost. Na Žusmu so postavili svetišča v znamenjih ozvezdja Kačenosca.

Biserna ogrlica ohranja svojo vrednost in lepoto, ko so vsi biseri nanizani na sklenjeni povezavi. Tako ima tudi žusemsko gradišče bisere, ki so povezani. Biser je navzven viden v združbi številnih kamnitih gmot, ki trdno stojijo zasidrani v podlago. Povezava med njimi je vidna v obliki grebenov. Ti se tako samoumevno vraščajo v prostor, da jih je težko opaziti.

Skozi sporočila prednikov lahko spoznavamo razmišljanja, namene in duhovno razsežnost svojih prastaršev. Starš svojemu otroku želi najlepše, zanj daje svojo srčno ljubezen. Morda je prišel čas, ko lahko ravno skozi megalitske strukture v naših domačih krajih spoznavamo duhovno dediščino in prejememo ljubeče sporočilo prednikov. A seveda le, če pred spoznanjem ne bomo sporočil uničili. Kamnite strukture so zelo velike in težke, razporejene so po težko dostopnih pobočjih. Ni jih mogoče enostavno uničiti. Manjše kamne so ljudje skozi čas uporabljali za svoje gradnje, večje so pustili pri miru. Ker je med njimi nemogoče obdelovati zemljo, so v glavnem zaraščeni.

A na Žusmu smo se jih s sodobno mehanizacijo že dotaknili. Zajedli smo se v povezavo proti biseru, ki še stoji v svojem prvotnem položaju, in sicer na zgornjem robu žusemskega kamnoloma.

V zadnjih dneh smo poskrbeli, da je informacija o žusemskih gradiščih prišla do upravitelja kamnoloma. Morda je dilema o nadaljnjem ravnanju prevelika, da bi jo lahko reševali samo lastniki oziroma upravitelji kamnoloma. Najbrž se dotika vseh nas, tukaj živčih, in vprašanja odnosa do zemlje, prednikov, vprašanja našega načina življenja in razmišljanja. Zelo si želim, da bi zmogli množično prisluhniti svoji vesti in za trenutek znižati kriče glasove hrematizma, o katerem govori tudi p. Karel Gržan. Da bi znali povsem ekonomično premisliti, kaj se nam bolj splača. In se odločiti v smeri celostno koristnejšega odgovora.

Moje spoznavanje se je začelo tako, da kamnov na svojih sprehodih po Žusmu

sploh nisem opazila. Potem sem začela odkrivati kamnite strukture in povezave med njimi. Na mojo pot so prišli ljudje, ki so k zgodbi kamnov na Žusmu dodajali svoje delčke spoznanj. 1. decembra smo se prvič povezali na t. i. delovnem srečanju za raziskovanje žusemskih gradišč. Prepričana sem, da moramo nujno sodelovati in skupaj razkrivati pomnike preteklosti. Vsi, ki živimo v tem prostoru, se moramo odločiti, kam bomo usmerjali svojo prihodnost. In pri tem moramo prisluhniti tistim, ki nam skozi čas šepetajo, v čem je smisel človekovega življenja, in so za nas ohranili še neprepoznana znamenja in sporočila.

ANDREJA KRIŽAN LIPNIK,
Loka pri Žusmu

Rokomet je in mora ostati ponos Celja

S tem naslovom sem decembra 2016, torej pred dvema letoma, v Novem tedniku končal vsakotedensko objavljanje zgodovine celjskega rokometu, ki je tega leta praznoval sedemdeset let obstoja in delovanja. Končal sem z besedami: »Prihodnost celjskega rokometu ni rožnata. Sploh, ker je premalo znano, kaj in kako o njem razmišlja novi lastnik Pivovarne Laško, v šport in predvsem nogomet globalno usmerjen Heineken. A kakorkoli že – rokomet je in mora ostati ponos Celja, zato bo v prihodnosti na preizkušnji marsikaj in marsikdo!«

Točno dve leti kasneje se stanje ni spremenilo. Celjski rokometišči so sicer še vedno gospodarji rokometnih igrišč v Sloveniji in osvajajo vse tri možne domače naslove, četudi so letos nepričakovano ostali brez osvojitve superpokala, na evropski sceni v ligi prvakov pa so vse od sezone 2014/15 štirikrat obtičali v skupinskem delu tega tekmovanja brez napredovanja med vsaj šestnajst najboljših ekip v Evropi. Tudi v letošnji sezoni – 2018/19 – jim ne kaže nič bolje, čeprav so na zadnjih štirih tekmah v domačem Zlatorogu pod taktirko novega trenerja Tomaža Ocvirka prikazali odlično igro (predvsem proti Zagrebu) in ob zadnjem remiju s francoskim Nantesom osvojili skoraj popoln izkupiček sedmih točk. A je vprašanje, če bo to ob nadaljevanju lige prvakov v prihodnjem letu dovolj za napredovanje.

Finančno stanje v celjskem klubu ne kaže spremembe na bolje. Med šestnajstimi klubi elitne A- in B-skupine lige prvakov imajo Celjani skoraj zagotovo najnižji letni proračun, ki je vsaj štiri- do desetkrat manjši od najbogatejših klubov, kot so PSG Pariz, Veszprém, Barcelona, Kielce, Rhein-Neckar Löwen, Flensburg, Montpellier, Nantes, Vardar, Szeged ... Posledično so seveda Celjani omejeni pri izboru igralnega kadra, ki temelji predvsem na doma vzgojenih mladincih, saj najboljši evropski igralci zaslužijo že nekaj sto tisoč evrov bruto na sezono. Zato vsako leto kar nekaj domačih ali tujih igralcev, ki se afirmirajo v celjski prvi ekipi, praviloma odide v bogatejše evropske klube, ker v Celju pač ne zmo-

rejo slediti njihovim finančnim željam in igralskim ambicijam. Tako je celjska ekipa vsako leto drugačna, brez vsaj nekaj časa standardnega okostja tistih najpomembnejših in najboljših igralcev.

Na zadnjih letošnjih tekmah lige prvakov je bila dvorana Zlatorog polna gledalcev, enako kot v najbolj trofejni sezoni 2003/04, ko so celjski rokometišči osvojili dvojni evropski naslov. To je najboljši pokazatelj, da so pristaši in navijači celjskega rokometu še kako željni dobrih predstav svojih ljubljencev. Rešitev je v samo dveh besedah – dovolj denarja – vendar celjski rokometišči očitno ne bodo doživeli. Očitno ni in ne bo bogatega podjetnika, ki bi v celjskem rokometu našel svoj poslovni interes, tako kot na primer v skopskem Vardaru, beloruskem Brestu, poljskih Kielcach ..., ali tako močne državne podpore, kot jo ima na primer madžarski Veszprém. Tudi najboljšim nemškim, francoskim in španskim rokometnim klubom država, regija in mesto pokrijejo doberšen del njihovega proračuna, medtem ko so to za Celjane le »moke sanje« in se morajo zadovoljiti s tem, kar so jim pripravljeni prispevati glavni pokrovitelj in ostali sponzorji. To še zdaleč ni dovolj, da bi se celjski rokometišči lahko uvrstili vsaj v zaključne boje lige prvakov. In tako bomo v dvorani Zlatorog še kar naprej gledali boj Davida z Goljatom in občudovali celjske mladeniče v njihovi obupni borbi za vsaj delno ohranitev slovesa, ki ga je desetletja nazaj v Evropi uživalo rokometno Celje.

ANDREJ ŠUŠTERIČ,
Proseniško

Ob svetovnem dnevu invalidov

Ob minulem svetovnem dnevu invalidov naj napišem nekaj o vojnih invalidih pri nas.

O tem sem dolžan nekaj zapisati, potem ko ob samem dnevu invalidov nihče v državi, ki se oklicuje in trudi za ustvarjanje javnega mnjenja, o tem javno ni posebej spregovoril: niti mediji, niti politika, niti državna uprava. Seveda se jim ne zdi potrebno – bi bilo iz konteksta, ni več aktualno.

Ustava RS v 3. odstavku 50. člena navaja: »Vojnim veteranom in žrtvam vojnega nasilja je zagotovljeno posebno varstvo v skladu z zakonom.«

Zakon o vojnih invalidih (ZVojI) v 1. členu v 1. in 2. odstavku navaja: »Vojni invalid je oseba, ki je v okoliščinah po tem zakonu kot neposredno posledico teh okoliščin brez svoje krivde dobila najmanj 20-odstotno okvaro zdravja zaradi poškodbe ali bolezni ali poslabšanja bolezni, ki jo je imela že prej, ali za katero sicer ni mogoče zanesljivo ugotoviti, da so jo povzročile te okoliščine, vendar je mogoče sklepati, da so vojne razmere znatno vplivale, da se je pojavila. Vojni invalid je vojaški vojni invalid, vojaški mirnodobni invalid in civilni invalid vojne.«

Človekova misel in njegova jasna vizija skupaj z ljubeznijo do tega, kar vidimo pred seboj v svojem duhu,

V spomin

Prim. mag. Aleš Demšar, dr. med.

(1939-2018)

Pred dnevi nas je doletela vest, da se je za vedno ustavilo srce prim. mag. Aleša Demšarja. Kljub temu da smo vedeli, da mu zdravje ne služi več najbolje, nas je novica presenetila, posebej zato, ker smo ga še pred kratkim videvali na hodnikih bolnišnice, a tudi izven nje.

Prim. mag. Aleš Demšar se je rodil 6. avgusta 1939 v Ljubljani, kjer je preživel prva leta življenja. Osnovno šolo je obiskoval v Brežicah, nato se je z družino preselil na Gorenjsko, najprej v Trzin in nato v Škofjo Loko, kjer je končal višjo gimnazijo. Želja po medicini ga je vodila na Medicinsko fakulteto v Ljubljani, kjer je študij končal leta 1965. Dve leti kasneje se je kot štipendist zaposlil v celjski bolnišnici. Začel je specializacijo iz ortopedije, ki jo je končal s specialističnim izpitom leta 1972 in pridobil naziv specialist ortopedije. Poleg rednega dela je vpisal podiplomski študij na Medicinski fakulteti v Zagrebu in leta 1986 uspešno zagovarjal magistrsko nalogo. V tistem času je vzklikala želja po dodatni specializaciji, ki jo je uresničil tri leta kasneje in pridobil naziv specialist fizikalne in rehabilitacijske medicine.

Leta 1978 je najprej prevzel vodenje enotnega Oddelka za fizikalno medicino in delovno terapijo, ki je združeval vse enote fizioterapije in delovne terapije v bolnišnici in Zdravstvenem domu Celje. Ob reorganizaciji in preimenovanju v Oddelek za medicinsko rehabilitacijo leta 1986 je postal predstojnik novonastalega oddelka, ki ga je vodil do leta 2010.

V sodelovanju s sodelavkami in sodelavci je uvedel številne novosti, med katere sodijo:

- koncept sodobne zgodnje rehabilitacije na posameznih oddelkih s sočasno organizirano strokovno

osebja v usmerjenih delovnih skupinah

- uvedba zgodnje protetične rehabilitacije po amputacijah, zgodnja vertikalizacija pri poškodovancih, ki so utrpeli poškodbo hrbtenice.

Ob selitvi nevrološkega oddelka iz Vojnika je leta 1989 pomen zgodnje medicinske rehabilitacije uvedel v redno delo oddelka. Bil je gonilna sila pri uvedbi ambulate za predpisovanje in umerjanje medicinskih tehničnih pripomočkov in pri ponovni ustanovitvi ekipe respiratorne terapije. Pri svojem strokovnem delu je bil neizprosno borec za priznanje pomena in vloge medicinske rehabilitacije v zdravstveni obravnavi. Ni priznaval avtoritete moči, ampak je s strokovnim in z odločnim pristopom ter argumenti uspešno branil svoje strokovno področje, svoje sodelavke in sodelavce. S svojo toplino in zavezavnostjo pristnim ter odprtim medčloveškim odnosom je uspel oblikovati kolektiv, ki še danes deluje kot homogena celota. Vrednote, ki jih je vnašal v delovno okolje, ostajajo stalnica tudi po njegovem odhodu.

Prim. mag. Aleš Demšar je aktivno sodeloval v procesih reorganizacije javnega zavoda Zdravstveni center Celje in je leta 1993 postal prvi direktor Splošne bolnišnice Celje. Funkcijo je opravljal naslednja tri leta in pol.

Posebej je treba omeniti njegove dejavnosti na področju izobraževanja. S posebnim občutkom za pedagoško delo je opravljal naloge glavnega mentorja specializantom in skrbel za

kontinuirano izobraževanje mladih zdravnic in zdravnikov z drugih področij medicine. Poleg tega je poučeval na Visoki zdravstveni šoli v Mariboru. Leta 2003 je v okviru te šole izšel njegov učbenik Ortopedija.

Zdravniška zbornica Slovenije mu je za njegovo delo na strokovnem in pedagoškem področju podelila naziv primarij.

Za svoje delo v Združenju za fizikalno in rehabilitacijsko medicino, ki mu je predsedoval vrsto let, je prejel najvišje priznanje – častni član.

Konec leta 2012 se je po več kot 45 letnih delovne dobe v Splošni bolnišnici Celje upokojil.

Prim. mag. Aleša Demšarja sem spoznal pred natanko 24 leti, ko me je kot direktor Splošne bolnišnice Celje sprejel na moj prvi delovni dan. Z gorenjskim naglasom sva hitro našla skupni jezik. Bil je eden od odločilnih ljudi, ki so vplivali na moj izbor strokovne poti v kirurgijo. Ob prijateljskem druženju sem ga imel čast spoznati v vsej njegovi veličini in razgledanosti. Vedno znova me je presenečal s svojo širino s področja literature, glasbe in s skrbjo za materni jezik.

Spoštovani kolega, cenjeni učitelj, dragi Aleš. Danes težko sprejemam dejstvo, da sva si zadnjič stisnila roki pred dvema mesecema, ko si me presenetil s svojim govorom, v katerem si še enkrat izrazil veliko skrb in spodbudo, da skupaj skrbimo za dobrobit Splošne bolnišnice Celje in njeno vlogo na lokalni in državni ravni. Žal bodo poletni večeri na otoku, kjer se čas ustavi, zdaj minevali brez tvoje fizične prisotnosti, ampak tvoja zapuščina in misli bodo ostale z nami. Naša naloga pa je, da tvoja pričakovanja tudi uresničimo.

Asist. mag. Franc Vindišar, dr. med.,
strokovni direktor

sta najmočnejša sila in gonilo za dobro življenje vsakega posameznika in celotne družbe. Tudi zavest širšega števila ljudi in javno mnjenje se oblikujeta iz misli in vizije ljudi in medijev, ki to posredujejo. Padlim, umorjenim in pobitim žrtvam vojn in vojnih okoliščin na slovenskih tleh politiki in mediji vedno posvečajo veliko pozornost. Kar je zelo prav in pošteno od sedanje družbe. Pri tem sem prepričan, da je treba govoriti tudi o tistih žrtvah vojn in njihovih okoliščinah na naših tleh, o tistih ljudeh, ki smo izgubili oči, roke, noge ali bili drugače težko poškodovani, zelo pogosto kot otroci. Vsi vojni invalidi smo obsojeni na to trpljenje doživljenjsko.

Na eni strani je treba na to spomniti, ker je človeško pošteno in etično, da se tudi tem

žrtvam vojn in vojnih okoliščin posveča posebna skrb in da se oblikujeta pozitivna zavest in pozitivno javno mnjenje v družbi. Na drugi strani se mi zdi še bolj pomembno, da kot »živi trpeči spomeniki vojn« nastavljamo sedanji družbi sliko – ogledalo, da se lahko vedno znova ozavešča, kaj se ne sme početi, da se v bodoče takšne morije ne bo ponovilo. Da bodoče družbe takšnih slik več ne bodo nosile s seboj.

Tistim v ožji ali širši asociaciji, ki tako radi prijemajo za orožje in ga kopičijo ter so ga pripravljene tudi uporabiti, iz prve roke, ker smo to izkusili, povemo, da takšno početje povzroči veliko pobitih in pohabljenih nedolžnih ljudi. Možno je, da se tudi oni sami znajdejo med njimi. Navzkrižja interesov pa je še vedno treba rešiti dogovorno. Prihodnja

družba brez vojn se ne zdi več tako utopična. Pogoj je, da večina Zemljanov usmeri svoje misli, da oblikuje zavest o brezpogojnem dogovornem razreševanju navzkrižnih interesov ljudi.

Moja dva otroka, stara malo več kot 50 let, pravita: »Tako dobrih pogojev, kot jih imamo v našem življenju, jih v Sloveniji še nikoli ni bilo!«

Ljubi moji, zakaj mislite, da je tako? Mir je. To je tisto.

Jaz pa želim, da bo tako tudi za moje vnuke, pravnuke in naprej. Tako vabim, pozivam vse misleče, oblikujmo svoje misli in zavest za oblikovanje vizije, kakšna bo družba brez vojn. Takrat, ko bo več kot 50 odstotkov Zemljanov tako razmišljalo, bo to uspelo.

Mag. ADOLF VIDENŠEK,
Civilni invalid vojn,
1. kategorija

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!
Preglejte aktualno ponudbo

Zlatarska delavnica Žigon: nakit za vse priložnosti

Anton Žigon je začel svoje znanje zlatarja pridobivati leta 1976 v Zlatarni Celje. Kmalu je napredoval in začel delati v razvojnem oddelku, kjer je sodeloval na mnogih razstavah in požel tudi kar nekaj nagrad. Leta 1990 je zlatarno zapustil in pridobil status samostojnega kulturnega delavca. Prvo poslovalnico je odprl leta 1993 v Trubarjevi ulici v Celju. Letos je podjetje svoja vrata ponovno odprlo na novem naslovu v Prešernovi ulici 6 v Celju.

podariti nekaj lepega. Vaš nakit tudi popravljajo.

Klasična zlatarna Žigon v svoji osnovni ponudbi zagotavlja zlato, srebrni in jekleni nakit. Pri izdelavi nakita uporabljajo prave kamne in sintezo pravih kamnov (kamen posnema lastnosti pravega kamna).

Za priložnosti, kot sta krst ali birma, boste pri njih našli zelo aktualne ogrlice in obeške z ustreznimi simboliki, ki še vedno predstavljajo tradicionalno simbolično vrednoto ob tovrstnih dogodkih.

Poročni in zaročni prstani

V zlatarski delavnici Žigon vam nudijo poročne in zaročne prstane iz belega, rumenega ali rdečega zlata. Prstani so na zalogi, izdelajo jih tudi po naročilu in v skladu z vašimi željami. Pri tem največkrat uporabljajo briljante, cirkonij in pravi kamen, kar je cenovno ugodno v nasprotju s splošnim prepričanjem, da moramo za takšne kamne odšteti veliko vsoto.

Z izkušnjami in znanjem vam z veseljem svetujejo in predlagajo najboljše rešitve. Nakit izdelujejo sami in tudi po naročilu v skladu z vašimi željami. Predvsem so dobrodošle vaše ideje, ki jih bodo z veseljem uskladili z izdelavo.

Že veste, kaj bo prinesel Božiček?

Če želite izbrati lepo darilo s trajno vrednostjo za svoje najdražje, boste v zlatarski delavnici Žigon našli prav to, pri čemer ne zamudite prazničnega 10-odstotnega popusta na vse izdelke v decembru.

Več informacij na 040 830 038.

Promocijsko besedilo

Sedaj tudi v Celju! Specializirani za zdravljenje vraščenega nohta in glivičnih obolenj!

An.nika
medicinska pedikura

Najsodobnejši center medicinske pedikure

Rezervirajte svoj termin: **051 661 665**

Aškerčeva ulica 14, (pritličje, Celeiapark)
www.annika.si

Nakit za vse priložnosti

Zlatarska delavnica Anton Žigon s.p.
Prešernova 6, 3000 Celje, t: **040 830 038**

Zobozdravstvene storitve
Sofija Maksimović
sedaj tudi v Celju
Za naročanje pokličite **040 463 888**

Sofija Maksimović s.p., Pohorska ulica 13 b, 3000 Celje

ŽARNICA Trgovina z več kot 25-letno tradicijo
www.trgovina-zarnica.si

S tem oglasom dobite pri blagajni 10% popusta.

Žarnica, d. o. o. tel.: 03-428-2922
Kocbekova 3 GSM: 051-495-700
3000 Celje zarnica@siol.net

PHILIPS DURACELL VARTA

rolca
kavarna pekarna slaščičarna

Po potico in sveže domače dobrote v Rolco

Od ponedeljka do petka med 6.15 in 19. uro,
ob sobotah med 8. in 13. uro.

Gubčeva 1, Celje

GRADBENA TRGOVINA

TRGOVINA G7 D.O.O., Spodnje stranice 16, Stranice
Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

AKCIJSKA PONUDBA
20.99€
kamen, m²

BIRObit BIRO BIT servis in trgovina d.o.o.
Teharska cesta 24, 3000 Celje
tel 03 4256100 fax 03 4256124
e-naslov: info@birobit.si www.birobit.si

- PRODAJA PISARNIŠKEGA-POTROŠNEGA MATERIALA TER BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME
- NAJEM TISKALNIKOV IN MF NAPRAV
- VZDRŽEVANJE BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME

Partner First Silver

PLETILSTVO PETRA

Bežigradska cesta 4f, 3000 Celje
(03) 573 03 56 / 041 699 455
www.najnogavice.com

m.me/najnogavice
@pletilstvo.petra
Pletilstvo Petra

Delovni čas industrijske trgovine:
PON - PET: 8.00 - 19.00
SOB: 8.00 - 12.00
NED in prazniki: zaprto

mizar "Z vami že od leta 1990"

Svetujemo, izdelujemo in montiramo:

- * stavbno pohištvo,
- * notranjo opremo,
- * opremo poslovnih prostorov,
- * izdelke iz max compact plošč in kerrocka,
- * energijsko učinkovita okna - možnost pridobitve subvencije EKO sklada.

Obiščite nas: <http://mizar-celje.com>

Mizar, d.o.o. Celje, Medlog 7e, 3000 Celje | 03 425 39 50 | mizarce@siol.net

SVINJSKO PLEČE BK
3,38€/kg

FINGUŠT
MESNINE ŠTAJERSKE PRAGERSKO

www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na ostrožno 22, Celje

AKRON MOJE POHIŠTVO

Obiščite nas v našem salonu!
Mariborska 103a, Celje
(nasproti Planeta Tuš)

POHIŠTVO PO MERI!
031 720 657 • celje@akron.si • www.akron.si

Šest načinov, da v službi postanete nezamenljivi

Varnost, ki nam jo da služba, veliko pomeni, še posebej, če gre podjetju dobro in je v obdobju debelih krav. Kako doseči varnost v službi? Bodite zaposleni, zaradi katerega bi se nadrejenemu zmešalo, če bi naenkrat odšli.

Če bi želeli doseči zgoraj omenjeno, bi morali biti več kot odlični pri tem, kar počnete.

Presezite pričakovanja

Čeprav vam tega nikoli ne bodo priznali, je tisto, kar nadrejeni pričakujejo od vas, da presežete njihova pričakovanja.

Z vašim nadrejenim se vedno pogovorite, kaj pričakuje od vas. Vprašajte ga, kako meri uspeh in kako boste vedeli, da ste pri svojem delu uspešni. In potem svoje delo opravite v skladu s tem dogovorom. Naj vam to postane prioriteta.

Veliko zaposlenih se sploh ne zaveda, da se od njih pričakuje, da so bolj učinkoviti in produktivni. Sčasoma izgubijo navdušenje in začnejo delati le tisto, kar se od njih minimalno zahteva. Postavite se v čevlje nadrejenega – bi še vedno v ekipi imeli takšnega zaposlenega?

Dajte pobudo

Neodvisno od tega, za kakšno delo gre, vedno se trudite dati vtis, da bi za dobro opravljeno nalogo šli korak dlje kot ostali. Ali od vas zahtevajo zgolj, da sledite navodilom, ali tudi, da prevzamete pobudo in podajate svoje ideje? Ukvarjajte se z nalogami, ki vam

dajete širino in vas izpostavljajo. Vsak projekt jemljite kot priložnost, da se izkažete in pokažete v najboljši luči.

Bodite prisotni

V času, ko vsi buljimo le v svoje telefone ali računalnike, bodite tisti, ki ljudi pogleda v oči. Če ste na sestanku, ne pogledujte v telefon vsako minuto. Če sedite za računalnikom in do vas pride sodelavec z vprašanjem, odložite delo in se osredotočite zgolj nanj.

Zaposleni, ki neprestano brskajo po svojem telefonu, v očeh drugih izgledajo manj zainteresirani in manj produktivni.

Postanite reševalec težav

V službi je veliko ljudi, ki samo izpostavljajo težave. Vi bodite tisti, ki težave rešuje. Išcite nove ideje, prenesite jih v prakso, poskušajte, popravljajte ...

Naslednjič, ko boste imeli na koncu jezika, da bi tujo idejo kritizirali, počakajte deset

sekund in v tem času razmislite o rešitvi. Vaš odgovor naj bo usmerjen v rast in razvoj, ne v zatiranje drugih. Besedo ampak zamenjajte z in, pri čemer naslednjič raje recite: »To se sliši kot super ideja in moramo jo dodelati skupaj.«

Bodite dobri pri več opravilih – ali zares dobri pri samo enem

Lahko ste s svojim širokim znanjem dobri na več področjih, kar vas naredi uporabnega na vseh oddelkih. Lahko ste dobri pri eni stvari, zaradi katere bo vsak prišel k vam po pomoč.

Ne glede na to, ali ste dobri v pisanju ali v programiranju, želite si, da do vas pristopijo takrat, ko vas potrebujejo. Bodite prva oseba, na katero se zaposleni spomnijo, ko imajo težavo. Težko je zamenljiv tudi nekdo, ki mu gredo računovodstvo, odnosi z javnostjo, komunikacija s strankami ... Kje bodo našli takšnega multipraktika, kot ste vi?

Bodite prijazni in dobre volje

Enostavno – nihče si ne želi v ekipi imeti sodelavca, ki neprestano nerga in je slabe volje. Vsi si želijo »dobrovoljčka«, ki jih navda z energijo in jim polepša dan.

Delež pritoževanja in opravljanja zmanjšajte, bodite konstruktivni in skupinski delavec. Ljudje se bodo vedno raje družili s pozitivnimi ljudmi kot z negativnimi.

Ekipa MojeDelo.com

Komercialist na terenu (m/ž) (Šentjur)

Pričakovanja: izobrazba ekonomske smeri, najmanj VI. stopnja, delovne izkušnje na področju prodaje, aktivno znanje angleškega in nemškega jezika, zaželeno znanje hrvaškega jezika, napredno znanje MS Office, prednost imajo kandidati s poznavanjem SAP ... Tegometall inženiring, d. o. o., Cesta Kozjanskega odreda 29, 3230 Šentjur. Prijave zbiramo do 5. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Natakar (m/ž) (Podčetrtek)

V svojo sredino vabimo dinamične, komunikativne in zanesljive sodelavce, ki jih veseli delo v gostinstvu in delo z ljudmi. Če ste lačni in žejni novih izzivov, iščete redno zaposlitev in radi delate v timu, se prijavite na prosto delovno mesto natakarja Terme Olimia, d. d., Zdraviliška cesta 24, 3254 Podčetrtek. Prijave zbiramo do 28. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Projektant za hidrotehnične objekte (m/ž) (Žalec)

Pričakujemo VII. stopnjo izobrazbe ustrezne gradbene usmeritve, znanja in izkušnje pri projektiranju hidrotehničnih ureditev, obdelave načrtov, detajlov in tehničnih opisov, znanja hidrološko-hidravličnega modeliranja in izdelave poplavnih kart, poznavanje programskega okolja Autodesk Civil 3D ... Nivo Eko, d. o. o., Ulica Savinjske čete 17, 3310 Žalec. Prijave zbiramo do 22. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Višji inženir za delo elektroprojektanta (m/ž) (Velenje)

Kandidatom ponujamo delo v stabilnem in uspešnem podjetju, veliko svobode pri delu, sproščene in dobre medsebojne odnose ... Gorenje, d. d., Partizanska cesta 12, 3503 Velenje. Prijave zbiramo do 31. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Višji inženir (m/ž) (Velenje)

Kandidatom nudimo dinamično in inovativno delo, stimulativno plačilo glede na delovno uspešnost ... Gorenje, d. d., Partizanska cesta 12, 3503 Velenje. Prijave zbiramo do 23. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Pomožni delavec v turizmu (m/ž) (Zreče)

Če si pripravljen na nove izzive, se nam pridruži! Nudimo zaposlitev za določen čas 2 mesecev z možnostjo podaljšanja pogodbe o zaposlitvi, redno plačilo, delo v lepem okolju in prijetnem kolektivu, razgiban delavnik, učenje in pridobivanje izkušenj. Unitur, d. o. o., Cesta na Roglo 15, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 15. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Strojni obdelovalec kovin (m/ž) (Žalec)

Kratek opis del: osnovno programiranje, nastavljanje in delo na CNC-obdelovalnih strojih, delo na univerzalnih stružnicah, delo na univerzalnih rezkalnih strojih ... Omco Metals Slovenia, d. o. o., Cesta žalskega tabora 10, 3310 Žalec. Prijave zbiramo do 31. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Tehnolog vzdrževanja (m/ž) (Prebold)

Na delovnem mestu boste odgovorni za branje elektro in hidravličnih načrtov, pravo delovnih navodil in dokumentacije, odkrivanje in odpravljanje napak na strojih, podporo vzdrževalcem. Zagotavljanje nemotenih tehnoloških procesov ter vzdrževanje in programiranje kontrolnikov PLC. Odelo Slovenija, d. o. o., Tovarniška cesta 12, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 17. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Sestavljalet fotonapetostnih modulov (m/ž) (Prebold)

Od vas pričakujemo eno leto delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, odgovornost, natančnost, vestnost, predanost, sposobnost dela v timu, sposobnost opravljanja več nalog hkrati ... Bisol Group, d. o. o., Latkova vas 59a, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 4. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Razvijalec/ka programske opreme (m/ž?) (Žalec)

Naloge: razvoj in vzdrževanje programske opreme, testiranje programske opreme ... HRC Informacijski inženiring, d. o. o., Savinjska cesta 19, 3310 Žalec. Prijave zbiramo do 1. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

CNC-operator – orodjar (m/ž) (Stranice)

Pričakujemo 1 leto delovnih izkušenj, poznavanje CNC-strojev, računalniških pismenost, odgovornost za delo, samoiniciativnost, sposobnost timskega dela. Marovt, d. o. o., Stranice 55, 3206 Stranice. Prijave zbiramo do 31. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalci (m/ž) (Šoštanj)

Zaželeno je, da imate izkušnje z delom v trgovini, da vas veseli delo z ljudmi, ste vestni in zanesljivi, pozitivno naravnani in znate to prenašati tudi na druge ljudi, da ste pripravljeni za učenje in nova znanja v okviru delovnega mesta. Mercator, d. d., Dunajska cesta 107, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 30. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Voznik tovornega vozila – kiper (m/ž) (Območje Celja)

Od vas pričakujemo izkušnje na podobnem delovnem mestu, izkušnje z upravljanjem težke mehanizacije, vsaj 1 leto delovnih

izkušenj na tem področju, vozniško dovoljenje B-, C-, E-kategorije. Easytrans, d. o. o., Cesta ob železnici 4, 3310 Žalec. Prijave zbiramo do 1. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Svetovalec za osebna zavarovanja (m/ž) (Ljubljana, Kranj, Celje, Maribor, Murska Sobota, Novo mesto, Postojna)

Pričakujemo vsaj V. stopnjo strokovne izobrazbe, dovoljenje AZN za opravljanje poslova zavarovalnega zastopanja, poznavanje uporabe orodij MS Office, vozniški izpit B-kategorije, komunikativnost, samostojnost in iniciativnost. Adriatic Slovenica, Zavarovalna družba, d. d., Ljubljanska cesta 3a, 6503 Koper. Prijave zbiramo do 30. 12. 2018. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

»Cilj še dosegljiv«

Pogovor s trenerjem NK Celje Dušanom Kosičem

Nogometaši Celja bodo spomladanski del v 1. slovenski ligi čakali na petem mestu, igralci velenjskega Rudarja pa na osmem. Celjani so v Kidričevem povedli v sedmi minuti, ko je Tadej Vidmajer podal iz kota, Elvedin Džinić pa je odlično zadel žogo z glavo. Celjski branilec in njegov soigralec v osrednji branilski vrsti Žan Zaletel sta nato storila preveč napak, da bi se moštvo izognilo petemu porazu.

Zbralo je največ remijev, osem. S trenerjem Dušanom Kosičem smo se ozrli na jenski del prvenstva.

Lahko bi bili tretji, dolgo časa vam je tudi slabo kazalo.

Res je. Prvenstvo je izredno izenačeno. V zadnjem letošnjem krogu smo imeli celo priložnost za skok na tretje mesto. V zelo dinamični tekmi, v kateri smo povedli, žal nismo uspeli uspešno zaključiti srečanja in smo ostali na petem mestu. V jesenskem delu smo dosegli veliko večino zastavljenih ciljev. Imamo mlado ekipo s slovenskimi fanti, devet reprezentantov v različnih starostnih kategorijah. Smo razvojni klub. Cilj, ki smo si ga zastavili, je še vedno dosegljiv. Želimo se uvrstiti v evropsko tekmovalno.

So igralci že prosti?

V ponedeljek smo se pogovorili z vsemi. Prislunili smo njihovim razmišljanjem. Klub ima namero prodati nekaj igralcev, ki so se izpostavili. A vse je še v

zraku, nič še ni določeno. Spremembe se bodo dogajale v tem in naslednjem mesecu. Morda je tudi kdo od igralcev nezadovoljen. Po analizah, ki bodo pokazale, kaj smo storili napačnega, bodo sledili popravki. Po poznem kosilu smo si segli v roke in se poslovili. Igralci so dobili programe dela, ki jih morajo izpolniti. Znova se bomo zbrali 7. januarja.

Julija je le malokdo predvideval, da bo tekma Aluminij – Celje derbi v boju za tretje mesto. Na njem ste bili sicer osem minut ...

Tekme smo se drugače lotili, z drugimi taktičnimi različicami. Nekaj zadev nam ni šlo na roko, predvsem presojanje prepovedanih položajev. Na drugi strani je bil Aluminij izjemen. Potrdilo se je, da njegova zmaga proti Olimpiji ni bila naključna. Mi smo bili medli v obrambi, nemočni pri ustavljanju domačih protinapadov. Moramo športno priznati poraz in

tudi to, da si je Aluminij bolj zaslužil tretje mesto od nas. Vsekakor pa nismo bili toliko slabši, kot je moč soditi po rezultatu. Obstaja obžalovanje, da nismo storili več. Bili smo brez naših dveh najboljših strelcev. Tudi spomladi bo Aluminij naš tekmelec, med drugimi pa tudi Gorica, ki je sedma. Imamo mlado in obetavno ekipo. Morda se kdo ne strinja z mano ...

Igralci so pohiteli v tople kraje. Kaj pa vi?

Počitnik nisem vaju. Temeljito se bom lotil analiz, da bodo naše predstave v nadaljevanju prvenstva še bolj uspešne. Vsekakor bom več časa z družino. Moram se ji posvetiti, obenem pa se moram »resetirati«.

DEAN ŠUSTER
Foto: GrupA

Izidi 19. kroga 1. SNL: Rudar – Maribor 1:3 (pri 1:1 bi morala biti dosojena enajstmetrovka v korist gostiteljev), Gorica – Olimpija 1:3, Domžale – Krško 2:1, Mura – Triglav 0:0 in Aluminij – Celje 4:1.

Lestvica 1. SNL							
MARIBOR	19	14	3	2	55:16	45	
OLIMPIJA	18	10	6	3	41:28	36	
ALUMINIJ	18	9	3	7	35:28	30	
DOMŽALE	18	7	6	6	35:28	27	
CELJE	18	6	8	5	22:28	26	
MURA	18	6	6	7	26:25	24	
GORICA	18	5	7	7	22:29	22	
RUDAR	18	5	3	11	20:41	18	
TRIGLAV	18	4	4	11	24:43	16	
KRŠKO	18	3	6	10	14:28	15	

»Obramba je naša boleča točka«

Pogovor s trenerjem NK Rudar Marijanom Pušnikom

Velenjski nogometaši imajo le eno zmago manj od celjskih, toda doživeli so kar enajst porazov na devetnajstih tekmah. Prejeli so 21 golov več, kot so jih dosegli. Na njihovo srečo so pod njimi na lestvici Kranjčani in Krčani.

Čeprav so se v zadnjem letošnjem krogu zoperstavili proti prvim favoritom za naslov državnega prvaka, je bil trener Marijan Pušnik zelo nejevoljen. Od svojega moštva je pač pričakoval več.

Kakšna pa je ocena doseganega dela tekmovalja v 1. SNL?

Vsekakor ni pozitivna. Pričakovali smo več, to je treba iskreno priznati. Uvrstitev na lestvici in bera točk nista zadovoljiva.

Kaj pa celotno leto?

Leto 2018 je bilo zelo uspešno. Več ali manj smo sanirali finančne težave, zato je trenutni položaj boljši. Prodali smo nekaj igralcev, nastopili smo v evropskem tekmovalju. Znova smo v člansko moštvo priključili dva, tri mlade igralce. Toda evropske tekme so pustile posledice. Slabo smo štartali v državno prvenstvo, kar je načelo samozavest igralcev. Sledile so tri, štiri poškodbe naših ključnih nogometašev. Zato smo slabše igrali. Proti koncu polsezone smo po moji oceni igrali celo zelo dobro. Žal se to ni odrazilo na točkovnem izkupičku.

Kje je najbolj škripalo?

Naša boleča točka je igra v obrambi. Prejeli smo preve-

ko število zadetkov. Tem so botrovale predvsem nerazumljive individualne napake.

Zadnje dejanje je bilo v petek, ko ste gostili vodilni Maribor, Po zaostanku ste uspeli izenačiti, nakar ste bili zelo blizu vodstvu. Namreč bili ste oškodovani, sodnik Rade Obrenović je spregledal očitno igranje z roko in ni pokazal na beli krogec. Z njim se ni strinjal strokovni televizijski komentator. Ob njem se nenavadni reporter ni želel opredeliti, češ da nima sodniškega izpita, čez nekaj sekund pa je dodal, da je Obrenović ravnal prav. Kakšna je vaša ocena obračuna?

Mariborčanom čestitam za odlično igro in za tri zadetke, ki potrjujejo njihovo zasluženost zmago. Kaj bi bilo, če bi bilo? Znova smo bili oškodovani, če govorimo o spornem trenutku in nedosojeni enajstmetrovki. To se nam v zadnjem času kar pre-

pogosto dogaja. Proti velikim klubom je preveč odločitev, ki ne gredo v našo korist. Ne verjamem, da sodniki storijo to namerno. Tako kot se igralcem in trenerjem dogaja napake, se seveda tudi sodnikom. Žal mi je le, da se tolikokrat zgodijo v našo škodo. V jesenskem delu smo bili oškodovani za tri kot solza čiste enajstmetrovke. Če bi nam jo prisodili proti Mariboru pri rezultatu 1:1, bi to lahko precej vplivalo na nadaljnji potek dogodkov. Toda ne bom zganjal demagogije. Maribor je zadel trikrat, mi smo enkrat. Preoastane nam le trdo delo. Prenovili bomo moštvo, Potrebujemo vsaj tri okrepitve, ki bodo vnesle novo energijo. V naslednjem letu moramo igrati precej bolje.

Ste se po številnih sestankih dogovorili, da boste iskali predvsem kakovostne branilce? Prejeli ste kar 41 golov! Le Triglav je imel slabšo obrambo.

Fantje se morajo najprej spočiti. Upam, da bodo med prazniki aktivni v meri, ki smo jim jo predpisali. Prvi trening bomo imeli desete-ga januarja. Priprave izven Velenja bomo opravili konec meseca januarja in v začetku februarja v Umagu. Drži, iskali bomo nogometaše, ki bodo izboljšali našo igro v obrambi. Tudi zvezna vrsta ni delovala najbolje ...

DEAN ŠUSTER
Foto: GrupA

NA KRATKO

Izenačene s Krimom!

Velenje: Po zmagi v zaostali tekmi proti Velenjčankam z 31:17 so se rokometarice Zelenih dolin žalca na vrhu lestvice 1. slovenske lige ob tekmi več izenačile s Krimom. V Rdeči dvorani je bila pri domačinkah najbolj učinkovita Ines Kaltak s petimi goli, za zmagovalke sta po šest golov dali Saša Golavšek in Anna Dobrič, pet pa Anika Strnad. To je bila osma zmaga zapovrstjo varovank trenerja Bojana Voglarja. Rokometarice Z' dežele so z dvema tekama manj sedme, igralke Velenja pa zadnje, desete.

Visok zaostanek, visoka zmaga

Celje: Košarkarski klub Celje se je okrepil na branilskem položaju. Novinec pri drugoligašu je Aldin Hasić, 24-letni Šoštanjčan, ki je doslej igral za Elektro, Grosuplje in Nazarje. Visok je 196 centimetrov. V sezoni 2014/15 je zabeležil nastop za slovensko reprezentanco do 20 let. Prvič je celjski dres oblekel v soboto proti Triglavu (99:88). Celjsko moštvo je v svoji dvorani v oslabljeni zasedbi zaostajalo že za 15 točk, končnica pa ni prinesla zmagovalca. V podaljškju je odlično zaigral kapetan Tadej Koštomaj, skupno je dosegel 21 točk, Matic Grušovnik celo 27. Tudi v naslednjih dveh sobotah bodo varovanci trenerja Vladimirja Rizmana igrali v dvorani I. osnovne šole Celje. (DŠ)

Bronasti znak evropskemu prvaku

Na slavnostni prireditvi v Ljubljani je Zveza za šport invalidov Slovenije - paraolimpijski komite podelila številne nagrade. Srebrni znak je prejel športni ribič Rudolf Centrih, bronastega pa strelec Franček Gorazd Tiršek.

Pred devetimi dnevi je v Beogradu postal evropski prvak v streljanju z zračno puško stoje. V izredno razburljivem finalu je odločal zadnji strel. »Vsaka zmaga me zelo razveseli. V kvalifikacijah sem bil najboljši, zato sem sproščeno nastopil v finalu,« je povedal Tiršek, ki je bil v preteklosti štirikrat športnik leta, kegljavka Marija Fras in atlet Jože Flere po dvakrat, po enkrat pa Centrih, plavalec Danijel Pavlinec, judoistka Eva Zorko in smučarka Anja Drev. Vsi našteti so s celjskega območja. V letu 2018 sta bila med invalidi v Sloveniji najboljša plezalka Tanja Glušič in plavalec Darko Đurić.

DŠ, foto: ZŠIS-POK

Odlični strelec iz Gornjega Grada Franček Gorazd Tiršek

Veteranke še lahko, mlajše še ne

Kegljavke Celja so po pričakovanjih izpadle iz evropske lige prvakinj. V osmini finala jih je izločil nemški Poing. Varovanke trenerja Lada Gobca so prvi dvoboj v Nemčiji izgubile s 7:1 in so imele le malo upanja na popoln preobrat.

Kljub temu so v oslabljeni postavi zelo dobro odigrale povratno tekmo in na kegljišču v Golovcu zmagale s 5:3. Posamične dvoboje so dobile izkušene Jožica Šeško, Mira Grobelnik in Anja Kozmus, ki je bila daleč najboljša igralka povratnega obračuna s 584 podrtimi keglji. »V slabih treh letih se je od naše ekipe poslovilo ogromno igralk, deset, enajst. Razlogi so različni, naši sedanji rezultati pa logična posledica tega. Mislim, da nobena generacija na svetu ni zbrala toliko medalj, kot jih je naša na čelu z Barbaro Fidel ter sestrama Rado in Nado Savič,« je nostalgijo po zlatih časih vzbudil Lado Gobec. »V državnem prvenstvu smo se od naslova praktično že poslovili. Skušali bomo osvojiti drugo ali tretje mesto, ki zagotavlja nastope na mednarodni ravni,« je priznal Gobec, ki upa, da bo mlajša generacija čez nekaj let prava naslednica tiste »zlate«.

DEAN ŠUSTER, foto: DŠ

Za veselje in zadovoljstvo mladih smučarjev

»Rezultati bodo prišli sami po sebi,« pravi vodja Alpske šole Rogla Damjan Prosenak

Pa večmesečnih pripravah v domačih in tujih kampih so cicibani Alpske šole Rogla pokazali odlično fizično pripravljenost, ki bo zelo dobrodošla v prihajajoči zimi. Že v začetku novembra je del mlade ekipe smučal in užival v avstrijskem Kaprunu.

»Lani so bile vremenske razmere izredne, a za nas ugodne, zato smo zelo zgodaj trenirali na Voglu. Nato smo čakali na pravo zimo in trenirali v telovadnicah,« je začel pripoved **Damjan Prosenak**. V Alpski šoli Rogla pravijo, da so največja šola smučanja v Sloveniji z najboljšimi učitelji. Delujejo že dvanajst let. Svoje otroke jim je zaupalo več kot 10.000 staršev. V njihovi ekipi je več kot 30 usposobljenih učiteljev smučanja in deskanja. Promovirajo pozitiven odnos do snežnih športov in športa nasploh. Otroke vzgajajo v samostojne in odgovorne smučarje, ki se vzorno vedejo na smučišču. Verjamejo v red in disciplino, varnost vselej dajejo na prvo mesto.

Vsako leto višji cilji

Prosenak je smučal pri SK Skomarje. Po razpadu kluba se je preusmeril v deskanje. Tekmoval je v Ballantine's pokalu. Bil je poklicni trener na Rogli in v tujini. Zaključil je fakulteto za gradbeništvo in deset let služboval v Razvojnem centru Celje. »Vse-

Otroci so bili neučakani pred prvim letošnjim snidenjem s snegom.

skozi sem se želel vrniti v smučarske vode, kar mi je naposled uspelo. Imam komercialno šolo smučanja in smučarski servis, tekmovalna »smučarija« je umeščena v klub. Cilji, ki smo si jih s strokovnim vodstvom zadali za našo ekipo, ki šteje 23 cicibanov, so vsako leto višji. V prvi vrsti sta naša cilja veselje in zadovoljstvo otrok. Če to izpolnimo, tudi rezultati tako kot lansko zimo ne bodo izostali.«

Dragocen domač sneg

Društvo je nastalo pred ducat leti. »Naš generalni

pokrovitelj je bila Rogla. Najprej smo imeli majhno ekipo. Zdaj je pri nas več tako otrok kot tudi trenerjev. Vsako zimo nestrpno čakamo sneg, kajti naši stroški v tujini niso zgolj dvakrat višji kot doma, temveč trikrat višji,« se objektivnim težavam v smučarskem športu ne izogiba Prosenak. »Imamo najštevilčnejšo ekipo v starostni kategoriji cicibanov v Sloveniji. Celoten podmladek, ki vadi pri nas, pa šteje 60 otrok. Najprej nadebudni smučarji tekmujejo na regijskih tekmah, v starostnih kategorijah do 12 in 14 let

pa se merijo na državnih ravni. Udeležujejo se tudi komercialnih tekem, denimo Mini pokala Vitranc in Zlate lisičke. Naši otroci se proti vrstnikom iz drugih klubov potegujejo za čim višje uvrstitve tudi na tekmah za Koroški pokal, kjer so povsem konkurenčne.«

Iz širše celjske regije

Prosenak zelo zaupa svojemu strokovnemu kadru pri Alpski šoli Rogla: »Nec Cilenšek, glavni trener, je pri nas zaposlen že sedmo leto. Prav tako je zelo sposobna za učenje mladih

trenerka Claudia Seidl, zdaj poročena Zlodej. Obema pomaga Rok Hajd. Nekdanji vrhunski smučar Bernard Vajdič se je priključil kot trener selekcijam U14 in U16. Našo zgodbo smo na pobudo staršev zapeljali za velik korak naprej. V celjski regiji je otrok dovolj za tri klube. Osnovni cilj je osvojiti čim več točk in kandidirati za skupno zmago v regijskem seštevku ekip. Želimo zbirati medalje na državnih in tudi mednarodnih tekmovanjih. Imamo otroke, ki lahko zelo visoko posežejo. « V klubu so otroci iz širše celjske regije, iz Zreč, Slovenskih Konjic, Šmarja, Šentjurja, Žalca, Celja, Laškega ...

Preizkus samostojnosti

Priprave na avstrijskem ledeniku Kaprun so za mlade smučarje posebno doživetje. »Otroci, stari osem let, se morajo znajti, za večino je vse skupaj prava pustolovščina. Sami nosijo opremo, se pravi nahrbtnik s smučarskimi čevlji in želvo, pa smuči. Na smučišču je gneča, treba se je podrediti skupini. »Smučarija« ni samo smučanje, temveč preizkus samostojnosti. V restavraciji si morajo znati naročiti v tujem jeziku. Gre za nepozabno dogodivščino. Staršev ni zraven. Med vrsticami jim razložimo, da je

Damjan Prosenak

za njihove otroke bolje, da niso prisotni na treningih. Naše nasvete upoštevajo,« je drugačen vidik predstavil Prosenak. Spomnil se je na gospodarsko krizo. »Zelo je vplivala na »smučarijo«. Izguba pokroviteljev nam je po letu 2009 povzročila veliko težav. Vse je bilo na plečih staršev, izgubili smo precej tekmovalcev. Gre za veliko večji finančni zalogaj kot v dvoranskih športih.«

Prejšnji teden je bil na Rogli dvodnevni kamp za smučarje iz osmih klubov vzhodne regije. Bil je brezplačen, otroci so imeli na voljo demonstratorje, po smučanju so sledile videoanalize. Pravi preizkusi med količki bodo kmalu sledili ...

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA, AŠ ROGLA

Prva zmaga v šestem poskusu?

Košarkarice Cinkarne so nadaljevale peklenski ritem tekem. V 5. krogu evropskega pokala so bile na gostovanju na Češkem pri ekipi Nymburka na pragu prve zmage, vendar so gostiteljice v izdihljajih tekme tehnično nagnile na svojo stran. Noč bo v zadnjem krogu omenjenega tekmovanja v Celju gostoval slovaški Ružomberok.

Na zadnji tekmi evropskega pokala v letošnji sezoni si varovanke trenerja Damirja Grgića želijo presenečenja in slavlja proti Slovakinkam.

Na pragu senzacije

Celjanke so bile v Nymburku na dobri poti, saj so proti gostiteljicam približno štiri minute pred koncem vodile za tri točke. Domačinke so uspele rezultat preobrniti in zmagati s 65:61. Cinkarna je srečanje nekoliko slabše začela in potem z maksimalno borbenostjo ulovila domačinke. Tudi na Češkem so jo oškodovali delivci pravice, ki so bili ves čas močno naklonjeni gostiteljicam. Slednje se ob predstavitvi na začetku tekme niso hotele rokovati. Zala Friškovec je dosegla 25 točk, Aleksandra Krošelj 11. »Kljub porazu pohvale naši ekipi, ki je bila na pragu velikega presenečenja. Na žalost je naredila preveč napak, predvsem pa je preslabo odigrala prvi polčas. Verjamem, da se bodo naše

košarkarice iz te tekme veliko naučile,« je dejal trener **Damir Grgić**.

Rutinirano v Kranju in Mariboru

Po gostovanju na Češkem so Celjanke misli hitro usmerile v prvenstveni obračun s Triglavom, ki so ga v Kranju dobile s 70:57. Zmaga je bila povsem zaslužena, a igra ni bila prepričljiva. »Tokrat sem lahko zadovoljen le z zmago proti dobri ekipi Triglava, ki je bila ne glede na našo visoko prednost v številu skokov pod obročema na koncu tekme veliko bolj agresivna in osredotočena,« je o novi zmagi v domačem prvenstvu dejal Grgić. V Kranju je Friškovčeva dala 15 točk, 12 jih je pristavila Ana Radović. Po Triglavu je padel še Maribor in to zelo prepričljivo. Celjanke so v dvorani Tabor zmagale s 112:53. To je bila priprava na današnji obračun evropskega pokala z Ružomberokom. »Zdravniški karton je tokrat zelo dober. Dekleta so zdrava in pripravljena na nadaljevanje pestrega ritma tekem v decembru. Na zadnji tekmi si proti Slovakinkam želimo bučno podporo in prvo zmago. Vabim ljubitelje košarke, naj pridejo na tekmo in nas podprejo,« je dodal Grgić.

MITJA KNEZ
Foto: FIBA

V Nymburku se je Zala Friškovec dobro borila v obrambi, v napadu pa je bila zelo razpoložena, kajti s 25 točkami je bila daleč najboljša strelka tekme. Sodili so Poljak, Avstrijec in Avstrijka afriških korenin, ki so presenečali s čudnimi odločitvami. V celjskem taboru so prepričani, da bi ob poštenem sojenju zmaga potovala v Slovenijo. Današnji obračun se bo v dvorani Gimnazije Celje – Center začel ob 18.30, kajti Fiba je poslala zahtevo, da morata biti oba obračuna v skupini H istočasno (še Nymburk – Szekszard). Madžarski Szekszard ima namreč štiri zmage, po tri pa Nymburk in Ružomberok. Celjanke so brez zmage in brez možnosti za napredovanje, a bodo storile vse, da se od evropskega tekmovanja poslovijo z zmago. (DŠ)

STEKLENA UNIKATNA DARILA

POKRAJINSKI MUZEJ CELJE
OBIŠČITE MUZEJSKI TRGOVINI V KNEŽJEM DVORU IN STARI GROFIJI

PRAŠIČE, težke od 25 do 250 kg, in izločene svinje (za predelavo) prodamo. Sprejemamo tudi naročila za breje svinje mladice. Domača hrana in možna dostava. Telefon 051 720-294. p

PRAŠIČE domače vzreje, težke od 30 do 170 kg, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 1963

PUJSKE krško-poljske pasme, stare 8 tednov, za nadaljnjo rejo, prodam. Telefon 041 552-143. 1976

SVINJO, odstavljen, prašiče, težke od 30 do 70 kg, domače vzreje, možna dostava, in domače peteline za zakol ali pleme prodam. Telefon 041 797-052. 1973

Imate vi ali kdo od vaših bližnjih težave z alkoholom?

AA in Al-Anon lahko pomagata.

Kontakta: za alkoholike:

www.aa-slovenia.si (tel.: 031 802 710);

za svojce in prijatelje:

www.al-anon.si (tel.: 031 744 722)

DVA prašiča, težka 150 kg, od prašiče, težke od 35 do 50 kg, prodam. Telefon 041 708-978. 1983

TELICO ciko, brejo 6 mesecev, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 850-650. 1994

TELICO simentalko, mesni tip, prodam. Telefon 041 996-166. 2000

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

V četrtek, 13. 12. ob 20. uri v živo

ANS. LOJTRCA

ANS. MLADIKA

ANS. GREH

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

STROJI

PRODAM

SNEŽNO desko, 2 m, in traktorski plato, 2 x 1,15 m, prodamo. Telefon 041 807-853. 1998

DVE balirki Claas Markant, 40 in 50, za kocke sena, prodam. Telefon 041 297-961. 2009

AVTO STEKLO CENTER
Ipavčeva 21, 3000 Celje
www.novomat.si
Tel.: 03 428 62 91

TRAKTOR Zetor 35-45 4 x 4, plug lmt 756, traktorski viličar in kosilnico Sip 135 prodam. Telefon 041 642-070. 2016

NAKLADALCO Sip, po delih, klinasto brano in sejalnico za koruzo Olt prodam. Telefon 041 642-070. 2016

radio celje

POSEST

PRODAM

GRADBENO parcelo, mirna lega, pri Vojniku, prodam. Telefon 031 243-812. 2020

AKUSTIKA

PRODAM

PIANINO Foerster Antik, 3 pedali, prodam. Telefon 041 260-994. p

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠIČE, težke od 30 do 140 kg, prodam. Domača vzreja in domača hrana, cena ugodna, dostava všteta. Telefon 031 524-147. 2026

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, črne in bele barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481.p

www.muzej-nz-ce.si
www.hisakulture.si

v otroškem muzeju
Hermanov brlog

Glasbene Sobotnice

Velika glasba
za male otroke

Sobota, 15. 12. 2018,
10.00 Hermanov brlog

C. Kjuj:

Rdeča kapica

Eva Černe, sopran
Klemen Torkar, tenor

Glasbene sobotnice so namenjene otrokom od 3. do 10. leta starosti, dobrodošli pa ste tudi njihovi starši in stari starši. Vstopnina 3 EUR.

DARILO ZA VSAK DAN V LETU

Podarite svojim najdražjim Novi tednik in s tem najbolj aktualne in verodostojne informacije o dogajanju v regiji, življenjske zgodbe, kopico koristnih nasvetov in številne tematske priloge.

Vse informacije o naročniških paketih in sklenitvi naročniškega razmerja dobite na telefonski številki 03-42-25-171, lahko pa se naročite tudi na spletni strani www.novitednik.com.

VSI, KI SE BOSTE NAROČILI DO 20. DECEMBRA, BOSTE PREJELI 2 VSTOPNICI ZA KOPANJE V THERMANI LAŠKO IN KOPALNO BRISAČO NOVEGA TEDNIKA.

Vsi naročniki prejmete še vse posebne priloge Novega tednika, 4 brezplačne male oglase v Novem tedniku (do 10 besed), 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje, osvojite lahko lepe nagrade v križanki, sodelujete v številnih akcijah ...

Pogoji so objavljeni na www.novitednik.com.

novi tednik

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE
GSM
041 404 935
Družba Kvantum, Savinova 7, Celje

PRAŠIČA, težkega 200 kg, mesni tip, hranjenega z domačo kuhano hrano, prodam. Cena po dogovoru. Telefon (03) 577-4097, 051 423-641. 1995

PRAŠIČE za zakol, krmljene z domačim žitom, možen zakol pri nas, prodam. Telefon 041 996-166. 2000

DESET bikov, črno belih, od 150 do 300 in 600 kg ter štiri bike simentalce, od 400 do 500 kg, prodam. Telefon 041 297-961. 2009

PRAŠIČA, težkega 140 kg, krmljenega z domačo kuhano hrano, prodam. Telefon 031 497-410. 2006

PRAŠIČE, težke od 30 do 40 kg, krmljene z naravno domačo hrano, prodam. Telefon 070 452-705. 2011

V OKOLICI Šmarja prodam prašiča, težkega 160 kg, krmljenega s kuhano hrano. Lahko tudi polovico. Telefon 031 777-353. 1984

KRAVO za zakol, staro 5 let, prodam. Telefon 041 547-769. Š 61

DVA bikca simentalca, težka 140 in 180 kg ter teličko simentalco, težko 200 kg, prodam. Telefon 031 621-055. 2017

DOMAČEGA prašiča, težkega 190 kg, po 1,90 EUR/kg, prodam. Telefon 041 642-070. 2016

TELIČKA, rjave pasme limuzin, težkega 150 kg, prodam. Telefon (03) 570-2562. 2020

BIKCA simentalca, težkega 240 kg, staro 6 mesecev, prodam. Telefon 031 840-282. 1988

BIKCA, starega 13 tednov, prodam za 620 EUR. Telefon (03) 5808-774. Š 62

SIMENTALKO, staro 5 mesecev in bikca, lisastega, starega en mesec, prodam. Telefon 070 689-070. p

TELICO simentalco, staro 27 mesecev, v 9. mesecu brejosti, prodam. Telefon 051 361-934. 2031

KUPIM

ODKUP krav – nujno, bio. Plačilo takoj po najvišji dnevni ceni klasifikacije + 0,30 EUR + davek. Kogler Franz A., d. o. o., telefon 031 733-637, (02) 790-1560, 0043 66446-46280. n

DEBELE, suhe krave in telice ter teleta kupim. Plačilo takoj – z davkom. Telefon 041 653-286. Š 30

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

TELICO, mesnati tip, težko od 300 do 400 kg, kupim. Telefon (03) 5733-081. 2023

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

VINO teran, z analizo in kraški brinjevec ugodno prodam. Pripeljem na dom. Telefon 041 614-862. p

VINO, belo, rdeče in sortno, prodam. Možna dostava. Telefon 031 627-675. p

V 74. je umrla

**ANA
CESNIK**

iz Celja

Od pokojne smo se poslovili v sredo, 5. decembra, ob 13. uri na mestnem pokopališču v Celju.

Žalujoči: vsi njeni

2003 2022

OSTALO

PRODAM

BRZOPARILNIKE (alfe) prodam. Telefon 030 929-205. p

DRVA, dolga v hlohah ter kratko žagana, z dostavo, prodam. Telefon 040 211-346. p

HILODOVINO in suha bukova drva, celjsko območje, prodam. Telefon 041 472-380. 1946

»FOSNE«, 5 cm, hrast, kosilnico 205 Bcs, prikolico »platonar«, 4 x 2 m, mizarški cirkular in enofazni šrotar, prodam. Telefon 041 812-961. 1980

KRMNO koruza, 2.000 kg, krmni ječmen, 1.000 kg in samonakladalko sena prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 759-704. 1999

DOMAČE pecivo vseh vrst in okusov prodam. Telefon 041 642-813. p

TRI visoka češnjeva drevesa na panju prodam. Informacije po telefonu 031 292-755. 2027

ZMENKI

ŽENITNE PONUDBE

za zrele, resne ljudi z vse države

031 836 378

<http://www.zau.si>

49-letni moški z lepim nasmehom, podjetnik, iz okolice Domžal, 175 cm, rekreativni športnik, nekadilec, ljubitelj narave, morja, išče žensko družbo. Telefon 031 207-203. p

48-letni Celjan, 170/80, čustven, pošten, ljubitelj narave, bi rad po tej poti spoznal žensko za prijateljstvo in kasneje za resno zvezo. Telefon 040 210-295. 2021

RAZNO

ANGLEŠČINA – strokovna podpora osnovnošolcem in srednješolcem. Sempeter, telefon 059 959-383; Facebook: Amm-trade Angleščina. n

DOLORES
astrologinja
090 64 30
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po cenu vašega operaterja

GRADITELJI, pozor! Po ugodnih cenah izdelujem peči za centralno ogrevanje. Garancija za peči je 5 let. Tone Aplenc, s. p., Prekorje 29a, telefon 541-5011, 041 531-976. 2024

Poroke

Žalec

Poročili so se: Sanja BELINA iz Malih Braslovč in Blaž SAMOTORČAN iz Spodnje Škofije, Selma KOKIČ iz Velenja in Kenan TURUDIJA iz Bih.

Smrti

Celje

Umrli so: Bogdan ZIDANŠEK iz Vojnika, 45 let, Fadil MEMČIČ iz Celja, 67 let, Alojzija JEHART iz Velenja, 88 let, Janez DOLAR iz Laškega, 66 let, Ivan SITAR iz Andraža nad Polzelo, 84 let, Sead JAKUPOVIČ iz Žalca, 64 let, Viljemina REGULA iz Celja, 79 let, Ana PLANINŠEK iz Celja, 83 let, Ana CESTNIK iz Celja, 74 let.

Laško

Umrli je: Vida GOTAR iz Jagoč, 94 let.

Žalec

Umrli so: Ferdinand PLASKAN iz Šentruperta, 81 let, Marija DOLAR iz Drešinje vasi, 79 let, Viktorija PLAVČAK iz Vranskega, 86 let, Ana URATNIK iz Podvina pri Polzeli, 85 let, Bernard GLOBOČNIK iz Šešč pri Preboldu, 57 let.

Velenje

Umrli so: Milan STROPNIK iz Topolšice, 61 let, Stjepan ŠIPUŠ iz Velenja, 90 let, Pavla STROPNIK iz Velenja, 76 let.

V SPOMIN

13. decembra mineva deset let, kar nas je zapustil dragi mož, oče in deda

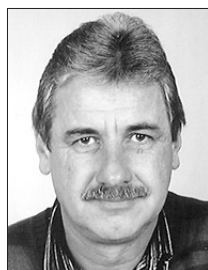
**IVAN
ČEDE**

iz Petrovč

Hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu.

Tvoji najdražji

1978

*Ko življenje tone v noč,
še žarek upanja išče pot.
Ostali pa sta bolečina
in tiha solza večnega
spomina.*

ZAHVALA

Prenehalo je biti plemenito srce dragega moža, očeta in sina

VELKA VODEBA

iz Maistrove ulice 10 v Šentjurju – Hruševac
(30. 8. 1961 – 17. 11. 2018)

Ob nepričakovani, nenadni in boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem podjetja Polje, d. o. o., gospodu direktorju Viliju, gospodu Lojzetu, gospodu Jeršiču, Pošti 3102 Celje in znancem za nesebično pomoč, izraženo pisno in ustno sožalje, darovane svete maše, sveče in druge darove ter vsestransko pomoč. Posebej hvala vsem družinam Užmah, še posebej gospe Anici Užmah. Hvala družini Kamplet, gospe Marici, družini Rataj, Slavici in Ivu za molitev, družini Selič, družini Oset, gospe Brigiti, celotnemu osebju ZD Šentjur za hitro pomoč, dr. Nowakowski Prezeli in še posebej sestri Mariji Johan. Zahvaljujemo se pogrebni službi Zagajšek za organizacijo pogreba, gospodu župniku Vinku Čonču za lepo opravljen obred, pevcem, trobentaču in govornici za lepe besede slovesa.

Iskrena hvala, da ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi mnogo prezgodnji zadnji poti, ter vsem, ki ste ga spoštovali, imeli radi in nam v najtežjih trenutkih stali ob strani.

Žalujoči: žena Slavica, sin Dejan in mama Jožica

2010

Labirint skrivnosti
med tednom 23:00

ARENA

VEDEŽEVANJE in ASTROLOGIJA

vedeževanje
astrologija
srečne številke
rituali
reiki

**astro
center**
090 77 77

počutje
zaposlitev
ljubezen
odnosi
magija

Arena VIP d.o.o., Prešernova 10, 3000 Celje
2,19 €/min. iz omrežja Telemach, ceno iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

Prinašamo svežino
Oscar za vas

Vse naročnike vabimo, da se oglasite na našem oglasnem oddelku, kjer boste prejeli darilo!

novi tednik radio celje

Do razdelitve zaloga

televizija celje
KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

SiOL kanal 673
amis kanal 306
telemach kanal 271
T2 kanal 152

radio celje

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK, 13. december

Jutranji ritem z Evo in Dejanom (5.00 – 9.00)
5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Poročilo PU Celje
10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodije tedna (slovenska, tuja, domača), 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev

PETEK, 14. december

Jutranji ritem z Evo in Dejanom (5.00 – 9.00)
5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po do-

20 vročih Radia Celje

- TUJA LESTVICA**

1. LADY GAGA & BRADLEY COOPER - SHALLOW (7)

2. JESS GLYNNE - ALL I AM (6)

3. BACKSTREET BOYS - CHANCES (3)

4. OLLY MURS & SNOOP DOGG - MOVES (2)

5. LSD, SIA, DIPLO & LABIRINTH - THUNDERCLOUDS (4)

6. PALOMA FAITH - LOYAL (5)

7. FOSTER THE PEOPLE - WORST NITES (3)

8. EROS RAMAZZOTTI & LUIS FONSI - PER LE STRADE UNA CANZONE (1)

9. JENNIFER LOPEZ - LIMITLESS (1)

10. CNCO, MEGHAN TRAINOR & SEAN PAUL - HEY DJ (2)
- DOMAČA LESTVICA**

1. NINA PUŠLAR - ZA NAJU (3)

2. DRUŠTVO MRTVIH PESNIKOV - ASTRONAVT (6)

3. SIMON VADNJAL - BIM BAM BOM (2)

4. ANETTE FT. 6PACK ČUKUR - DEJ PLEŠ (3)

5. ALENKA GODEC - AKORDI V OČEH (5)

5. ELLA ROŠ - VSE KAR JE BILO (4)

6. NUSHY - KRALJICA (4)

8. VLADO KRESLIN - VSE SE DA (1)

9. GAJA PRESTOR - DECEMBRA (1)

10. WHITE MOODS IN JANA SEN - HEJ TI (2)
- PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:**

MARTIN GARRIX FT. MIKE YUNG - DREAMER

ZAYN - GOOD YEARS
- PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:**

BQL - PERU

RAIVEN - NISEM KRIVA
- Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

mače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Poročilo PU Celje
10.00 Novice, **11.15 Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, **12.15 Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodije tedna (slovenska, tuja, domača), **18.00 Pogledite v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**

SOBOTA, 15. december

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodije tedna (slovenska, tuja, domača), **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice

NEDELJA, 16. december

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znan-ci pred mikrofonom**, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **13.00 Čestitke in pozdravi**, **18.00 Pesem slovenske dežele**

PONEDELJEK, 17. december

Jutranji ritem z Evo in Dejanom (5.00 – 9.00)
5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Poročilo PU Celje
9.15 Predstavljamo skladbe tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo**

skladbe tedna, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodije tedna (slovenska, tuja, domača), 18.00 Znan-ci pred mikrofonom, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrca**

TOREK, 18. december

Jutranji ritem z Evo in Dejanom (5.00 – 9.00)
5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Poročilo PU Celje
10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, **14.15 Gospodarski utrip regije**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodije tedna (slovenska, tuja, domača), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev

SREDA, 19. december

Jutranji ritem z Evo in Dejanom (5.00 – 9.00)
5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Poročilo PU Celje
10.00 Novice, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **11.15 Zeleni val**, **12.00 Novice**, **13.00 Kulturni mozaik**, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – klici, **14.00 Regijske novice**, **14.15 Poudarjeno**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodije tedna (slovenska, tuja, domača), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Zeleni val, ponovitev

Po slovensko s Katrco

1. Ans. Banovšek: Rženova Tinka

2. Hec: Ljubezen in smeh

3. Igor in Zlati zvoki: Nocoj, ko že mirno vse spi

4. Šveseli Savinjščani: Naj ne gre v pozabo

5. Alpski kvintet: Šmentana reč

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

Kino

CINEPLEXX

Spored od 13. 12. do 19. 12.

Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.

Aquaman – akcijski, pustolovski četrtek, ponedeljek, torek, sredo: 15.30, 18.15, 20.00, 21.00 petek, sobota, nedelja: 15.30, 18.15, 20.00, 21.00, 22.45

Bohemian Rhapsody – drama, biografski četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 19.20, 21.15 sobota: 13.40, 19.40, 21.15 nedelja: 14.00, 19.20, 21.15

Božiček in družčina – komedija, družinski sobota, nedelja: 13.30

Grinch – animirani, družinski, komedija četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 16.00, 16.30, 18.00 sobota, nedelja: 14.00, 16.00, 16.30, 18.00,

Grinch – animirani, družinski, komedija, 3D četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 17.00 sobota, nedelja: 15.00, 17.00

Johnny English spet v akciji – komedija četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 21.20 sobota, nedelja: 13.40, 21.20

Kursk: Prekletstvo globine – drama od četrтка do srede: 17.20

Magične živali: Grindelwaldova hudodelstva – fantazijski, pustolovski četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 19.40 sobota: 14.45 nedelja: 14.45, 19.40

Poj mi pesem – dokumentarni sobota, nedelja; 14.20

Robin Hood – pustolovski, akcijski četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 20.10 petek, sobota: 20.10, 22.30

Smrtonosni stroji – fantazijski, pustolovski od četrтка do srede: 18.20, 20.50

Smrtonosni stroji – fantazijski, pustolovski, 3D od četrтка do srede: 18.50

Spider-Man: Novi svet – animirani, akcijski, pustolovski, OV četrtek, petek, sobota, ponedeljek, torek, sredo: 16.45, 19.00 nedelja: 14.30, 16.45, 19.00

Spider-Man: Novi svet – animirani, akcijski, pustolovski, 3D od četrтка do srede: 15.30, 17.50

Traviata – opera sobota: 18.55

Vdove – kriminalni, drama, triler petek, sobota: 22.15

Zvezda je rojena – muzikal, drama četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 16.40 petek: 16.40, 22.00 sobota: 16.15

metropol

ČETRTEK 19.00 Hiša, ki jo je zgradil Jack – drama PETEK 17.30 Poj mi pesem – dokumentarni SOBOTA 16.00 Čarobna zima v Mumindolu – družinska animirana pustolovščina 18.00 Največji dar – dokumentarno igrani NEDELJA 16.00 Čarobna zima v Mumindolu – družinska animirana pustolovščina 18.00 Največji dar – dokumentarno igrani SREDA 19.00 Sodnica – drama

KINO VELENJE

PETEK 17.00 Spider-Man: Novi svet – animirani, akcijski, pustolovski, sinh.

18.00 Kapitan Morten in kraljica pajkov – animirani 19.15 Bohemian Rhapsody – drama, biografski 21.45 Smrtonosni stroji – akcijska pustolovščina NEDELJA 16.00 Spider -Man: Novi svet – animirani, akcijski, pustolovski, sinh., 3D 17.00 Kapitan Morten in kraljica pajkov – animirani 18.15 Smrtonosni stroji – akcijska pustolovščina, 3D 19.00 Ptice jezer, njihova vrnitev – dokumentarni 20.45 Hiša, ki jo je zgradil Jack – triler, drama, grozljivka PONEDELJEK 17.30 Spider-Man: Novi svet – animirani, akcijski, pustolovski, sinh. 19.00 in 19.45 Poniževana – premiera mladinskega filma (brez vstopnine) 20.00 Tatiči – kriminalka

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 13. 12.
17.00 in 19.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Božični koncert Glasbene šole skladateljev Ipavcev Šentjur
18.00 Osrednja knjižnica Celje
Muzej zaključenih razmerij <i>predstavitev pesniškega prvenca Kristiana Koželja; vstop prost</i>
18.00 Velenjski grad
Znova na severni meji <i>predvajanje dokumentarnega filma o Lackovem odredu; film bo predstavil avtor dr. Marjan Linasi</i>
18.30 Galerija Velenje
Dragica Čadež: Žitje, Galerijska umetniška promenade in Svetlobna okrasitev atrija galerije <i>odprtje treh razstav</i>
19.00 Umetniška četrt, Gosposka ulica Celje
Vstop prost/Admission free <i>predstavitev festivala v izvedbi članov Društva likovnih umetnikov Celje</i>
19.30 Narodni dom Celje
Vesperae Musicae: Nika Gorič, sopran <i>ob 19.00 pogovor z umetnico</i>
19.30 SLG Celje
Boris Kobal: Profesionalci <i>Espe izven abonmaja</i>
19.30 Glasbena šola Velenje
Praznični koncert <i>godalcev Glasbene šole Velenje z gosti</i>
20.00 Celjski mladinski center
Kavarniški Open Mic večer <i>gostja večera: Ana Ferme ob spremljavi pianista Aljaža Šumeja</i>
PETEK, 14. 12.
18.00 Vila Bianca Velenje
KD Medžimurje in Zlatica Becci <i>odprtje razstave</i>
19.00 Špital za prijatle Celje
Kreativna glasbena šola eNota <i>predbožični akustični koncert; vstop prost</i>
19.00 Galerija sodobne umetnosti Celje
Geometrija bivanja v dialogu z Beti Bricelj, Milanom Eričem in Branetom Severjem <i>odprtje pregledne razstave Jelke Flis</i>

SOBOTA, 15. 12.
10.00 Muzej novejšje zgodovine Celje
Glasbena sobotnica: Rdeča Kapica <i>otroška opera Césarja Kjuja; nastopajoča: Eva Černe, sopran in Klemen Torkar, tenor</i>
10.30 Dom kulture Velenje
Peter in volk <i>glasbena pravljica Sergeja Prokofjeva</i>
11.00 Pokrajinski muzej Celje
Grofje Celjski <i>javno vodstvo po razstavi</i>
11.30 Muzej premogovništva Slovenije Velenje
Kresničke v rudniku, razstava svetil <i>odprtje razstave študentov 3. letnika oblikovanje tekstilij in oblačil</i>
17.00 Celjska kulturnica
Anica Milanovič: Izgubljeni gumbek <i>lutkovna predstava Ljubiteljskega gledališča Teharje, premiera; vstop prost</i>
17.00 Velenjski grad
Sobotno glasbeno popoldne na Velenjskem gradu <i>nastop učencev Glasbene šole Velenje</i>
18.30 Cerkev sv. Danijela Celje
KD Akademski pevski zbor Celje <i>letni koncert; vstop prost</i>
19.00 Dom krajanov Galicija
Rudi Mlinar: Mali oglasi <i>komedija v izvedbi KD bratje Dobrotinšek Škofja vas</i>
19.00 Velenjski grad
Praznično prepevanje na Velenjskem gradu <i>nastop skupine Vox Corde</i>
19.30 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Hmeljska princesa <i>opereta Radovana Gobca</i>
20.00 Plesni forum Celje
Kričeče bleščeče <i>avtorski solo plesni projekt Aje Zupanec</i>
20.30 Špital za prijatle Celje
Jeannette <i>koncert</i>
21.00 Kuba kafe
Kofein Teater: Devetsto <i>monodrama Kristiana Koželja; za klavirjem: Miha Gantar</i>
NEDELJA, 16. 12.
16.00 Dom kulture Svoboda Griže
Sapramišja sreča <i>gledališka predstava za najmlajše, obisk Božička</i>
16.00 Dom krajanov Vrbje
Sneguljčica <i>predstava v izvedbi otroške gledališke skupine Sokoli Gledališča Radeče</i>
17.00 Dvorec Novo Celje
Vokalna skupina Draž <i>adventni koncert; vstop prost</i>
18.00 Cerkev sv. Jerneja Vojnik
Za glasbene sladokusce <i>Erik Brezovšek, trobenta in Tomaž Marčič, orgle; vstop prost</i>
19.30 Plesni forum Celje
Praznična romanca <i>tradicionalni božični koncert Vocal BK Studia</i>
19.30 SLG Celje
Boštjan Videmšek: Emil Zatopek: Lau (f) story <i>Jesenski gledališki trojček; izbrana predstava za abonente, izven abonmaja</i>

PONEDELJEK, 17. 12.
9.30 in 11.00 SLG Celje
Svetlana Makarovič: Kosovirja na leteči žlici izven abonmaja; tudi v torek in sredo ob istem času
20.00 Narodni dom Celje
Mladinski simfonični orkester Glasbene šole Celje <i>novoletni koncert ob 20. obletnici delovanja; tudi v torek ob istem času</i>
TOREK, 18. 12.
17.00 Mestna knjižnica Velenje
Ruski film: Nenavaden božič (2006) <i>novoletna komedija v režiji Maksima Papernika</i>
18.00 Velenjski grad
Pisano slovo od leta 2018 in Jaslice <i>odprtje razstav</i>
SREDA, 19. 12.
16.30 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Božično-novoletni koncert komornih skupin osnovne stopnje
17.00 Krajevna skupnost Aljažev hrib
Decembrski recital <i>sodelujejo: učenci in dijaki iz razreda citer Glasbene šole Celje</i>
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Prav posebno darilo gledališka predstava; gostuje: Gledališče Pravljičarna
18.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Z besedami in med njimi <i>predstavitev 18. zbornika Literarnega društva Šentjur</i>
18.00 Glasbena šola Velenje
Božično-novoletni koncert najmlajših
18.00 Velenjska promenada, pred sodiščem
Pihalni orkester Premogovnika Velenje koncert
20.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Tukaj in zdaj, d. o. o. glasbena komedija z Ladom Bizovičarjem

Pravljično Celje

ČETRTEK, 13. 12.
10.00 do 19.00 Mestno središče
Božično-novoletni sejem <i>do 30. 12., ob koncertih do 22.00</i>
11.00 do 18.00 Glavni trg 0 TIC
Zvezdni princ <i>avanturistična pustolovska igra na prostem; do 30. 12.</i>
17.00 do 19.00 Mestno središče
Čarobni zvoki lajne
17.30 Glavni trg – oder
Praznični ki-ki-riki <i>predstava za otroke; gostuje: Miškino gledališče</i>
19.30 Krekov trg
Ognjene predstave <i>gostujejo: Anke Piromanke</i>

PETEK, 14. 12.
16.00 Mestno središče
Večerni nakupi s popusti, darilci in ostalimi ugodnostmi
17.00 Glavni trg
Veliko odprtje Pravljične dežele
20.00 Krekov trg
Vlado Kreslin & Mali bogovi <i>brezplačni koncert</i>
SOBOTA, 15. 12.
10.00 do 12.00 Mestno središče
Novi tednik & Radio Celje s kolesom sreče <i>glasbeni gostje: Domen Kumer, Anabel in Isaac Palma</i>
10.00 do 12.00 in 17.00 do 19.00 Glavni trg
Pravljična dežela <i>pravljična vodenja, prihod Božička ter gospe Božičkove in Belih vil; do 31.12.</i>
19.00 Galerija erotike Račka
Pripovedovanje erotičnih zgodb <i>zgodbe za odrasle; vstop prost</i>
20.00 Glavni trg – oder
Manca Špik <i>brezplačni koncert</i>
NEDELJA, 16. 12.
17.00 Mestno središče
Zborovsko praznično petje in prižig tretje adventne svečke
17.00 do 19.00 Glavni trg – pred vhodom v TIC
Škratova pošta za Božička
18.00 Zbirno mesto TIC Celje
Pridi špilat grofe v Pravljično Celje <i>adventna kulinarična vodenja, zgodbe Celjskih ob grofovih grizljajih</i>
PONEDELJEK, 17. 12.
17.00 do 19.00 Mestno središče
Zapišite misel v palčkovo knjigo dobrih želja <i>gostuje: Društvo Dobra ideja; tudi v torek in sredo ob istem času</i>

Ostale prireditve

ČETRTEK, 13. 12.
15.00 Večgeneracijski center Zreče
Družina, čustva in odnosi brezplačna delavnica
16.00 Socio, Večgeneracijski center Celje
Tudi egoizem je lahko zdrav <i>predavanje in pogovor; vodi: Bojan Krevh</i>
17.00 POŠ Šmartno v Rožni dolini
Novoletna prireditev učiteljev in učencev POŠ Šmartno v Rožni dolini
17.00 Titov trg Velenje
Prihod dedka Mraza in koncert skupine Čuki
17.30 Osrednja knjižnica Celje
Bralno-pogovorna urica <i>vodi: Silvo Pur</i>

19.00 Dom sv. Jožef Celje
Kršćanstvo v srednjem veku <i>predava: prof. dr. Drago Ocvirk</i>
19.19 Mestna knjižnica Velenje
S kolesom po Osmanskem cesarstvu <i>potopisno predavanje Mateje Vodopivec in Simona Eržena</i>
PETEK, 14. 12.
10.00 Kamrica, Medgeneracijski center Vojnik
Decembrske dobrote brez sladkorja, glutena in mleka <i>delavnica</i>
16.00 Slovensko-bavarska hiša Podsreda
Adventne ustvarjalne delavnice
17.00 Šlandrov trg Žalec
Praznični december v Žalcu: Potujoča Božičkova pošta, Tu-tu-ti-pi bip; vstop prost
18.00 Narodni dom Celje
Spominska akademija ob 74-letnici osvoboditve političnih zapornikov iz Starega piskra
19.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec
Dobrodošli na krovu – ženska za krmilom <i>pogovor s prvo častnico Urško Veber</i>
19.00 Večnamenska športna dvorana Podčetrtek
Marko Škugor z gosti Terezo Kesovijo in Klapo Cambi <i>koncert</i>
19.00 Mestna knjižnica Velenje
Tango: Tenkočuten in strasten <i>predstavlja ga bosta Alja Ferme in Sašo Živanovič</i>
19.00 POŠ Prevorje
Anin večer <i>veselo v praznične dni s humoristko Pišečko Mico</i>
20.00 Šlandrov trg Žalec
Praznični december v Žalcu: Disco na ledu – back to 70's <i>vstop prost</i>
21.00 Celjski mladinski center
Take Off <i>zabavali vas bodo mladi glasbeniki iz Slovenskih Konjic</i>
SOBOTA, 15. 12.
9.30 Center kulture Gustav Šentjur
Senčno gledališče Katje Gorečan <i>brezplačna delavnica za otroke od 5 do 10 let s predstavo</i>

Vaš zakaj

Vsak ponedeljek ob 12.15.

naš zato.

Iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev.

radio celje

03 4225 148 radio@nt-re.si Prešernova 19, 3000 Celje

10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Brezplačne ustvarjalne delavnice z Manjo Koren Kodele
16.00 Župnijska cerkev Dobrna
Praznični koncert ob otvoritvi Praznične Dobrne <i>sodelujejo skupine: Korona Dobrna, skupina Fortuna Vinska Gora in solisti</i>
16.00 Vojnik
Božični Vojnik <i>odprtje razstave jaslic na prostem; vsak dan od 16.00 do 20.00, do 2. 1.</i>
16.30 Pred cerkvijo sv. Jerneja Vojnik
Odprtje Božičnega Vojnika <i>otroška zbor a Danijelov levček Vojnik in Mavrica Vojnik; vstop prost</i>
17.00 Hiške – center Dobrne
Prižig lučk in svetlobnih efektov na okrašenem stopnišču in blagoslov jaslic
18.00 Šlandrov trg Žalec
Praznični december v Žalcu: Kobra rock show <i>koncert; vstop prost</i>
18.00 Telovadnica OŠ Vojnik
Godba na pihala Nova Cerkev in Nuša Derenda <i>koncert ob odprtju Božičnega Vojnika; vstop prost</i>
19.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Plesni spektakel Fleek show <i>sodelujejo večkratni državni, evropski in svetovni prvaki v različnih hiphop kategorijah</i>
NEDELJA, 16. 12.
9.00 Cerkev Marijinega vnebovzetja Olimje
Vseslovenska razstave jaslic <i>odprtje razstave</i>
16.00 Gasilski dom Drešinja vas
Jaslice Savinjske doline <i>odprtje in blagoslov razstave</i>
16.00 Hiške – center Dobrne
Ogled jaslic, nastop skupine Vingosi Vinska Gora in delavnice za otroke
PONEDELJEK, 17. 12.
17.00 Velenjska promenada, pred sodiščem
Odprtje čarobne promenade <i>svetlobni šov Hatana, koncert Dixie Shock Band, obisk dedka Mraza in presenečenje</i>

OSREDNJA
Knjižnica Celje

DOGODKI
MED 13. 12. in 20. 12. 2018

ČETRTEK, 13. december, ob 10. uri

KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU

Pravljične urice za najmlajše

Za otroke do 3. leta starosti

ČETRTEK, 13. december, ob 18. uri

ŠTUDIJSKA ČITALNICA

Muzej zaključenih razmerij

Predstavitev pesniške zbirke Kristiana Koželja

Glasbeni gost Jure Tori

ČETRTEK, 13. december, ob 17. uri

GLASBA FILM

Bralno pogovorna urica

Vodi Silvo Pur

SOBOTA, 15. december, ob 9. uri

PLOŠČAD

cART

Sejem unikatnih in ročnih izdelkov

PONEDELJEK, 17. december, ob 17.30

LEVSTIKOVA DVORANA

Podaljševanje življenja s pomočjo znanosti

V okviru U3O predava Martin Lipovšek

TOREK, 18. december, ob 18. uri

ŠTUDIJSKA ČITALNICA

Dva načina načrtovanja družine

Predava Jakob Koren, dr. med.

SREDA, 19. december, ob 17. uri

KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU

Prav posebno darilo

Gledališka predstava v izvedbi Pravljičarne

ČETRTEK, 20. december, ob 17. uri

GLASBA FILM

Ali lahko danes sploh še kaj počnemo s filozofijo?

Predava mag. Tatjana Rozman

NE SPREGLEJTE

RAZSTAVE

Slikarska razstava Obujeni spomini v 1. nadstroju

ter razstava PIPEC 55 let v 2. nadstropju

SREDA, 19. 12.
17.00 Laška vas
Božični dogodek v Laški vasi <i>palčke pripoveduje Božične pesmi, žive jaslice, prihod Božička</i>
20.00 Celjski mladinski center
Milonga <i>večer argentinskega tanga; vstop prost</i>
TOREK, 18. 12.
12.00 Kamrica, Medgeneracijski center Vojnik
Popravljamo igrače, ki jih bo prevzel Božiček in pečemo piškote <i>delavnica za otroke</i>
18.00 Študijska čitalnica Osrednje knjižnice Celje
Cikel zdravstvenih predavanj: Dva načina načrtovanja družine <i>predava: mag. Jakob Koren</i>
18.00 Velenjska promenada, pred sodiščem
Društvo mrtvih pesnikov koncert
18.00 Galerija Velenje
Na čaju z Dragico Čadež <i>pogovor bo vodila Milena Koren Božiček</i>

SREDA, 19. 12.
17.00 Laška vas
Božični dogodek v Laški vasi <i>palčke pripoveduje Božične pesmi, žive jaslice, prihod Božička</i>
20.00 Celjski mladinski center
Milonga <i>večer argentinskega tanga; vstop prost</i>

Dobrodelne prireditve
ČETRTEK, 13. 12.
19.00 Celjski dom
Mešani mladinski pevski zbor I. gimnazije v Celju <i>dobrodelni božično-novoletni koncert</i>
PETEK, 14. 12.
15.30 Osnovna šola Lava
Dobrodelna praznična tržnica
TOREK, 18. 12.
17.00 Večnamenski center Kozje
Dobrodelna prireditev z bazarjem za šolski sklad <i>gost: Ansambel Jug</i>

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in
agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktorica: Anica Šrot Aužner
Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5,
direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med
proizvode, za katere se plačuje 9,5 % davek na
dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Tatjana Cvirn, Barbara Gradič Oset, Robert Gorjanc,
Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška
T. Ocvirk, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič,
Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedni-
ku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti:
agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna
naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa
pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360.
Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.
MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE
Telefon: (03) 4225 144
E-pošta: oglasi@nt-rc.si

Novi tednik in Radio Celje vam pričarata lepe praznike s kolesom sreče in z glasbenimi gosti.

Nastopili bodo:
**Domen Kumer, Anabel in
Isaac Palma.**

**15. 12. 2018
ob 10.00
Na zvezdi v
središču
Celja**

**Pridružite se
ekipi Novega tednika in
Radio Celje in zavrtite
kolo sreče! Vsako polje
je dobitno!**

*Skupaj ustvarimo
lepe praznike!*

novi tednik **KUPON** radio celje
1X ZAVRTI KOLO SREČE
z Novim tednikom in Radiem Celje

Z enim kuponom boste lahko enkrat zavrteli kolo sreče NT & RC.
Izrežite ga in ga prinesite s seboj!

Na obisku v Božičkovi pekarni str. 34-35

Foto: Grupa

Črke kot sojenice življenja str. 28

Rešitve za Petriček str. 31

Nežne in svilnate str. 45

Zdenka Jan. Zadnjih šest let je upokojena, pred tem je več kot trideset let bila zaposlena na Policijski upravi Celje kot kriminalistična inšpektorica, zadnjih dvajset let svoje kariere je preiskovala najtežja kazniva dejanja, tudi spolne zlorabe otrok.

»Ranjene duše takojšnjo pomoč

Njeni nekdanji sodelavci pravijo, da je bila ena najuspešnejših kriminalistk na Policijski upravi Celje za preiskovanje najtežjih primerov nasilja in zlorabe najranljivejših skupin ljudi. Tudi otrok. Ti primeri se vtisnejo v dušo. »Tu jih je veliko ... Preveč ...« pravi Zdenka Jan. Vseh hudih izkušenj zlorab, ki so ji jih zaupali otroci, ni mogoče odmisлити, čeprav je že šesto leto upokojena. Danes se nanjo še vedno obračajo žrtve za nasvete, z njo navežejo stik tudi žrtve, katerih zlorabe je preiskovala v svoji karieri. Nekatere so zaživele na novo, nekatere so razočarane, ker sodni postopki po vsem tem času še vedno niso končani. In takrat Janovo še posebej zaboli. Ravno tam, kjer so te njihove zgodbe shranjene. V duši. Iskreno prizna, da so se je vse te hude zgodbe otrok tako dotaknile, verjetno zaradi že v zibko položenega sočutja, da se ji kdaj tudi zazdi, kot da bi bila tudi sama žrtev ...

Večina hudih zgodb, ki jih je preiskovala, se je končala z obsodbo storilcev, toda Janova izpostavlja, da nekatere tudi po desetih letih in več epiloga v sodnem sistemu še niso doživele. Ali pa so storilci zaradi dolgotrajnosti postopkov in napak v njem še danes na prostosti.

»Toda za žrtev je pomembno, da o zlorabi spregovori, da storilca prijavi. Skoraj nikoli se ne zgodi, da bi žrtve spregovorile že po prvi zlorabi. Ponavadi trpijo dlje časa, preden se odločijo svojo bolečino ubesediti ... To so dolgotrajne zlorabe. Ravno

Dolgotrajnost postopkov nikakor ne sme prestrašiti žrtev. Prijava zlorab in nasilja je nujna.

Absolutno! In pri tem še vedno vztrajam in to svetujem vsem, ki se obrnejo name. Zakaj? Ker je to za žrtev najpomembnejše. Občutek, da ti nekdo verjame, da poveš in da daš iz sebe grozljivo izkušnjo, pomeni ogromno, olajša trpljenje. Poznam primere, ko so o zlorabi v otroštvu žrtve spregovorile šele po desetletjih molka. Gospa, ki je stopila v stik z mano in mi

»Ne glede na vse si upam reči, da sem imela svoje delo rada. Včasih sem vstajala ponoči in nisem vedela, kaj me čaka na terenu ... Umori, požari, trpeči otroci ...

A vsega tega ne morem popolnoma odmisлити niti zdaj, po več letih upokojitve. Včasih se mi zdi, da imam prav poslanstvo, da pomagam ljudem. Še vedno me boli predvsem nemoč žrtev, ki se iz primeža zlorabe težko rešijo. Njihove duše so ranjene. Zato je ključno, da se sistem zgane in jim pomaga takoj. Danes. Ne jutri.«

čas, ki mine od prve zlorabe do prijave, vpliva na to, da ni odrejenega pripora za storilce. Še v času, ko sem bila zaposlena, smo se velikokrat pogovarjali, da bi priporni razlogi tudi v teh primerih morali obstajati. Zdaj, ko me nekatere žrtve pokličejo ali naključno srečajo in povedo, da postopki še vedno trajajo, da so morda zastarali ali da je bila zoper storilca izrečena oprostilna sodba, se zgrozim. Žrtvam je najtežje po mnogih letih ponovno pričati na sodišču, ne zmorejo se več izpostavljati, vmes se zamenjajo sodniki, tožilci, odve-tniki, izvedenci ... Žrtve dodatno trpijo in so obupane, saj se po vsakem ponovnem navzkrižnem zaslišanju počutijo ponižano. Po vseh teh letih so žrtve že odrasle ženske, ki imajo svoje družine, otroke. Zaradi dolgotrajnih postopkov so razočarane. Skupaj z mano.«

zaupala, da je bila pred štiridesetimi leti zlorabljen, me je prosila, naj o tem spregovorim z njenim možem, ker sama ni zmogla. In sem. Ženska je namreč zaradi travm v otroštvu trpela vse življenje. Ko mi je to povedala – torej se je samo zaupala nekomu, saj je primer za pregon storilca zastaral – je izpostavila, da se počuti bolje, osvobojeno. In da gre lahko naprej.

Nemogoče si je predstavljati bolečino, ki jo žrtev nosi v sebi ...

Iz izkušenj žrtev, s katerimi sem se vsa ta leta pogovarjala, lahko potrdim, da jim je težje, če zlorabe ne prijavijo. Res je, da se pogosto pojavlja razočaranje zaradi dolgotrajnosti sodnih postopkov. Za žrtve je zloraba najhujše, kar se jim je zgodilo. Če dolgo ni epiloga sodnih postopkov, je to samo še dodaten udarec zanje. Nekatere žrtve v tem času, ko epiloga ni, doživljajo travme, ki se navzven kažejo tudi s fizičnimi

Še žrtev potrebujejo

«!« »Ne jutri ali čez teden dni. Zdaj,« pravi Zdenka Jan, upokojena kriminalistka, ki je preiskovala tudi najhujše zlorabe otrok

simptomi. Poznam primer, ko je življenje žrtve viselo na nitki, dokler niso storilca obsodili. Za žrtev, ki točno ve, kaj je storilec naredil, je pomembno, da to prepozna tudi sistem – država. Da ga obsodi in mu s tem naloži »zaslužen« kazen. Sistem je tisti, ki se mora zganiti takoj in prepoznati, da so ti primeri prednostni za obravnavo. Morda bi bilo dobro, da bi se zgle- dovali po drugih državah.

Mislite predvsem to, da bi za storilce bil odrejen pripor, ker bi potem te zadeve bile prednostne v pravosodju?

Prednostno obravnavanje takšnih zadev bi lahko bilo določeno tudi v Zakonu o sodiščih in Sodnem redu, vendar se pri nas te stvari težko spreminjajo. In prepočasi. Že pred desetletjem in več smo se pogovarjali, da bi moral zlorabljen otrok o svoji izkušnji preiskovalcem in sodišču povedati samo enkrat in da bi to zadostovalo. Ne da se dogaja, da mora vse to znova in znova ponavljati v sodnih postopkih. V praksi je bil takrat tudi pilotni projekt o tem, a se ni obnesel. Včasih smo imeli na policiji tudi tako imenovane sobe za razgovore z otroki. Mislim, da danes niti tega ni več ... Ponavljanje opisa takšne izkušnje je za otroka dodatna travma, saj mora vsakokrat podoživljati vse hudo, kar se mu je zgodilo. Nujno bi moral sistem otrokom, ki so žrtve nasilja in zlorabe, ponuditi takojšnjo psihosocialno pomoč. Takojšnjo.

Na tako celovito obravnavo policija opozarja že vrsto let. Zakaj je po vašem mnenju še vedno ni? Zakaj se vse premika tako zelo počasi?

Prepočasi. Ko me še zdaj, ko sem upokojena, kdo pokliče, da bi mu pomagala, opažam, da se skoraj nič ni spremenilo. Poglejte samo odmeven primer, ko se je ravnatelj, ki je zaščitil žrtev, znašel na zatožni klopi ... Bila sem zgrožena! Družba je naredila korak nazaj. V policiji smo se desetletja trudili, da bi ljudi osvestili in izobrazili o tem, kako nujno se je odzvati takoj, ko se zloraba zgodi. Točno se ve, kakšno nalogo imajo v šolah svetovalni delavci in ravnatelji, ko do takšnih primerov pride in ko se jim otrok zaupa: takoj morajo zaščititi žrtev. In točno to je ravnatelj storil, ravnal je pravilno. Torej ostane vprašanje, ali se vsa ta leta nihče ni naučil ničesar. Kako je lahko sploh kdo pomislil, da je ravnatelj storil kakršnokoli kaznivo dejanje? Žrtvi je dal jasno sporočilo, da ji je verjel, in jo zaščitil.

Tožilstvo je zdaj obtožni predlog o njegovem nevestnem delu umaknilo. Morda tudi zaradi pritiska javnosti ... Ampak ta primer je

bil tako izpostavljen, da se ljudje sprašujejo, kakšno sporočilo javnosti je pomenila takšna obtožba ravnatelja.

Kakšno je bilo sporočilo s to obtožbo? »Umakni se« in »se delaj«, kot da se to ni zgodilo. Ko gledam nazaj na svojo kariero, lahko povem, da je bilo najtežje dobiti izjave prič, očitidcev in tistih, ki jim je žrtev o zlorabi zaupala. Bali so se povedati tisto, kar so vedeli. Ta obtožba je bila zato slabo sporočilo javnosti. Namesto da bi bilo sporočilo ljudem takšno, da je ravnatelj storil prav in je primer prijavil. S tem bi spodbudili ljudi, da prijavijo sume zlorab in nasilja in ne, da ljudi na ta način sistem straši. Otroci, ki doživijo zlorabo, velikokrat najdejo zaupno osebo ravno med svetovalnimi delavci v šolah.

Ampak vse šole se na primere nasilja in zlorab še vedno ne odzovejo hitro.

Včasih res slišim, da v šolah poskušajo stvari urediti sami. Toda še enkrat, postopki so točno in jasno določeni, kakšne naloge imajo delavci

»Ljudje se morajo zavedati, da če jim je nekdo zaupal svojo hudo izkušnjo, tega enostavno ne morejo zadržati zase. Ne smejo tehtati, ali je to res ali ni, kar jim je nekdo povedal. To mora preučiti policija.«

v takšnih primerih. Dolžni so poslušati, otroku nuditi prvo podporo in zadevo prijaviti. Nekateri želijo delati malo po svoje. Morda želijo dobiti občutek, ali se je neko dejanje res zgodilo ali ne. Toda ta občutek težko dobijo na podlagi pogovorov z žrtvijo in domnevnim storilcem. Izpraševanje storilca in žrtve je naloga policije. Torej je hitra prijava nujna.

Ali nekateri jemljejo pogovor o tako občutljivih zadevah z lahkoto?

Mislim, da ne z lahkoto, vendar se bojim, da se marsikdo ne zaveda, kako težak je ta pogovor. Zagotovo so zaposleni, na primer v šolah, res usposobljeni in imajo dar za pogovore z ljudmi, vendar je to čisto poseben pogovor. Pogovori o zlorabah so izjemno naporni za žrtev in so predvsem dolgotrajni. Vsa leta je vsa stroka stremela k temu, da bi otrok o zlorabi govoril čimmanjkrat zaradi travm in stisk, ki mu jih takšen pogovor povzroča. Nenazadnje o tem govori tudi zakonodaja. Med pogovorom s svetovalnim delavcem ali kriminalistom je velika razlika.

Kako to mislite?

Prvi je namenjen, da otroku pomaga rešiti osebno stisko, drugi pa preiskuje kaznivo dejanje. Otrok svetovalnemu delavcu tudi ne želi povedati vsega, ker ostaja v istem okolju, boji se razgaliti. Boji se, da bo izgubil spoštovanje, ugled, da se bo v šoli izvedelo in da ga bodo obsojali. Ko se otrok zaupa delavcu, je to prvi klic na pomoč. In takrat morda ne pove vsega ali pove nekoliko drugače, ker mu delavci morda postavljajo vprašanja na način, da otrok pove drugače. Zato so načini pogovora z žrtvami pomembni in kriminalisti so zanje izurjeni. Vedo, kako in kdaj kaj vprašati. Vsi ljudje niso usposobljeni, pomembno je poslušati, zabeležiti in takoj obvestiti policijo.

Zakaj menite, da se nekdo želi prepričati, ali je nekaj, kar pove otrok, res ali ni?

Ker se ljudje bojijo, a ne samo v šolah, da bodo prijavili nekaj, kar ne drži. Ampak oni niso odgovorni za to, da preverijo, ali se je zloraba zgodila ali ne. Oni so samo odgovorni, če tega suma ne prijavijo. Ker to, če si otrok nekaj izmisli, prav tako kaže na to, da je nekaj narobe. Zato tudi v tem primeru potrebuje pomoč. Toda pazite, v vsej svoji karieri na policiji nisem imela primera, da bi si otrok izmisli spolno zlorabo. Razen v tistih primerih, kjer so ga k temu navedli starši zaradi maščevanja drugemu

partnerju. Šlo je tudi za primere, ko je otrok iskal pozornost. Ponavadi so to abstraktne laži o nekom, ki sploh ne obstaja, ali o nekom, ki ga takrat sploh ni bilo v bližini. Enostavno ni bilo primera, da bi si otrok zlorabo izmisli in da tega ne bi ugotovili. Ampak kriminalisti smo bili izurjeni tudi za odkrivanje tega in vedno smo ugotovili, kdaj je šlo za manipulacijo z otrokom.

Je ta manipulacija, ko partnerja uporabita lastnega otroka za bitko v medsebojnem sporu, prav tako neke vrste zloraba?

Pa še kako huda!

Kakšni so starši, da lahko to storijo otroku?

V takšnih primerih gre za nespametno maščevanje in otrok je na zadnjem mestu. Težko bi rekla, da takšni starši karkoli razmišljajo. Verjetno si sploh ne predstavljajo, kakšno škodo lahko s tem naredijo otroku. Včasih sem bila ravno zato suverena pri delu, ker smo te stvari kriminalisti prepoznali. Po otrokovem govoru, beganju pogleda in drugih znakih. Četudi je otrok povedal

»Vsi, ki imajo stik z žrtvami, morajo znati poslušati in poznati tudi psiho ranjenega človeka. Morajo vedeti, kako težko je žrtvi o tem govoriti, kako težko je takšno travmo opisati vedno z istimi besedami in kako težko je to vedno znova ponavljati. Žrtve se namreč najbolj bojijo tega, da se jim ne bo verjelo.«

zelo natančno, smo ugotovili, kdaj so bile besede otroku položene v usta zaradi maščevanja partnerju. Na to smo bili še posebej pozorni. Tega je bilo in verjetno še je veliko. Dober kriminalist to vedno prepozna, če pa že on morda ne bi, bi to prepoznal sodni sistem z izvedenci.

Ali je v družbi še vedno preveč strpnosti do nasilja, zlorab?

Na žalost je takšne strpnosti še vedno preveč. Po vseh teh letih osveščanja, kako pomembno je prijavljati takšne primere, bi pričakovala, da bo strpnost do nasilja manjša. Ljudje vedo, kje sem bila zaposlena in se obračajo z vprašanji o nasvetih name. Pred kratkim se mi je zgodilo, da sem želela pomagati staršem, katerih otrok naj bi bil zlorabljen in je potreboval psihosocialno pomoč. Ves dan sem klicala nekdanje sodelavce, priznane strokovnjake, in kljub velikem poznavanju sem pomoč za otroka težko našla. Na koncu mi je pomagala znanaka, psihoterapevka, h kateri so starši otroka odpeljali. Kamorkoli sem klicala, vsi so bili zasedeni do novega leta, kar je nesprejemljivo, saj v takšnih primerih prizadet otrok potrebuje takojšnjo pomoč. Torej zdaj, ko je spregovoril in ne čez nekaj dni, tednov ali mesecev. Vidim, da so starši v takšnih situacijah še vedno prepuščeni sami sebi, da so izgubljeni. Pričakovala bi, da bi v Sloveniji delovala ekipa strokovnjakov, ki bi otroku, ki je žrtev, pomagala takoj in celovito.

Je ves sistem preveč zbirokratiziran in še vedno premalo človeški?

Da. Še vedno nekateri ljudje, ki so del celotnega sistema, ki bi moral žrtvi pomagati, nimajo sočutja in pravilnega odnosa do žrtev. Tudi če žrtev včasih svojo izkušnjo zlorabe ali nasilja večkrat opiše z drugačnimi besedami, to ne pomeni, da se zloraba ni zgodila ali da si žrtev izmišlja. Izbere druge besede, ker je težko o tem govoriti. Ljudje, ki se s tem ukvarjajo, morajo znati poslušati in poznati tudi psiho ranjenega človeka. Morajo vedeti, kako težko je žrtvi o tem tolikokrat govoriti. Treba je vedeti, da človek hude izkušnje skuša potisniti v podzavest in nanje čim manj misliti, žal pa se mu dogajajo vedno nova in nova zaslisanja. Poleg tega se še ves čas boji, da se mu ne bo verjelo.

In storilci? Ste kdaj v svoji karieri kot kriminalistka doživeli, da je kdo od njih priznal, dojel, kaj je storil, ali je šlo vedno za zanikanje?

V večini primerov je šlo za zanikanje. Centri za socialno delo ponudijo pomoč tudi njim. Spominjam se, da so jo nekateri tudi sprejeli.

Ali po vseh teh letih verjamete, da se storilec lahko spremeni? Ste kdaj razmišljali o tem?

(nekaj časa si vzame za razmislek) Sem ... Morda je bil kdaj kakšen primer, da se je nekdo od storilcev odločil za spremembo. Zdravljenje ranjene duše žrtve je dolgotrajno in mučno, verjamem, da je takšno tudi zdravljenje storilca ... Žal pa je med njimi veliko povratnikov.

V intervjuju pred leti za naš časopis ste dejali, da ste kdaj žrtvam nasilja celo svetovali, naj se obrnejo na medije. Predvsem »malim ljudem, ki ne morejo groziti z dragimi odvetniki, pred katerimi strokovne službe kar pokleknejo«. Bili ste kar neposredni glede na to, da gre za primere, kjer mediji sojenj zaradi zaščite osebnih podatkov žrtev ne smemo spremljati. Na drugi strani so posamezniki, ki so o svojih izkušnjah zlorabe napisali celo knjige in o tem javno spregovorili. Kje vidite pomen javnosti, medijev?

Spominjam se seminarjev o preprečevanju nasilja in zlorab. Na enem je predavala ženska, ki je bila sama žrtev. Poslušali smo jo v čisti tišini. Bila je preprosta ženska in na koncu nam je rekla, kako osvobodeno se počuti, ker je to povedala naglas. Dejala je, da če je s tem komu še pomagala, je še bolj izpolnjena. Mediji ste pravzaprav naredili največji korak naprej pri osveščanju javnosti o preprečevanju nasilja in zlorab. Bolj kot razmišljam o tem, bolj mislim, da sploh ne vidim pravega razloga o varova-

nju osebnih podatkov storilcev ... Verjetno bi morala biti ravno žrtev in njen pooblaščenec tista, ki bi soodločala o tem, ali naj bo postopek javen ali ne.

To je dokaj močna izjava.

Da. Ker res ne vidim razloga, zakaj bi ščitili storilce. Hodijo na sodišče in pravijo, da ničesar niso naredili, celo, da je žrtev »dobila, kar je želela«, da jih je 10-letna deklita nagovarjala na to in podobno. Če bi to mediji zapisali in bi bilo javno vidno, za marsikaterega storilca ne bi dejali, da »tega pa že ni storil«. Javnost namreč ne ve, kaj vse se dogaja v sodnih postopkih. Nikakor pa se žrtve z objavo podrobnosti ne bi smelo dodatno izpostavljati. Zato tu ni mogoč črno-bel odgovor.

Bi morda bilo dobro, da bi na teh sojenjih namesto medijev bili kakšni opazovalci, spremljevalci?

Težko odgovorim na to vprašanje. Smo pa ljudje verjetno tako narejeni, da bi neka kritika ali občutek, da nekdo ocenjuje naše delo, morda vplivala na ustrežnejša ravnanja, hitrost odločanja, dovoljena vprašanja.

Naj končava s tem, da je prijava nasilja oziroma zlorabe vedno nujna ...

... vedno. Prijava je obvezna. Ljudje se morajo zavedati, da če jim je nekdo zaupal svojo hudo izkušnjo, tega enostavno ne morejo zadržati zase. Ne smejo tehtati, ali je to res ali ni, kar jim je nekdo povedal. To mora preučiti policija. Žrtvam se mora olajšati trpljenje, pomagati se jim mora hitro in učinkovito. Predvsem s celovito psihosocialno pomočjo. Če žrtve ne spregovorijo, jim je samo še težje. Ne glede na to, da je nekaj primerov, ki begajo tudi mene, ker še vedno nimajo epiloga v sodnem sistemu, je spregovoriti o nasilju nujno. Ogromno primerov je, ko se žrtve postavijo na noge in krasno zaživijo. Vem. Žrtve mi pošiljajo tudi fotografije svojih družin, slike svojega zdajšnjega uspešnega življenja. Zaradi tega je vredno povedati, prijaviti. Ne čakati, da se v njih nekaj zlomi, ne čakati trenutka, ko ne zmorejo več. Vem, da mora pogum v žrtvi dozoreti, da lahko izkušnjo z zlorabo ubesedi. Ne gre le za zlorabe, nasilje, gre za posledice na duši, ki nastanejo, če izkušnje ostanejo zamolčane, neizrečene.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: GrupA

»Pri svojem delu ne uporabljam posebnih čopičev, zanje mi je vseeno. Vendar sem ob obisku nekega festivala dobila v dar navaden svinčnik, ki je zame najboljši, kar jih imam. Zato ga hranim in pazim nanj,« pravi oblikovalka in ilustratorka Anja Polh.

Črke kot sojenice življenja

Za Anjo Polh iz Velenja so črke umetniško delo in ne le sestavni del knjig ali najljubših časopisov

Ko so jo spraševali, kaj bo, ko bo velika, je v odgovor ponudila dve izbiri – ali bo risarka ali bo igrala violino. Z lokom ne izvablja glasbe iz strun, se je pa s svojim poklicem industrijske oblikovalke precej približala ideji o risarki. Ko snuje projekte za naročnike, je še posebej pozorna na izbiro pisav in črk. Slednje v njeni govorici zaživijo kot samostojna umetniška dela. V njih se skrivajo zgodbe, spomini na prijeten trenutek dneva, na obiskano državo, vonj morja ali ljubljeno osebo.

Anja Polh je knjigožer od malih nog in že kot deklica je bila pozorna na to, kakšna pisava spremlja besedilo in kako je vsebina ilustrirana. Prej kot drugi otroci je znala pisati. V osnovni šoli sta s sošolko kar tekmovali, kaj bi še lahko spremenili, da bi besede bolj zasijale na papirju. In še danes bi v roke z veseljem vzela knjigo, napisano na roke, pravi, čeprav je to že skorajda znanstvena fantastika.

Z mislijo, da bo risarka, se je kot otrok spogledovala, saj ji bilo tako zelo blizu risanje z barvicami in s svinčnikom. Angleži za to poznajo izraz »illustrator«, Anja, ki ima rada besedne igre, pa takoj doda še besedico »drawer,« kar bi po slovensko pomenilo predal. Nič čudnega, saj ima po vseh predalih papir, črnilo in druge risarske pripomočke.

Črka kot umetniško delo

Študirala je industrijsko oblikovanje, kjer velja jasna zasnova izdelkov za industrijsko proizvodnjo. Razmišljala je tudi o študiju arhitekture, kjer velja jasna zasnova

Anja rada ustvarja črke, ki kot umetniško delo v ljudeh vzbudijo veselje, topel občutek pri srcu. Še posebej začetnice naših imen ali imen naših otrok so nekaj, do česar imajo ljudje poseben odnos in bi morda tako črko rade volje obesili na steno svojega doma.

stavb. Podobno je s črkami. »Na prvi pogled človek tega morda ne opazi. A črke imajo izjemno zasnovo. Tipografi se ukvarjajo s konstrukcijo črk, z razmerji med njimi, ko se znajdejo na papirju, s konstrukcijo pisav. Vsaka črka ima svoje oblike. Če jo povečamo, se pred nami odstre zanimiva podoba.«

Njena zapoved je, da po knjigah ni lepo pisati – ko govorimo o izposojenih knjigah, o knjigah iz knjižnice, seveda. Si je pa v otroštvu duška dala v delovnih zvezkih in zvezkih. Ni ji bilo vseeno, kako na primer zapiše domačo nalogo. Tudi ko je obvladala pisanje abecede, je še vedno vadila pisanje posameznih črk. »Takrat sem mislila, da sem edina, ki to počne. A v oblikovalskem krogu ljudi, ki ga poznam zdaj, je to kar običajno. Še zdaleč nisem čudakinja,« se nasmeji.

bo. Nekaj takšnih črk je ustvarila tudi ob rojstvih otrok. To jo spominja na stare slovenske legende o vilah sojenicah, ki novemu bitju prerokujejo usodo. Prepričana je, da lahko tudi s črko človeku zaželimo svoje želje – da bi mu uspelo, da bi bil srečen in podobno.

Kot oblikovalka dela različne projekte za naročnike. Ob tem opozori, da ne gre le za gradnjo celotne podobe nekega podjetja ali izdelka, ampak tudi za sporočanje. In pri tem je zelo pomembna izbira pisav. »Elegantna zavita pisava na primer ni primerna za najavo hip hop koncerta ali kot oglas podjetja, ki izdeluje žblje. Vsaka pisava ima svoj karakter, enako ima tudi vsaka črka svoj značaj. Trudim se, da v oblikovalske projekte vključujem čim več ročno izdelanih črk, za kar se naročniki v zadnjem času

zelo zanimajo.« In kot se smernice spreminjajo v modi ali pri opremi doma, se spreminjajo tudi smernice črk. Le da smo, ko smo v svoje domove prvič postavili računalnike, imeli na voljo le nekaj pisav, zdaj pa jih je na voljo več milijonov.

Brez muje se še čevelj ne obuže

Če zase menite, da pišete grdo, ni še nič izgubljeno. Anja pravi, da se je lepega pisanja mogoče naučiti. Prav dobro se namreč še spomni, da si je ena od učiteljic v osnovni šoli vzela čas in vadila pisavo z deklico, za katero nihče ni znal brati. Po samo nekaj mesecih vaje in spodbude je bil pogled na njeno pisanje popolnoma drugačen. Z urami in urami vaj je povezana tudi kaligrafija, s pomočjo katere se učimo pisati lepe in sorazmerne črke, kljub temu da jih pišemo z roko. S črkami so povezane še druge vede.

Črkoris je nova skovanka, ki počasi nadomešča besedno zvezo risanje črk. Gre na primer za umetelno risanje začetnic podobno kot v starih knjigah, kjer so bile inicialke bogato ilustrirane. Črkorisu se sogovornica med drugim posveča, ko riše besede za personalizirane knjige, znane pod blagovno znamko Mali junaki.

Tipografija je konstruiranje črk ali celo morda celotne abecede, ki jo ponavadi uporabijo za tisk ali na računalniških zaslonih. »Gre za podrobnosti, ki jih opazi malokdo, oblikovalci pa smo nanje pozorni. Podrobnosti lahko namreč naredijo veliko spremembo pri tem, kako besedilo izgleda in kako je berljivo. Naloga tipografa je na primer, da ustvari pisavo, ki jo bo znal brati človek, ki težko ločuje črke. To je

zelo plemenito delo. Če pišemo sporočilo za dislektika, ni vseeno, katero pisavo uporabimo,« pojasni Anja.

Zakaj ima »k« krono?

In kakšen značaj je Anja določila črkam, s katerimi se predstavlja na razstavi? Slednjo je ustvarila na podlagi spletnega izziva, ki nosi naslov 36 dni črk. Gre za to, da ilustratorji oziroma oblikovalci vsak dan oblikujejo novo črko, jo objavijo na spletu, svoje delo pa primerjajo z delom drugih ustvarjalcev. Nekateri v enakem slogu sestavijo celotno abecedo, Anja pa je iskala načine, da bi bila vsaka nova črka čim bolj drugačna od prejšnje. Za posamezno črko jo je navdušil letni čas, za drugo jo je navdihnilo neko posebno občutje, na primer želja,

da bi v določenem trenutku odšla na morje, seveda pa nekatere črke povezuje z ljudmi, ki jih pozna. »Moj partner se piše Kralj in zato je nad črko »k« krona,« pojasni skrit delček simbolike njene abecede.

Čeprav je za marsikoga, ki je obkrožen s sodobno tehnologijo, ne navaden občutek, ko v roko prime pisalo, Anja meni, da pisanja z roko nikakor ne bi smeli pozabiti. »Iz pisave lahko razberemo osebnost človeka, njegova čustva, intelekt. Ko prejmeš voščilnico, napisano na roko, se ti zdi, da se je človek potrudil posebej zate. Tudi majhen listek, ki ga pustiš nekomu in napišeš »imej lep dan«, pomeni, da je nekomu mar zate.«

TINA STRMČNIK
Foto: SHERPA

Ni večša le črkoris, ampak se domisli tudi besednih iger, ki človeku zvabijo nasmeh na obraz. Kotički ustnic se samodejno ukrivijo navzgor, ko kakšno besedo vidimo zapisano nekoliko drugače, kot pričakujemo. Tako so med drugim nastali »slabota« (ker gre človek v petek na zabavo in se v soboto morda slabo počuti), »četred« in »ferfect priday«.

Ko je bila majhna, je govorila, da bo risarka. S študijem industrijskega oblikovanja se je tudi profesionalno vrnila k svoji otroški ljubezni – črkam.

Karakter, skrit v pisavi

Ljudje se zelo identificiramo s svojimi začetnicami. Tako ni prav nič nenavadno, da se obiskovalci, ki na stenah Celjskega mladinskega centra uzrejo barvito abecedo, najprej zapodijo do črke, s katero se začenjata njihovo ime ali priimek. In sprašujejo, zakaj »k« na primer ni narisana tako kot »p«. Anja si je nekatere črke zamislila zelo ilustrativno in je vanje zajela neko zgod-

»Mislim, da črka, ki jo napišemo na roko, prida k pristni medsebojni povezanosti, po kateri še posebej hrepenimo danes, ko vsi množično uporabljamo sodobno tehnologijo,« pravi Anja Polh.

Šestdeseta v Celju

Gospodarska kriza, seksualna revolucija ali porast ločitev?

Šestdeseta so bila desetletje, ki je prineslo kar nekaj novosti. Tudi na Celjskem. Pomenila so prelomnico v političnem in upravnem oziru, občina Celje je dobila močno vlogo. To je bil čas šolske reforme, otroški vrtci so pridobivali veljavo, okrajno sodišče je dobilo novo sodno palačo, gospodarstvo je zaradi zastarele opreme doživelo zastoj in krizo, kultura je bila podhranjena, a precej bolje se je godilo športu, ki je izrazito napredoval na vseh področjih. Vse to je predstavljeno na razstavi Dekade: šestdeseta, ki je na ogled v Zgodovinskem arhivu Celje.

»Z izbiro arhivskih dokumentov arhivisti nismo želeli narediti celostnega pregleda šestdesetih, enako tudi nismo želeli dati samo naše interpretacije tega obdobja, ampak z razstavo arhivskega gradiva poskušamo nagovoriti obiskovalce, da z njihovo pomočjo dopolnimo sliko šestdesetih,« je direktor arhiva dr. Borut Batagelj razložil koncept razstave. »Po svoje bo morda kdo presenečen, da razstava in katalog ne odražata vseh gibanj in sprememb, ki so jih šestdeseta pregovorno prinesla v naše okolje. Z gradivom želimo odpreti razmišljanje in ne zapreti interpretacije.«

Častni občan Celja

Katalog in razstava sta razdeljena na devet poglavij, ki so jih subjektivno oblikovali posamezni arhivisti. Vsako področje so poskušali čim bolj zaobjeti v vsej njegovi posebnosti. »Na področju uprave so šestdeseta pomenila prelomnico. Skupščina občine Celje je postala najvišji upravni organ oblasti in organ družbenega samoupravljanja ter je s svojimi ukrepi in družbenimi načrti usmerjala vsakdanjik vsakega občana,« je razložila sourednica razstave in kataloga Anja Prša. Občina je načrtno usmerjala razvoj gospodarstva in drugih družbenih dejavnosti. Sprejela je tudi sklep, da je častni občan celjske občine ob svoji 70. letnici postal maršal Jugoslavije Josip Broz Tito.

Obvezen pouk osnovne šole

Reformo sta doživeli tudi področji šolstva in zdravstva. »Ta reforma se je zgodila že dekada prej, a je korenito posegla na področje šole in izobraževanja v šestdesetih. Uvedene so bile obvezne osnovne šole, na področju srednjega šolstva so bila ukinjene vajeniške šole, ustanovili so poklicne srednje šole. Na področju zdravstva je bolnica obnovila dotrajane

kapacitete in zdravstveni delavci so poskušali čim bolj slediti načelu enotnosti preventivne in kurativne medicine,« je dodala Anja Prša. Celjski okraj je bil v začetku šestdesetih na področju krvodajalstva predzadnji v Sloveniji. Rdeči križ je spodbujal h krvodajalskim akcijam. A Celjani so se ob potresu v Skopju leta 1963 številno odzvali na poziv o darovanju krvi in tudi zdravniška ekipa iz celjske bolnišnice je poletela v Skopje pomagat ponesrečencem.

Ker slike povedo več kot nekaj besed, si je mogoče vzdušje šestdesetih predstavljati tudi s pomočjo bogate fotozbirke Milana Božiča, ki je bil dolgoletni novinar in urednik naše medijske hiše. Razstava bo na ogled v razstavišču Zgodovinskega arhiva Celje do maja 2019.

Na področju pravosodja se je prvič zgodilo, da so v civilnem sodstvu prvo mesto zasedali predvsem postopki za razvezo zakonske zveze in priznanje očetovstva. Poleg tega so narasle pravdne zadeve iz delovnega prava – delovni spori. Vzrok za porast delovnih sporov so pripisovali temu, da so se delavci začeli zavedati svojih samoupravnih pravic v delovnih odnosih. V

Večino slikovnega gradiva za obravnavo šestdesetih je arhiv črpal iz bogate fotozbirke Milana Božiča.

Predsednik afriške države Mali Keit Modibo na obisku v Celju, 1961 Dogodek so v Celjskem tedniku opisali kot veličasten sprejem. Celjske ceste so bile slavnostno okrašene, na drogovih so vihrale slovenske in jugoslovanske zastave, a tudi zastave afriške države. Predsednik Keit Modibo je dobil v dar pepelnik in škatlico za cigarete, izdelka celjske zlatarne. Njegova žena je dobila kristalno vazo. Več kot desettisočglava množica je navdušeno pozdravila premijera prijateljske države. (Foto: Milan Božič)

šestdesetih je enega večjih problemov predstavljala prostorska stiska sodišč. Celje je leta 1964 dobilo novo sodno palačo.

Šestdeseta so bila neprizanesljiva za kulturo. Ozračje ji je bilo nenaklonjeno, mnoge celjske kulturne ustanove so bile podhranjene, sredstva iz občinskega proračuna so bila zelo nenaklonjena kulturi. To je bil čas, ko je prejela kar za četrtno manj sredstev kot recimo šport. Poleg dveh knjižnic (mestna ljudska in študijska knjižnica) so v Celju dobili tudi dva muzeja – muzej revolucije in Pokrajinski muzej Celje. V tem desetletju so v Celju odkrili kar nekaj spomenikov in drugih spominskih obeležij, skoraj vsi so se navezovali na obdobje druge svetovne vojne. Izjema je le kip splavarja, a še tega so odkrili na datum, ki je spominjal na omenjeno obdobje. Splavarjeva podoba, ki spominja na moške, ki so stoletja splavljali les iz Zgornje Savinjske doline v južne kraje, je delo ljubljanskega kiparja Borisa Kalina.

Nedelja, ko se je govorilo le o nogometu

Če kultura ni dobila vetra v svoja jadra, ga je dobil šport. Ta je napredoval na vseh področjih. To je bilo

desetletje, ko je celjski šport polnil strani Celjskega tednika, predhodnika Novega tednika. Še posebej je zanimivo branje v številki 28, letnik 1964. Novinar Milan Božič je doživeto opisal kvalifikacijsko tekmo za vstop NK Kladivarja v II. zvezno ligo. »Zanimanje za ta odločilen dvoboj je bilo takšno, kot ga celjska športna javnost ne pomni. Tekma je spravila na noge vse tiste, ki se sicer za nogomet ne zanimajo. Tisto nedeljo se v Celju ni govorilo o ničemer drugem kot samo o nogometu: bo Kladivar uspel ali ne?« 11 domačih igralcev je 12. julija 1964 na Glaziji v povratni tekmi proti Karlovcu pred več kot 7 tisoč gledalci uspelo zagotoviti zgodovinski uspeh. A klub je v II. zvezni ligi ostal le eno sezono. Nesporne športne zvezde so bili celjski atletinje in atleti. Članice in člani niso prinašali le državnih naslovov, ampak so bili redni udeleženci evropskih prvenstev in to je bilo desetletje, ko so močno prevladovali na olimpijskih igrah. Posebno zgodbo iz Celja so v širni svet ponesle mednarodne igre šolarjev. Metod Klemenc je s somišljeniki uresničil idejo prve mednarodne pionirske olimpijade.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

Kip splavarja (Foto: Milan Božič)

Zmagovalna ekipa NK Kladivar (Foto: Lado Gobec)

Z mrzlimi zimami se še vedno ni spoprijateljil

Kot študent ekonomije se je iz Sudana v Zagreb preselil leta 1971 – Njegov nov dom je nekaj let kasneje postal Tabor

Kot najmlajši družinski član je šel po stopinjah svojih petih bratov in se odločil za študij v Evropi.

Khodary se v Sudan vrača vsakih nekaj let, je pa s svojimi sestrami, ki še vedno živijo tam, v vsakodnevnih stikih preko spletnih povezav.

Ali Khodary pogreša sudansko toplo vreme. Nič čudnega ni, da ima rad v hiši zelo toplo, približno 25 stopinj Celzija.

»Seveda ga poznam, le kdo ga ne. Živi nasproti cerkve,« nama je z veseljem pomagala ena tamkajšnjih prebivalk, ko sva s fotografom iskala pot do Alija Khodaryja, ki med Taborčani velja za izjemno priljubljenega sokrajana. Je družaben in dobroščen, vsake toliko časa zna pogovor začiniti tudi s kakšno duhovito pripombo. V tem majhnem spodnjesevinjskem kraju zdaj živi že skoraj štirideset let. Dejaven je na različnih področjih. Do nedavnega je kot občinski svetnik celo oblikoval občinsko politiko.

Njegov oče je bil uspešen egipčanski trgovec, ki je iz Egipta v Sudan na kamelah tovoril blago, dokler se ni naselil v sudanskem mestu Wad Medani, to je dvesto kilometrov južno od glavnega mesta Kartum, kjer je ustanovil in vodil hotela. Ali Khodary je z ostalimi dvanajstimi brati in sestrami otroštvo preživel ob Modrem Nilu. Kot najmlajši družinski član je šel po stopinjah svojih petih bratov in se odločil za študij v Evropi. Štipendije zanj ni dobil, zato je leto po opravljeni maturi poučeval v Kartumu, da si je zaslužil za pot in življenje v Zagrebu, ki je bil takrat med študenti iz neuvrščenih držav zelo priljubljen. »Iz Sudana sem leta 1971 z letalom pristal najprej v Grčiji, od tam sem z vlakom Balkan ekspres potoval do Skopja, od koder sem pot nadaljeval v Zagreb. Poiskal sem si stanovanje in opravil šestmesečni tečaj hrvaščine, ki je bil predpogoj, da sem se lahko vpisal na fakulteto,« se spominja 68-letnik, ki je nato prva dva letnika študija ekonomije obiskoval v hrvaški prestolnici. Ker je ta postal plačljiv, se je prepisal v Maribor in tam dokončal višjo ekonomsko-komercialno šolo ter spoznal nove prijatelje. Med drugim tudi Zvezdano in Tonija Gržino, ki sta ga leta 1979 za konec tedna povabila v Tabor. Takratne pustne sobote ne bo nikoli pozabil. Našemil se je v šejka in na pustnem tekmovanju osvojil prvo nagrado. Očaral ni le komisije, temveč tudi domačinko Tatjano Kobale, s katero se je kasneje poročil in si ustvaril družino.

Končal politično kariero

Na življenje v Spodnji Savinjski dolini se mu ni bilo težko navaditi. Izjema je le zimski mraz, s katerim se po vseh teh letih v Sloveniji še vedno ni spoprijateljil. »Lani decembra, ko sem se vračal iz Sudana, je bila temperatura v Kartumu ob šestih zjutraj 31 stopinj Celzija. Ko sem prišel v Ljubljano, so termo-

»Še danes v Sudanu govorijo zgolj o Jugoslaviji. Ko povem, da sem iz Slovenije, me vprašajo, kje je to. Povem, da je to nekdanja Jugoslavija. A tako, rečejo in prečrtajo Slovenija ter napišejo Jugoslavija,« pojasni Ali, ki se je o Jugoslaviji že kot otrok veliko učil v tamkajšnji osnovni šoli.

metri kazali minus sedem stopinj Celzija,« eno glavnih razlik izpostavi Ali, ki so ga Taborčani zaradi njegove odprtosti, družabnosti in duhovitosti takoj vzljubili in vzeli za svojega. Nagovarjali so ga, naj celo kandidira za župana, a se za tovrsten podvig za razliko od svojega ganskega prijatelja Petra Bossmanna ni odločil. Je pa pred osmimi leti postal svetnik in je to vlogo opravljal dva mandata. Na tokratnih lokalnih volitvah se za ponovno kandidaturo ni odločil. »Prišel sem v družino, ki je bila že od nekdaj politično dejavna. Tast je bil po drugi svetovni vojni prvi taborski župan.«

Z ženo živita v nekaj stoletij stari družinski hiši v neposredni bližini cerkve v središču Tabora. Kljub svoji drugačni veroizpovedi je do zdaj prijateljeval z vsemi tamkajšnjimi župniki. Božič in veliko noč – tudi zaradi dobre hrane – preprosto obožuje. »Ko sva bila na obisku

v Sudanu, se je iz džamije v neposredni bližini že ob štirih zjutraj zaslišala molitev hodže. Aliju sem potožila, da je nadležno in da ne morem spati. Odvrnil mi je, ali mislim, da njega v Taboru bim bam bom nič ne moti,« se ene od zabavnih prigod na račun verskih razlik spominja njegova žena.

V Sudanu nekoč bolje

Khodary se v Sudan vrača vsakih nekaj let, je pa s svojimi sestrami, ki še vedno živijo tam, v vsakodnevnih stikih preko spletnih povezav. Med življenjem v Sloveniji in Sudanu še danes ostaja ogromno razlik. Še vedno je povsem običajno, da v času obiskov pripadnicam nežnejšega spola ni dovoljeno sedeti za isto mizo z moškimi gosti. Poligamije je po Alijevih besedah sicer vedno manj, močno pa je še vedno prisotna pri revnejših slojih prebivalstva. Nič nenavadnega ni, če se med

sabo poročajo sorodniki ali če straši za svoje otroke kar sami izberejo ženina oziroma nevesto, a tudi na tem področju je mogoče čutiti spremembe.

O življenju v tej veliki afriški državi, kjer je bilo življenje v času Alijevega otroštva zagotovo veliko lepše, kot je danes, vedno znova rad pripoveduje otrokom v taborski šoli in vrtcu, zadnjih pet let je njegov prvi poslušalec njegov petletni vnuk. »Če hčere nisem naučil arabsko, bom morda njega. Že zdaj ga učim posamezne arabske besede,« še doda Taborčan, ki je na teh predstavvah vedno znova oblečen v tradicionalna sudanska oblačila, s katerimi otroke takoj navduši. Zanje je džalabija eksotika, za Sudance nekaj povsem vsakdanjega. Doma namreč tamkajšnji moški še vedno nosijo te tradicionalne bele halje, ki jih varujejo pred žgočim soncem in puščavskim peskom.

ŠPELA OŽIR
Foto: SHERPA

Z ženo živita v nekaj stoletij stari družinski hiši v neposredni bližini cerkve v središču Tabora. Je član Gasilske zveze Žalec in edini temnopolti član Gasilske zveze Slovenije. Obenem je član zveze borcev za ohranjanje tradicije NOB, planinskega društva, gasilskega društva in še kaj bi se našlo.

Pogled na prenovljeno
staro stavbo z dozidavo na
očiščeni jasi

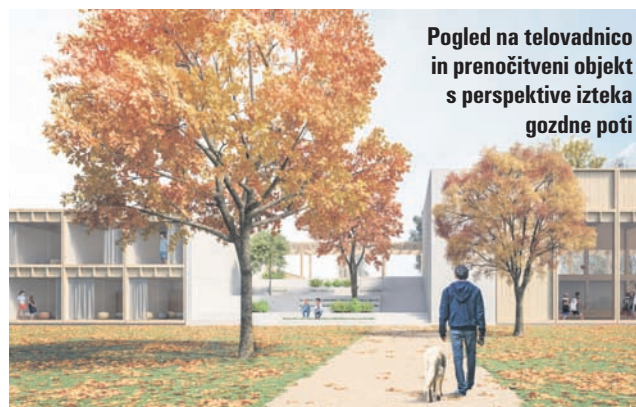
Notranjost
prenovljene stavbe

Igralnica ČŠOD pri
prenočitvenem objektu

Odperta povezovalna lesena
nadstrešnica ob igriščih

Pogled na telovadnico
in prenočitveni objekt
s perspektive izteka
gozdne poti

Z obnovo nad razklan spomin na Petriček

Celjan Aleš Žmavc želi z magistrsko nalogo temu mestu vdahnuti novo življenje

Petriček ima pomembno mesto v spominu prebivalcev Celja. Prostor je protisloven, saj pri delu prebivalcev vzbuja nostalgичen spomin na druženja v naravi in pri delu negativen spomin na povojne grozote. Aleš Žmavc (1993) z nedavno končano in ubranjeno magistrsko nalogo o Petričku na ljubljanski fakulteti za arhitekturo poskuša preseči preteklost in oživiti ta kultni prostor s predlogom prenove propadajočih objektov in celovito programsko prenovo prostora. Idejna zasnova predvideva ureditev centra šolskih in obšolskih dejavnosti, obenem bi služil prebivalcem Celja in okolice za rekreacijo, sproščanje in druženje. Kot nekoč, v starih dobrih časih.

»Da bo Petriček tema moje zaključne naloge na fakulteti, sem se odločil že kar lep čas nazaj. Znova in znova sem zaznaval precejšnjo škodo, da ta prostor, ki je v neposredni navezavi s sprehajališčem ob Savinji in središčem mesta, ni deležen pozornosti, kot si jo zasluži. Poleg tega tudi osebno čutim naklonjenost do tega prostora, saj pripadam generaciji, ki je sem zahajala na športne dneve, pohode, spomnim se tudi kresovanj,« je povedal Aleš Žmavc. Dodal je, da se mu je priprava naloge zdela dobra priložnost, da bi tudi druge generacije lahko obudile spomine na doživetja na tem območju in da bi se nanj vrnila, ko bi spet zaživelo.

Temna senca Petrička ne sme biti ovira za razvoj

Pri tem meni, da negativen zgodovinski spomin v zavesti prebivalcev Celja zaradi dogodkov po drugi svetovni vojni ni ključen ali edini dejavnik, ki zavira oziroma one-

mogoča poskus oživitve tega nekoč priljubljenega prostora. Prepričan je, da ima vsak prostor tudi nehoten spomin, a radi se vračamo tja, kjer

»S Tomažem Petričkom kot predstavnikom dedičev sva se srečala bežno, na pogovoru ob kavi. Od njega sem želel izvedeti nekaj podrobnejših podatkov o zgodovini tega prostora, pokazal sem mu tudi nekaj fotografij. Dejal mi je, da kot družina finančno ne zmorejo izvajati oživitve tako velikega kompleksa, a se zelo zavzema, da bi se na tem mestu dogajalo nekaj, kar bi bilo mestu v korist,« je še povedal Aleš Žmavc, ki je z veseljem pripravljen predstaviti svojo nalogo novemu lastniku. Ta bi lahko služila nenazadnje kot dobra analiza obstoječega stanja na Petričku, in sicer s predlogi možnih rešitev.

imamo lepe spomine in ki nas navdihujejo. »Temno plat zgodovine Petrička je moja generacija spoznala s filmom Otroci s Petrička, ki je lep prikaz mračnega obdobja tega prostora. Povojna zgodovina Celja je pisala okrutne zgodbe in ena, ki dlje časa širši javnosti ni bila znana, se je zgodila

na tem mestu. A menim, da je neobremenjeno razumevanje zgodovine lahko ključno za nek korak naprej,« je poudaril Aleš Žmavc.

Kakšne rešitve torej predlaga v svoji nalogi, da bi območje sobivalo kot prostor spomina in novih rekreativnih ter družabnih priložnosti?

Ohranitev pročelja in dozidava

Naš sogovornik se zaveda, da ruševina in zapuščeno igrišče trenutno zagotovo nimata

sliko ali ikono, na kateri se lahko v materialni obliki ali spominsko navežemo,« je prepričan Aleš Žmavc.

V čisto arhitekturnem, gradbenem smislu kot eno od rešitev predlaga, da bi se na propadajoči hiši, grajeni v tipičnem alpskem slogu, ohranila njena stara fasada, pročelje, nanj pa bi dozidali novo stavbo, ki bi stari del tudi statično okrepila, namestiti bi bilo treba tudi novo streho.

Ta dozidan del bi prvenstveno imel namembnost centra šolskih in obšolskih dejavnosti (ČŠOD). V njem bi bili tudi prenočitvene zmogljivosti, jedilnica, kavarniški prostor, igralnica, manjša športna dvorana z vsemi servisnimi prostori. »Ključna želja je, da bi jaso, ki je pred hišo, in je zdaj zarasla, očistili in uredili glede na stanje, kot ga prikazujejo stare Pelikanove fotografije. Torej bi omogočili posedanje na jasi s pogledom na reko in vzpostavitev vizualnega stika s hišo ter sprehajališčem ob reki. V zaledju obnovljene stavbe je predvidena ponovna ureditev za igrišča, trim stezo in druge rekreacijske površine, piknike, prireditve,« je načrte razgrnil Aleš Žmavc.

Poudarek namenjen celotni zgodovini, ne le enemu poglavju

In kako predstaviti vse zgodbe s Petrička in njihov

Aleš Žmavc (1993) je doma v središču Celja, obiskoval je III. osnovno šolo in I. gimnazijo v Celju. Kot je povedal, ga je arhitektura že nekdanj prevzela, zanj ni le panoga stavbarstva, ampak mora izražati širši družbeni razmislek, predvsem pa delovati v družbeno dobro. Trenutno živi v Ljubljani, kjer s sodelavcem ustanavlja arhitekturni biro. Je član skupine arhitektov, ki je pred časom v sodelovanju s celjskim podjetjem Navor prejela nagrado za arhitekturno rešitev kolesarske brvi čez Sočo, ta projekt bo zdaj uresničen v Tolminu.

preplet sestavi v celoto? To vsebino si Aleš Žmavc zamišlja v ohranjenem delu stavbe, kjer je predvidena vzpostavitev razstavnega prostora.

»Toda naj opozorim, da ne gre samo za poudarek na enem obdobju, marveč za celoten zgodovinski, časovni lok dogajanja na Petričku. Torej gre za predstavitev utripa v času Ervina Petrička, ko je bil ta prostor namenjen krepitvi nemške kulture na Celjskem, temnih lis po vojni s pretresljivo zgodbo otrok s Petrička, športnorekreacijskega udejstvovanja, kresovanj, prireditev ob prvem maju. Smisel tega koncepta je, da bi vsak, ki bi zahajal tja, lahko našel del svoje zgodovine, povezane s Petričkom.«

Sicer pa, kot je še dodal Aleš Žmavc, v predstavljenem gradivu na primer ne bi smele manjkati fotografije družabnih srečanj ob koncih tedna na Petričku, ki jih je v svoj objektiv ujel Josip Pelikan. Prav tako bi v tem ohranjenem delu lahko bila učna soba, namenjena projekcijam filma, izobraževanju, delavnicam ...

Zanimive rešitve, ki jih v svoji magistrski nalogi ponuja Aleš Žmavc, bi lahko bile iztočnica za pripravo okrogle mize oziroma pogovora s prebivalci Celja o prenovi Petrička, o tem, kako si predstavljajo prihodnost tega prostora.

ROBERT GORJANC
Infografika: Aleš Žmavc

»Rižarna San Sabba v bližini Trsta je bila koncentracijsko taborišče, zdaj pa je spremenjena v muzej, o grozotah, ki so se tam dogajale, pričajo številke. Ta vloga v smislu nekega spomenika in prostora kontemplacije, razmisleka, tišine se mi za Petriček ne zdi najbolj primerna. V Jasenovcu je podobna zgodba, pri čemer tamkajšnji muzej ne temelji na številkah in podatkih, marveč na osebnih zgodbah. Na Utoyi pa je šlo za center za otroke, za preživljanje počitnic v poletnem času. S komunikacijo s starši otrok in z drugimi je tam nastal arhitekturni projekt, ki ne briše zgodovinskih dejstev tragičnega umora otrok, ampak je zasnovan kot prenova dejanskih stavb na mestu dogodka, ki omogočajo izobraževanje, pogovore in različne dejavnosti. Tako to zdaj še zaznamovano tragično prizorišče lahko živi naprej z istim cilji kot prej, da otroci v tem okolju lepo preživljajo prosti čas. Prav slednji pristop na primeru Utoye predlagam tudi za Petriček,« je povedal Aleš Žmavc.

Razstava o ženskih torbicah skozi čas je na ogled do 23. decembra.

Med delom razstavljenih torbic. Ob njih zbirateljica Darja Dobovičnik.

Na razstavi je med drugim fotografija botre in birmanke iz Kokarij iz leta 1939, vsaka s svojo torbico. Upodobljena je zbirateljčina stara mama, ki je tudi sama izdelovala torbice.

V zbirki je tudi nekaj zelo starih torbic, od starega očeta in stare mame, ki jih je družina še hranila. Nekaj starih je tudi prejela za darilo. Dobovičnikova je letos jeseni svojo zbirko prvič javno predstavila v razstavnih prostorih Zavoda Stanislava v Gornjem Gradu. »Obiskovalci so se pogovarjali, da je to res nekaj posebnega, saj torbic na razstavah še niso videli. Ženske so ugotavljale: »Če starejšo torbico ponudim kakšni drugi, je ta noče, kar proč pa je tudi ne morem vreči.« je od njih slišala Darja Dobovičnik. Tako se je znašlo v njeni zbirki še nekaj dodatnih starih torbic.

Vsaka torbica v njeni zbirki ima svojo zgodbo. »Mogoče sem jo nosila v nekem posebnem življenjskem obdobju ali kupila takoj, ko mi je padla v oči,« pravi o svojih torbicah. Dobovičnikova ima danes rada drugačne, to je praktične torbice, ki imajo vsaj tri predale. In torbice je imela v času, ko je še hodila v službo, tako rada, da so se med delavci v tovarni, kjer je delala, pojavili resni dvomi ... Iz računovodstva, kjer je bila zaposlena, je redno hodila na malico v bližnjo stavbo. Na malico je hodila z lepo rjavo torbico, ne zgolj z denarnico. »Potem mi je sodelavka povedala, da se delavci sprašujejo, če odhajam iz službe domov že kar po malici!« Od takrat je hodila na malico le še z denarnico ...

»Cekrom« več veljave

Na razstavi v graščini Vrbovec v Nazarjah so prikazane torbice iz obdobja po prvi svetovni vojni in vse do sodobnejših. Tudi poslovne torbice, torbice za obisk gledališča, bele birmanske torbice ... Med drugim so na ogled tudi tako imenovani »cekri«, denarnice, torbice za osebno kozmetiko, potovalne torbice, notesniki za čeke ...

Med posebnostmi so seveda dobri stari »cekri« iz desetletij po drugi svetovni vojni, ko plastičnih nakupovalnih vrečk na srečo še bilo. Na razstavi je izdelek domačinke Marovtove, po domače Francelakove, iz let po drugi svetovni vojni. Gre za staro mamo ene najuspešnejših slovenskih in evropskih manekenk Bernarde Marovt. S »cekri« so ženske hodile v trgovino in v njih med drugim nosile »nazbek«. Gre za darilo porodnice, ki jo je bilo treba po rojstvu novorojenčka okrepiti. »Nazbek« je tako vseboval steklenico dobrega vina, kokoš in jajca za »šnite«. To je bil kos kruha, pomočen v mleko in jajce ter opečen z obeh strani. Dobovičnikova meni, da bi morali dandanes – ko ustvarjamo gore odvrženih plastičnih nakupovalnih vrečk – takšne in podobne torbe ponovno uporabljati.

BRANE JERANKO

Raznobarvne torbice iz sedemdesetih let prejšnjega stoletja

Od mošnjička do ženske torbice

V Nazarjah so na ogled ženske torbice skozi čas – V njih se odražajo prizadevanja za žensko enakopravnost

»Že po torbici lahko ugotoviš, kdo jo nosi in kakšne rad nosi,« pravi o ženskih torbicah Darja Dobovičnik. Zbiralka z Ljubnega ob Savinji hrani pestro zbirko, ki je trenutno na ogled na razstavi v graščini Vrbovec v Nazarjah. Dolej jih je zbrala približno 140, nekatere je mogoče videti na razstavi o ženski torbici skozi čas.

Ste vedeli, da se v nošenju ženskih torbic odraža celo dolgotrajen boj za

enakopravnost nežnejšega spola? V starih časih torbic najprej niso nosile ženske, ampak moški. Najstarejši predmet v zbirki Dobovičnikove, to je iz leta 1925, je tako moška denarnica. V starih časih je bil moški gospodar, ki je razpolagal tudi z družinskim denarjem. Zato so ženske najprej nosile mošnjičke z vrstico in šele pozneje torbice. Te so imele najprej le en sam predal, v njem sta bila rožni venec in robček. Danes je drugače, saj so

Takšno vrsto torbice je rada nosila britanska kraljica. Zbirateljici z Ljubnega jo je podarila Američanka, ki je zaradi prevelike teže ni več želela nositi.

Skupina novejših torbic. Ob njih slika kmečke družine, ko je gospodinja že rada nosila torbico in jo je med fotografiranjem tudi izpostavila.

Dobri stari »cekri«, izdelek domačinke Marovtove z Ljubnega, stare mame slovite manekenke Bernarde Marovt. V njih so ženske nosile tudi »nazbek« za okrepčilo porodnice.

Torbice za osebno kozmetiko

Na razstavi so tudi birmanske torbice.

Stara »zakmašna« torbica. Iz časa, ko so ženske v njej nosile zgolj rožni venec in robček.

Najstarejša torbica v zbirki Darje Dobovičnik je iz leta 1925. Gre za moško torbico.

Ne čakajte na požar, tudi če je vaša zdravnica gasilka

Zdravnica in gasilka Tanja Šeligo Drame ustvarja Šentfitov krog gibanja in dobrega počutja

Spreletelo jo je na gasilski vaji. Ženska ekipa je trenirala za tekmovanje. Ker je ena od članic postala mamica, so Tanjo poprosili, da vskoči na prazno mesto. Kot bodoča zdravnica in navdušena športnica je hitro spoznala, da ekipno ne bodo nikoli blestele, če ne bodo izboljšale osebne telesne pripravljenosti. Vpisala se je na izobraževanje za osebnega trenerja in organizirala prvi trening. Pet let pozneje Šentfit v Šentvidu pri Grobelnem združuje na desetine vadečih in je sinonim za gibanje ter skrb za zdravje.

Svetlolaska je ena tistih sončnih ljudi, ki znajo razsvetliti prostor in že z nasmehom dvigniti razpoloženje. Da bo zdravnica, je vedela že od nekdaj. »Naša družinska hiša je v neposredni bližini regionalne ceste, kjer so bile prometne nesreče precej pogost pojav. Razmišljala sem, kako bi lahko pomagala.« Niti na informativnem dnevu, še manj pri vpisu, kakšnih »za vsak primer« vrat ni odpirala. Pred časom je diplomirala

na Medicinski fakulteti v Mariboru. Čeprav še ni povsem odločena, se nagiba k specializaciji družinske medicine. Če k temu dodamo, da nima nič proti, da bi kdaj delala na podeželju, je med mladimi zdravniki danes precej redko in zelo iskano blago.

Iz shrambe v telovadnico

Človeško telo je ob dobri oskrbi zares neverjeten in vsega občudovanja vreden »stroj«. A roko na srce mu pozornost namenimo šele, ko se oglasijo bolečine, poškodbe in različne bolezni. Tanja se je vedno ukvarjala s športom, a z različnimi trenerji ni imela vedno dobrih izkušenj. Ob svojih gasilkah se je prvič vprašala, zakaj ne bi svojega znanja nadgradila sama in tako poskrbela, da bodo treningi kar najbolj varni in učinkoviti. »Na prvih telovadnih srečanjih smo se selile kot mačke z mladimi,« se smeje. »Kupila sem veliko žogo in nekaj elastik. To je bilo vse.« Sčasoma so ji šentviški gasilci v svojem domu odstopili staro shrambo in

z veliko pomoči družine in prijateljev jo je spremenila v prijetno malo telovadnico. »Ker so se našim vadbam pridružile tudi negasilke, smo potrebovale stalen prostor in več opreme. Še vedno jo dopolnjujem.« Tako so prerasle osnovni namen, telovadbo pa so zaradi velikega zanimanja organizirale tudi večkrat na teden. Skladišče se je v telovadnico spreminjalo precej postopoma, ampak očitno ni nikogar pretirano motilo, če pleskar še ni utegnil prebarvati sten. »Priznati moram, da so bili vsi zelo potrpežljivi in z veseljem so mi pomagali, kjer je bilo mogoče.«

Grablje in motika ne naredijo vsega

Šentfitova telovadnica je postala srečališče vseh, ki se zavedajo, da bi morali migati, a se v običajnih fitnessih in organiziranih vadbah nikoli niso počutili zares domače. Razlogi so pogosto precej banalni. »V naši telovadnici ni ogledal. Vadbja je individualna, moje ostro oko pa poskrbi, da jo vsak izvaja pravilno. Ne glede na to, koliko kilogramov

ima kdo, v kakšni telesni pripravljenosti je in kakšne zdravstvene težave ga ovirajo, je prav vsako vadbo mogoče prilagoditi vsakomur.« Na koncu se vsi udeleženci vadbe povežejo v prijetno utrujenem zavedanju, da so si bili v oporo, da so zmogli in da so vztrajali tudi pri vajah, ki so se jim zde-

le noro naporne. »Vadba tudi zaradi pripomočkov ni ravno primerna za otroke, navzgor pa starostno ni omejitve. Naša najstarejša vadeča jih ima sedemdeset,« pojasni Tanja. Med rednimi obiskovalci je tudi nekaj moških. Čeprav se vadiateljica pošali, da jih z barvo sten v telovadnici res ni hotela odganjati, so predsodki med močnejšim spolom še vedno precej trdovratni. Glede telovadbe in rekreacije na sploh pa se tudi na podeželju stvari na srečo spreminjajo. »Pred leti smo doma še imeli kmetijo in tudi če sem ves dan delala, sem zvečer odtekla svoj krog. Enkrat se mi je zgodilo, da je neka gospa za mano žugala z grabljami, češ naj ji pridem pomagat, če res nimam česa početi. Ko bi vedela, da sem pravzaprav cel dan ravno seno grabila,« se smeje Tanja.

Telovadba na zdravniški recept

Svoje medicinsko znanje je izpopolnila in dopolnila s celo vrsto vadbenih, športnih in prehranskih licenc. Verjame v zdrav življenjski

slog in se izogiba vsem umetnim prehranskim dodatkom ali nadomestkom. Medicina ostaja njena prva ljubezen in zato si v prihodnosti želi znanje funkcionalne anatomije in teorije športa uporabiti tudi pri svojem delu. »Za marsikatero bolečino v ambulanti bi bilo tisočkrat bolj učinkovito izstaviti recept za telovadbo kot za protibolečinske tablete.« Ampak ta recept si mora vsakdo izstaviti sam. S svojim delom bi se Tanja rada posvetila predvsem odpravljanju vzrokov bolečin in to s čim manj zdravili. Morda tudi z akupunkturo. Vmes se je preselila na Tinsko in svojemu gasilskemu poslanstvu ostala zvesta pod okriljem tamkajšnjega društva. Če ste mislili, da gre zgolj za družabnost in krajevno pripadnost, se motite. »Seveda grem tudi na požar. Vsa usposabljanja imam za to,« se široko nasmeje. Vsaj kar zadeva medicino, pa prisega na preventivo. Ko gasimo požare pri zdravju, je običajno že zelo pozno.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: SHERPA

Dišalo je po božiču

Na obisku v pravi mali Božičkovi pekarni

Enajst prihodnjih kuharskih in slaščičarskih »chefov«, starih od šest do dvanajst let, je minulo soboto v prijetno domače opremljeni kuhinji »Sladko-Slastno-Slano« pod vodstvom kuharske mojstrice Gabi Prelesnik pripravljalo nabor omamno dišečih božično-novoletnih posladkov. Zato nama s fotografom nikakor ni bilo žal, da sva smela celo dopoldne kukati pod prste, pri čemer so se nama sprosti cedile sline.

Ko so se otroci zbrali za veliko mizo, namenjeno tako delu kot okušanju pripravljenih dobrot, so najprej prejeli recepte za božično »mleto« pito, božični »puding«, linške piškote, medenjake, čokoladne kukije in praznične štruce. Razdelili so se v skupine, prebrali recepte, si umili roke in se na svojih delovnih postajah lotili dela. Pri delu sta jih spremljali učiteljica, odlična slaščičarka in kuharica Gabi Prelesnik, in pomočnica Nika Starin. Obe sta skrbeli, da so bile pri roki natančno tiste sestavine in ku-

hinjski aparati, ki so jih mali slaščičarji potrebovali. Sobotna delavnica za otroke, namenjena pripravi prazničnih sladick, je takšna uspešnica, da je bila naslednji dan še enkrat povsem zapolnjena.

V kuhinji »Sladko-Slastno-Slano« se v šolskem letu zvrsti kar nekaj takšnih sobotnih delavnic za otroke, namenjenih starim od šest do petnajst let. »Najmanjšim prilagodim delo, da vseeno uživajo ob kuhanju in pečenju,« pravi Prelesnikova, ki na Viču v Ljubljani že sedmo leto pripravlja kuharske delavnice za otroke, izvaja otroško kuharsko šolo, nudi prostor in znanje za pripravo otroških rojstnodnevni zabav, izvaja pa tudi kuharske delavnice za odrasle.

»Že pred leti sem imela v osnovni šoli, kjer učim, zelo aktiven kuharski krožek. Takrat je mož predlagal, da bi tudi v prostem času otroke učila kuhanja. Začela sem kar v domači kuhinji, ki je kmalu postala pretesna. Urediti sva morala otroško sobo, ker sva

pričakovala naraščaj. Zato sva poiskala ta prostor, kjer je zdaj kuhinja, namenjena učenju kuhanja,« o prvih korakih v samostojni podjetniški svet, namenjen otroški kuharji, pripoveduje Gabi Prelesnik. Zdajšnja kuhinja je kuharska mojstrica načrtovala sama. »Opremila sem jo s profesionalno pečico, ker sem vedela, da bomo v tej kuhinji veliko delali. Nabavila sem »šoker«, ki je obvezna oprema vsakega slaščičarja. Nastala je napol industrijska kuhinja s pridihom domačega. Nisem želela sterilnega, »rostfraj« prostora, ampak prijazen prostor, ki je namenjen navadnemu smrtni-

ku, gospodinjam, otrokom, ki se v njem dobro počutijo.«

Povsem domače se je minulo soboto po kuhinji vrtelo vseh enajst majhnih kuharjev. Tisti, ki so že obiskali katero od Gabijinih delavnic, so samozavestno odpirali predale in iz njih jemali žličke, nože, tehtnice. Tisti, ki so bili prvič, so se na nov prostor hitro privadili. Nekaj nožic je to

»Otroci so zelo spretni. Če jim ponudimo možnost, pokažejo veliko znanja. Včasih me kdo vpraša, če jim bom res dala nož v roko. Pritrdim. Saj urežemo se tudi odrasli,« pravi Gabi Prelesnik.

Vsak si je sam izdelal svojo »mleto« pito.

Gabi Prelesnik je po poklicu učiteljica. »Slaščičarko šolo sem končala za svojo dušo, ker sem računala s tem, da se bom naučila kaj novega, in ker nikoli ne veš, kdaj ti bo takšno potrdilo koristilo. Žal se mi je potrdilo, da sem se več naučila na tečajih v tujini kot v našem domačem izobraževalnem sistemu.«

Mojstrica linških piškotov je upoštevala navodilo, da testo čim manj prijemamo z rokami, valjamo pa ga navzdol in navzgor.

Da se je božični »puding« lepo ločil od modelčkov, so bili zaslужni slaščičarji, ki so prej poskrbeli za to, da so modelčke dovolj namazali.

Slastne kepece so mladi »cheffi« ob koncu prelili z belo čokolado.

Linške piškote so otroci namazali z marelično marmelado, pri zlaganju pa upoštevali navodilo, da morajo biti robovi obeh delov poravnani.

Prvi koraki

Merjenje tekočin

Mesili so medenjake

soboto potrebovalo celo pručko, da so otroci dosegli delovni pult. A nič za to. Pomembno je, da je dobil vsak natančno takšno delo, ki je bilo primer-no njegovim sposobnostim.

Za vsakogar nekaj

»Sobotne otroške delavnice so tematsko naravnane. Včasih sledijo koledarju in letnim časom, kot je današnja delavnica, ko izdelujemo praznične sladice. Včasih so glavno vo-dilo določena narodna kuhinja, na primer italijanska, in

njene specialitete.« V mali šoli kuhanja je program zasnovan podobno, kot so v šoli interese-sne dejavnosti. »To pomeni, da se otroci na desetih sreča-njih preskusijo tako v sladkih kot slanih jedeh, pripravljajo juhe, predjedi, glavne jedi, sladice. Na koncu šole dobijo diplomo in kuharsko knjižico.« Da zanimanje za kuhanje pri otrocih narašča, priča po-datek, da so se prve šole kuha-nja udeležili trije otroci, letos pa ima Gabi že dve skupini, v eni je deset, v drugi šest otrok.

Poleg tečajev v kuhinji »Sladko-Slastno-Slano« or-ganizirajo tudi praznovanje otroških rojstnih dni. Ta praznovanja so zasnovana tako, da se kuhanje prilagodi željam posameznika in časovnemu okviru. »Radi pečejo kolačke, pice, piško-te, čokoladne kroglice. Malo sledijo smernicam, kaj je na področju sladic trenutno najbolj moderno. Večji otro-ci pripravijo tudi torto, ime-li smo skupino deklet, ki so skuhala celotno kosilo.«

Za večjo raznolikost

Nobena skrivnost ni, da otro-ci najraje pripravljajo sladke dobrote. »Zanimiva jim je ita-lijanska kuhinja, vedno bolj so jim zanimive tudi jedi iz voka. Kar največ šteje, sta navajanje na raznolikost prehranjevanja in osvajanje kulture prehranje-vanja. To opažam, ko si otroci želijo tudi drugih jedi, ne zgolj »pohanja« in »pomfrija.«

Gabi Prelesnik jim zato na svojih delavnicah premišljeno ponuja nekaj znanega in ne-kaj novega. Otroci na sobotni

delavnici so tako na primer radovedno spraševali, zakaj pečejo božični »puding«, če pa se puding kuha. »Gre za angleško sladico, tam rečejo temu biskvitu puding. Tradi-cionalno ga pripravijo tako, da pripravljeno maso več ur kuhajo v modelu, ki je potopljen v vodo. Čez čas se je nek kuhar domislil, da bi lahko ta postopek precej poenostavil in pri tem ohranil okus. In po tem postopku danes vi pripravlja-te božični »puding,« je sledilo kratko in jedrnat pojasnilo.

Ob koncu delavnic, ko so marsikateremu majhnemu »chefu« že pohajale moči, so si z veseljem privoščili pečene dobrote. Medtem ko se je pri-jetna in barvita kuhinja kopala v omamnih in zapeljivih vonjih božičnih začimb, so otroci tiho okušali svoje mojstrovine in jih hvalili s prepričljivim »njami.«

Ves nabor božično-novoletnih slaščic so si pošteno razdelili še v škatle, ki so jih prinesli od doma, in z njimi doma pogo-stili svoje družine.

MARJETKA R. LESJAK
Foto: GrupA

Spreminjamo pravila s ponudbo za vaše otroke!

Telefon in paket po praznični skupni ceni.

Najnižja skupna cena

A1 Smart N9

6 99 € x 24 mesecev

A1.si

Ponudbo lahko izkoristijo vsi novi in obstoječi naročniki A1, ki se na paketu A1 GO! KIDZ XS vežejo za 24 mesecev in imajo aktiviran eRačun. Prenos obstoječega naročniškega razmerja na paket A1 GO! KIDZ ni mogoč. Ponudba velja do 31.12.2018. Skupna cena 6,99 EUR/mesec predstavlja vsoto mesečne naročnine na paket A1 GO! KIDZ XS v višini 4,99 EUR in mesečnega obroka za nakup telefona A1 Smart N9 v znesku 2 EUR. »Najnižja skupna cena« pomeni, da A1 v času ponudbe zagotavlja, da bo skupna cena telefona in paketa iz predmetne ponudbe in drugih izbranih kombinacij telefona in paketa, ki so objavljene na A1.si, na dan nakupa telefona in sklenitve 24 mesečne vezave na paket glede na splošno primerljivo ponudbo drugih ponudnikov na trgu, pri A1 najnižja. Kot drugi ponudniki na trgu se štejejo izključno: Telekom Slovenije d.d., Telemach d.o.o. in T2 d.o.o. »Najnižja skupna cena« ne velja za telefone, ki so pri drugih ponudnikih ponujeni pod posebnimi pogoji, v akciji, na razprodaji, v individualnih ponudbah oziroma v ponudbah, s katerimi se zahteva vezava še na kakršnekoli druge storitve ponudnikov in podobno. V primeru, da bi posamezni uporabnik A1 predložil dokazilo, da je katerikoli od drugih ponudnikov na dan, ko je bil opravljen nakup izbranega telefona in sklenjena vezava na paket iz kombinacije »Najnižja skupna cena« ponujal enako napravo in primerljiv paket ob 24 mesečni vezavi po skupno nižji ceni, bo A1 temu naročniku znižal skupno ceno naprave in paketa, tako, da bo le-ta nižja od ponudbe drugega ponudnika. Zagotovljena »Najnižja skupna cena« velja izključno za izbrane kombinacije telefonov in paketov, objavljene na A1.si. Cena telefonov je razdeljena na 24 enakih zaporednih mesečnih obrokov, ki se obračunajo na računih. Paket A1 GO! KIDZ XS je namenjen uporabnikom, starih od 6 do 12 let. A1 GO! KIDZ vključuje 1000 min klicev, 1000 SMS/MMS in 1 GB prenosa podatkov v Sloveniji od tega 1 GB v EU/EEA. Klici in SMS sporočila nad zakupljeno količino se zaračunajo po veljavni ceni. Storitve A1 Guard lahko aktivira naročnik za podrejene naročniške številke na katerikoli mobilnem paketu za fizične osebe. eRačun cena velja za uporabnike, ki imajo aktivni elektronski račun, ali drugo vrsto računa, ki ni v tiskani obliki. Storitve A1 Guard je namenjena le kot dodatni pripomoček staršem pri njihovi odgovornosti varovanja otrok pri uporabi spleta. Fotografija telefona in storitve A1 Guard je simbolna. Za A1 GO! KIDZ in storitve A1 Guard veljajo Splošni pogoji za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev za potrošnike oziroma za pravne osebe in podjetnike, Posebni pogoji za izvajanje mobilnih storitev ter Opis paketov A1 GO! KIDZ, za A1 Guard pa tudi Opis storitve A1 Guard. Vsi pogoji so skupaj s cenami ostalih storitev na voljo na 040 40 40 40, A1.si in na prodajnih mestih A1. Cene vključujejo DDV. A1 Slovenija, d. d., Smartinska c. 134b, SI-1000.

Papirnati srčki, s katerimi okrasijo drevo, so postali priljubljeni po letu 1910, ko so jih začeli izdelovati otroci v vrtcih. Najstarejši poznan tovrsten okrasek je leta 1860 izdelal sloviti danski pravljicar Hans Christian Andersen.

Neža Filipič s partnerjem Petrom in sinom Frederikom

Ko potico premaga mlečni riž

Danci dom krasijo z okraski, ki jih je izdeloval že Andersen – Pri praznovanju zvesti tradiciji

»Na Danskem praznujemo po dansko,« pravi Neža Filipič iz Laškega, ki zadnja štiri leta živi v omenjeni državi ob Baltskem morju. Tam praznovanju božiča posvečajo več pozornosti kot druženju ob prelomu leta. Pri pripravi božične večerje jih vodi tradicija. Najbrž je tudi to razlog, da se Dancem naša kraljica sladice – potica – ne zdi prav nič posebnega. In da so bolj kot nad kvašenim testom, polnjenim z različnimi nadevi, navdušeni nad svojo različico mlečnega riža, ki v sebi skriva presenečenje. Kjerkoli na svetu človek živi, pa mu bolj kot odlična hrana prija družba najbližjih. Zato je za sogovornico najlepše darilo, ko se za slavnostno pogrbeno mizo srečajo najdražji iz Slovenije in z Danske.

Neža Filipič je leta 2013 pripravila kovčke in se kot prostovoljka za leto podala v mesto Skaerbaek v najmanjšo in najstarejšo nordijsko državo. Inženirka kemijske tehnologije je svoje profesionalno znanje za nekaj časa postavila na stran in se posvetila šolanju mladih, ki so namesto srečnega otroštva trpeli zaradi nasilja, odvisnosti ali drugih težav svojih staršev.

Ko je končala svoje poslanstvo v posebni šoli, ki je za številne mlade na Danskem pravzaprav zadnja postaja, preden lahko pristanejo v zaporu, je kot prostovoljka za osem mesecev odšla v Indijo in se nato vrnila v domovino. A srce jo je vleklo nazaj v Skandinavijo k

fantu Petru, pedagogu, ki ga je spoznala med prostovoljskim delom. Zdaj, ko njun dom polni še smeh prisrčnega Frederika, je pričakovanje božičnih praznikov še toliko večje.

Za ljubitelje mesa in krompirja

»Peter ima veliko družino in če se Danci česa držijo kot pijanec plota, potem je to tradicionalno božično praznovanje,« pravi Neža. Odkar živi v Skaerbaeku, je božič praznovala pri fantovih starših in seveda z danskimi navadami. Uvod v praznovanje se začne 23. ali 24. decembra, ko se domačini dopoldne odpravijo k maši.

»Danci ne poznajo božičnih tržnic, kjer bi ponujali kuhano vino in druge dobrote. Ljudje so najraje doma in niso navajeni druženja na prostem. To zelo pogrešam. Tako da se decembra odpravim v Flensburg v Nemčijo na jajčni liker in kuhančka.«

Polnočnic, kot jih imamo v Sloveniji, namreč ne poznajo.

Člani družine se srečajo popoldne in se ob hrani, odpiranju daril in prepevanju družijo do poznih nočnih ur. Pri izbiri jedilnika so Danci zelo tradicionalni. Ljubitelji mesa se ne bi pritoževali, saj so na mizi pečena raca s posebno omako, klobasa, ki jo poznajo pod imenom medista, svinjski sesekljeni zrezki in ponavadi še svinjska pečenka. Tudi krompirja je v izobilju – pri-

pravijo namreč karamelizirani krompirček, kuhan krompir in krompirjev čips. Vse to pospremito z rdečim zeljem in belim zeljem, kuhanim v smetani.

Pri darilih ne varčujejo

Izbira sladice je prav tako stvar tradicije. Na božični večer se posladkajo z mlečnim rižem, ki ga po kuhanju zmešajo s stepeno smetano, z vanilijo in s sesekljanimi mandlji. Zraven ponudijo višnjevo ali jagodno omako. S to sladico je povezana navada, ki jo gojijo v številnih danskih družinah. V mlečni riž namreč vmešajo en cel

ga od nas potroši tudi do 150 evrov, česar se jaz kar ne morem navaditi,« razlaga Neža.

Lov na pakete presenečenja

Nepogrešljiv del božičnega praznovanja je igra s paketi. Vsi člani družine poskrbijo

za darilo ali dve, še prej se dogovorijo, kakšna naj bo vrednost presenečenja. Zavita darila postavijo na mizo in glede na število družinskih članov pripravijo igralne kocke, ki jih mečejo v smeri urinega kazalca. Vsak, ki vrže šestico, si lahko izbere eno

od daril na mizi. Ko vseh daril zmanjka, eden od igralcev na uri nastavi čas. V tem času igralci ponovno mečejo kocko. Vsak, ki vrže šestico, lahko »ukrade« katerokoli darilo od kateregakoli drugega igralca. Ko se čas izteče, je lov na darila končan.

Božična peka v domovini

Čeprav je Neža izvrstna kuharica in še posebej rada peče, to ne pomeni, da se na Danskem ob božičnih praznikih kar naprej vrti okoli peči-ce. »Potico sem svoji Danski družini prvič spekla za eno od velikih noči. Ker družinski člani niso bili navdušeni nad njo, sem opustila idejo

»Danci se več družijo spomladi in poleti, ko so dnevi dolgi. Jeseni in pozimi so kakor medvedi, skriti v svojem brlogu. Včasih se moraš za obisk najaviti dva meseca prej, da si vzamejo čas zate. Ali pa obisk morda raje prestaviš kar na januar.«

Kako je praznovati v tujini, medtem ko je del družine v domovini? »Za praznike mi vedno nekaj manjka,« pojasni Neža Filipič iz Laškega, ki si je svojo družino ustvarila na Danskem.

Kalejdoskop zvočne slike kulture www.radiocelje.com

95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

VSAK ČETRTEK OB 14.10 IN 19.15 **radio celje**

Eden od tradicionalnih danskih okraskov

Skodelica čaja in dobra družba - tudi to je čar decembra.

o tem, da bi jo še delala.« Odkar živi v Skandinaviji, v dneh pred prazniki pripravi medeno hišo. To okraši, nato se z njo posladkajo družinski član. Si pa glede peke slaščic da duška, ko obišče starša na Strmci pri Laškem. Takrat po hiši zadiši po lešnikovi potici, zvezdicah z limonovim ledom, orehovitih rogljičkah in drugih sladkostih.

Kako praznični duh vnese v stanovanje? Že v začetku decembra postavi božično drevo. Tega okraši z nekaj slovenskimi in nekaj tradicionalnimi danskimi okraski. Eden od njih nosi ime »julehjerter«. Gre za papirnato srce, katerega izvor ni znan. Najstarejši znan tovrsten okrasek je leta 1860 izdelal slovit danski pravljicar Hans Christian Andersen. Za mno-

žično priljubljenost src v beli in rdeči barvi so okoli leta 1910 najverjetneje poskrbeli otroški vrtci, kjer so tovrstne izdelke ustvarjali, da bi otroci krepili ročne spretnosti in potrpežljivost. Jaslic na Danskem ne poznajo in jih ne postavljajo - ne v cerkvah ne v domovih. Ker je pozimi temno, stanovanja vsak večer osvetlijo s svečami, decembra namestijo praznične luči.

Najlepše je, ko so vsi skupaj

Za Dance velja, da praznovanju božiča posvetijo več pozornosti kot silvestrovemu. A to ne pomeni, da konca leta ne izkoristijo za druženje. 31. decembra tako obiščejo družino in prijatelje, skupaj nazdravijo in se pripravijo na novoletno večerno praznovanje.

Prazniki so posebni prav zato, ker imamo takrat ob sebi svoje najbližje. Kako je torej praznovati v tujini, medtem ko je del družine v domovini? »Vsekakor mi za praznike vedno nekaj manjka,« pojasni sogovornica. S partnerjem sta pretekla leta božič praznovala vsak s svojo družino, on na Danskem, ona v Sloveniji. Odkar imata sinčka, starega približno leto, jima tovrstne delitve niso več všeč. Zato sta Nežine starše in njeno sestro povabila na božično večerjo v Skaerbaek. Letos se bo mlada družina zimskih čarov naužila v Laškem, kamor bo prišla konec decembra. Načrte za tovrstna popotovanja ponavadi zastavijo na začetku jeseni in prav letalske karte so lahko najbolj praktična in dobrodošla praznična darila.

TINA STRMČNIK
Foto: Osebni arhiv

Danci niso navdušeni nad potico. Je bil pa Frederik vsekakor navdušen nad torto, s katero sta ga za prvi rojstni dan presenetila mami Neža in oče Peter.

MESTNA OBČINA CELJE

Na podlagi 50., 60., 61.a in 96. člena Zakona o prostorskem načrtovanju - ZPNačrt (Uradni list RS, št. 33/07, 70/08 - ZVO-1B, 108/09, 80/10 - ZUPUDPP, 43/11 - ZKZ-C, 57/12, 57/12 - ZUPUDPP-A, 109/12, 35/13 - skl. US, 76/14 - odl. US, 14/15 - ZUUJFO) in 32. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 106/13, 93/15)

župan Mestne občine Celje s tem

JAVNIM NAZNANILOM

obvešča javnost o javni razgrnitvi dopolnjenega osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta MJ-8 (območje opuščene mlekarne v Medlogu)

I.

- (1) Mestna občina Celje naznanja javno razgrnitev osnutka Občinskega podrobnega prostorskega načrta MJ-8 (območje opuščene mlekarne v Medlogu), s katerim se določijo pogoji gradnje šestih večstanovanjskih objektov s potrebno javno gospodarsko infrastrukturo in ureditvijo zunanjih površin.
- (2) Območje OPPN obsega parc. št.: 1944/4, 1944/6, 1944/8, 1944/12, 1944/13, 1944/14, 1944/16, 2198-del, vse k.o. 1076 - Medlog. Območje meri 12.871 m².

II.

Gradivo bo javno razgrnjeno od 21. 12. 2018 do vključno 21. 1. 2019:

- v prostorih Mestne občine Celje, Oddelka za okolje in prostor ter komunalno, na Sektorju za prostorsko načrtovanje in evropske zadeve, soba za stranke, III. nadstropje, Trg celjskih knezov 9, Celje in
- na sedežu Krajevne skupnosti Medlog, Babno 3/a, 3000 Celje.

III.

Javna obravnava bo 16. 1. 2019 v sejni sobi pod dvoranami Narodnega doma Mestne občine Celje, Trg celjskih knezov 9, Celje, s pričetkom **ob 13. uri**.

IV.

- (1) V okviru javne razgrnitve ima javnost pravico dajati pripombe in predloge na dopolnitev prostorskega akta. Pripombe in predlogi se lahko do vključno 21. 1. 2019 podajo pisno na mestih javne razgrnitve kot zapis v knjigo pripomb in predlogov, lahko se pošljejo na naslov Mestna občina Celje, Oddelek za okolje in prostor ter komunalno, Trg celjskih knezov 9, Celje, ali pa na elektronski naslov prostor@celje.si, pri čemer se v rubriki »zadeva« navedejo ključne besede »OPPN MJ-8«.
- (2) Mestna občina Celje bo preučila pripombe in predloge javnosti in do njih zavzela stališče, ki ga bo objavila na spletnih straneh Mestne občine Celje: http://moc.celje.si/moc_planiranje_staliska in na mestih javne razgrnitve.
- (3) Šteje se, da je pri dajanju pripomb in predlogov z navedbo imena in priimka ali drugih osebnih podatkov dan pristanek za objavo teh podatkov v stališču, ki bo objavljeno na spletnih straneh Mestne občine Celje in na mestih javne razgrnitve. Osebe, ki ne želijo, da se v stališču objavijo njihova imena in priimki ali drugi osebni podatki, morajo to posebej navesti.

Številka: 3505-5/2015
Datum: 6. 12. 2018

Bojan Šrot
župan

Preprečite prehlad!

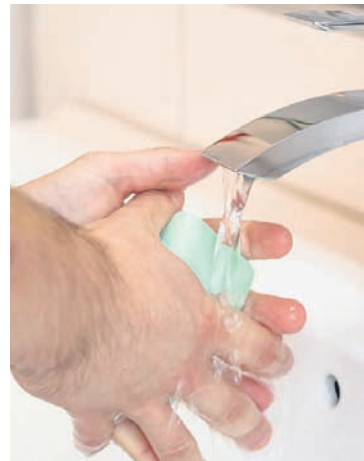
Začela se je sezona prehladnih obolenj. Srečen bo tisti, ki bo virusom ušel ali se jim bo izognil v velikem loku.

Čajčki in vitamini so tako ali tako vedno dobrodošli, pri čemer je še vedno na prvem mestu preventiva, torej pravilno ravnanje posameznikov, ki nastanek prehladnih obolenj pravočasno

preprečijo. Zbrali smo nekaj preventivnih nasvetov, ki bodo v teh mrzlih dneh morda prišli prav.

Virusi, ki povzročajo akutne okužbe dihal, se prenašajo ob kihanju, kašljanju, glasnem govorjenju na razdalji do enega metra. To pomeni, da moramo biti za prenos respiratornih virusov blizu okuženega, da se okužimo. Še bolj pogost prenos je posreden, torej z onesnaženih površin. Bolnik kašlja, smrka in si ob tem pokrije usta ali nos z dlanjo, nato se dotakne bližnjih površin (kljuk, držal) in jih onesnaži s svojimi kužnimi izločki. Oseba, ki se onesnaženih površin dotakne, prenese viruse na svoje roke in z njih na obraz (ustnice, nosno sluznico, očesno veznico). Tako prejme virus in lahko zbolí. Zato je izjemno pomembno, da si roke umivamo pogosto (z milom in vodo).

Tisti, ki so že zboleli, morajo upoštevati osnovna higienska navodila: kašljanje v dlan poveča možnost, da bolni okužbo prenese na svoje bližnje. Zato je treba kašljati v rokav. Po uporabi je treba papirnate robčke vedno odvreči v koš za smeti, ne na površine. Če ima oboleli vročino, je prav, da do ozdravitve ostane doma in se izogiba tesnim stikom z ostalimi. Bolnik z gripo ali drugo akutno okužbo dihal ne sme uporabljati istega pribora, kozarcev, brisač kot svojci, saj lahko pride do okužbe. Posebna pozornost oziroma upoštevanje osnovnih higienskih načel sta pomembna v družinah, kjer so dojenčki, nosečnice ali bolniki s kroničnimi boleznimi.

Kako preprečiti napad virusov prehlada?

Gibajte se na svežem zraku in se izogibajte množic ter zaprtih prostorov. Še koristnejša sta vsakodnevni krajši sprehod v naravi in kakršenkoli šport, ki izboljšuje splošno telesno pripravljenost (kondicijo) ter s tem krepi imunski sistem. Pretiravanje s telesno dejavnostjo v zimskem času ni priporočljivo.

Prehrana naj bo uravnotežena in dovolj bogata z vitamini, ki jih zaužijemo v sadju in zelenjavi. Ni dokazov, da prehranski dodatki, ki vsebujejo večje od priporočenih količin vitaminov ali mineralov, res zmanjšujejo tveganje za gripo ali drugo akutno okužbo dihal. Piti moramo več tekočin, od teh so najbolj priporočljivi topli napitki. Ti navlažijo sluznico nosu in ust, ki je izsušena. Hkrati s tekočino nadomeščamo izgubo vode v telesu.

Opustimo kajenje in se izogibajmo prostorom, ki so zakajeni ali slabo prezračeni. Večkratno prezračevanje prostorov je vsekakor priporočljivo, še posebej, če se v njih zadržuje oziroma sobiva več oseb (na primer v vrtcih, šolah, pisarnah ...). Kajenje vpliva na obrambo dihal pred okužbami, saj slabi gibljivost drobnih migetalk na površini celic dihal, ki omogočajo odstranjevanje sluzi in delcev. Dihala kadilcev so bolj podvržena akutnim okužbam, infekcije pa so dolgotrajnejše in dodatno poslabšajo dihalno funkcijo kadilca.

V sezoni prehladnih obolenj zdravniki priporočajo, naj ljudje dojenčkov ne izpostavljajo nevarnostim okužb v nakupovalnih središčih, kjer je veliko ljudi in s tem tudi večja možnost za okužbe.

Prehlad in gripa sta nalezljivi virusni obolenji zgornjih dihalnih poti. Širita se s kapljicami, ki jih bolnik pri kašljanju in kihanju prenaša v zrak. Okužimo se lahko tudi z neposrednim stikom z bolnikom in okuženimi predmeti.

Tedenski OSIR PIKAMO

95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz

VSAGO SOBOTO ob 12.15

radio celje

Slastni parklji

Drugo akcijo decembrskih dobrih del je poskočni Dejan ravno tako opravljal v trgovskem centru Jager. Najprej so mu (na lastno odgovornost) dovolili, da je pomagal v odlični pekarni trgovine Jager, kjer je spekel nekaj hrustljavih in dišečih parkljev. S svežimi parklji, Praznično Petico in čokoladicami je nato dan pred miklavževim obdaroval mimoidoče, ki so bili vseh darilc iskreno veseli. Tudi majhna pozornost lahko privabi velik nasmešek!

LŽ, foto: GrupA

Kosmato veselje

Po dveh akcijah, ko je poskočni Dejan razveseljeval staro in mlado na dveh nogah, je napolnil čas, da se spomnimo tudi na tiste, ki so trenutno še brez doma in težko poskrbijo sami zase. Trgovine Jager so namreč donirale poln voziček pasje hrane, ki jo je Dejan dostavil do zavetišča Zonzani. Tako toplega sprejema se verjetno nihče ni nadejal. Čeprav varovanci zavetišča ne znajo govoriti, so jasno

poказali, kako so se razveselili priboljškov, prav nič manj niso bili veseli igre in intenzivnega »crkljanja«, ki jim ju je namenil Poskočni Dejan!

LŽ, foto: GrupA

novi tednik
radio celje

ČAS JE ZA
DOBRA
DELA

z Novim tednikom, Radiem Celje
in s trgovino

i JAGER

3. 12. kupcem bomo pomagali zlagati pri blagajni v EKO vrečke Jager

5. 12. delili bomo pečene parklje in pomagali pri neki

7. 12. obiskali bomo zavetišče za živali Zonzani

11. 12. obiskali bomo vrtee Štore

13. 12. delili bomo kavo in nogavice

www.nt-rc.si

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

www.kamra.si

Škabrijel (Sv. Gabrijel) s Sabotinom v ozadju v času prve svetovne vojne. Hrani: Goriški muzej

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

Celjski 87. pehotni polk (11)

Na bojnih poljih prve svetovne vojne

Eno najhujših in najbolj krvavih bojišč na soški fronti, ki se je neizbrisljivo zapisalo v zgodovino 87. pehotnega polka, je bil Škabrijel. Svoje ime je ta 646 m visok hrib nad Solkanom dobil po nadangelu Gabrijelu, zavezniku cerkvice, ki je nekdanj stala na njem.

Med prvo svetovno vojno je najprej čez hrib in naprej proti Sveti Gori potekala rezervna obrambna črta avstro-ogrsko vojske. Avgusta 1917, po 6. soški bitki, v kateri so Italijani zavzeli Gorico in Sabotin, se je območje znašlo na fronti ter bilo med 10. (12. maj–5. junij 1917) in zlasti 11. soško bitko (19. avgust–13. september 1917) prizorišče izjemno hudih bojov, še posebej po 24. avgustu, ko se je s strani italijanske vojske začel glavni napad na to strateško pomembno točko, ki bi v primeru osvojitve Italijanom omogočila preboj fronte in morda tudi zmago v vojni. Proti njegovemu vrhu so zato napotili številne moče iz brigad Abruzzi, Arno, Campobasso, Elba, Ferrara, Foggia, Forlì, Girgenti, Messina, Palermo, Pescara, Trapani in Treviso, med katerimi so bile tudi elitne enote arditov. Območje so pred njimi zaradi hudih izgub branile številno šibkejšje avstro-ogrsko enote: 14., 24., 50., 57. in 87. pehotni polk, 23. lovski bataljon, 23. strel-

Spomenik v Ravnici, ki je posvečen padlim slovenskim vojakom na Škabrijelu (Sv. Gabrijelu). Foto: Marko Štepec

ski in 2. gorski strelski polk ter kraljevi ogrski 1., 3., 4. in 17. domobranski pehotni polk. Po skoraj enomesečnem bojevanju so se boji za vrh končali 13. septembra 1917 z neuspešnim italijanskim poskusom osvojitve.

Škabrijel velja po nekaterih navedbah za najbolj obstreljevano točko na soški fronti in za mesto, kjer je padlo največ žrtev na kvadratni kilometer. Prav zaradi velikih izgub so mu Italijani nadeli ime Monte della morte – Hrib smrti. Z beseda-

mi »... gora svetega Gabrijela, dom mrličev, groblja labirintov, grmada človeških kosti, spomenik zverinstva ...« je omenjeni hrib v črtici Sovraštvo opisal tudi pisatelj France Bevk.

Po krvavih bojih na Škabrijelu avgusta in septembra 1917 so izgube 87. pehotnega polka, ki je tam nemara bojeval svoj najhujši boj, znašale 44 častnikov (od tega 2 padla, 20 ranjenih, 7 obolelih, 3 pogrešani in 12 ujetih) in 1.578 vojakov (od tega 131 padlih,

968 ranjenih, 236 obolelih, 126 pogrešanih in 117 ujetih). Kako hude so bile te izgube, pove podatek, da je polk takrat izgubil približno 40 odstotkov častniškega kadra in 80 odstotkov vojakov.

Za izkazan pogum so mnogi preživeli pripadniki celjskega polka, ki so prej v boju prestali hude fizične in duševne napore, prejeli razna vojaška odlikovanja, poveljnik 18. pehotne brigade Wladimir Laxa pa je bil za uspešno obrambo položajev na Škabrijelu odlikovan z viteškim križcem reda Marije Terezije.

Padle so pokopali na več vojaških pokopališčih v neposredni bližini. Eno takšnih je bilo v kraju Ravnica, ki pa so ga v obdobju po drugi svetovni vojni uničili. Septembra 1997 je na njegovem mestu Društvo Goriških domoljubov postavilo spomenik padlim slovenskim vojakom na Škabrijelu, katerega avtor je Pavel Medvešek.

Gozd je sčasoma skoraj povsod prerasel nekoč od bojov povsem ogolel apnenčast hrib in zakril brazde, ki mu jih je zadala vojna ob Soči. Škabrijel je danes priljubljena izletniška točka in muzej na prostem s številnimi urejenimi potmi in Potjo miru, ki vodi mimo ostalin nekdanjega bojišča. Na vrhu sta postavljena kamnit spomenik padlim vojakom in razgledni stolp, s katerega se odpira pogled na vse strani.

Se nadaljuje.
Janja Jedlovčnik,
Osrednja knjižnica Celje

Franca Buttolo, Irena Selišnik,
Jožica Čeh Steger, Aleksander
Bjelčević: Skrivnost Fanny
Haussmann

Skrivnostna dama
v črnem še vedno
buri domišljijo

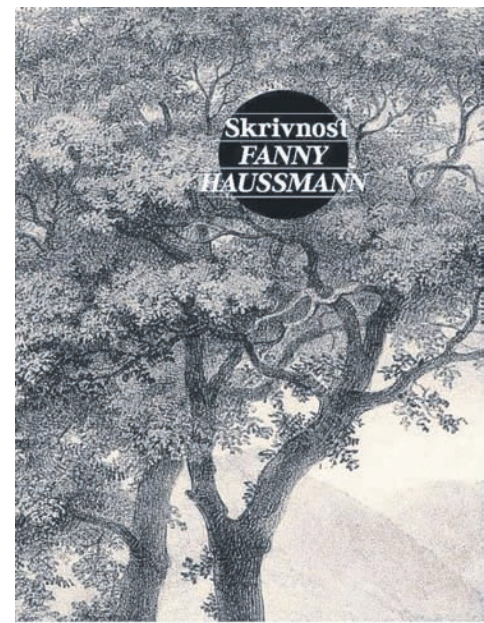
V Sloveniji letos ne obeležujemo le stoletnice smrti Ivana Cankarja, temveč mineva tudi dvesto let od rojstva ženske, ki so jo slovenski literarni zgodovinarji razglasili za prvo slovensko pesnico, a sta njena osebnost in ustvarjanje do danes ostala zavita v skrivnost. V knjigi Skrivnost Fanny Haussmann avtorji besedil Franca Buttolo, Irena Selišnik, Jožica Čeh Steger in Aleksander Bjelčević razkrivajo nekaj skrivnosti o tej dami v črnem.

Fanny Haussmann (1818–1853) je bila edinka Josepha Ludwiga Haussmanna, ki je bil gospodarski pomočnik na različnih veleposestvih, od leta 1818 pa lastnik graščine Landskron. O njenem otroštvu ni veliko znanega. Prvih slovenskih besed naj bi jo bila naučila mati, govoriti je znala tudi angleško in francosko. Ni znano, katero šolo je obiskovala oziroma kdo so bili njeni učitelji pred prihodom v Novo Celje. Prav tako ni znano, ali je po mamini smrti, ko ji je bilo komaj dvanajst let, ves čas živela pri očetu. V Dobrišo vas naj bi se preselila okoli leta 1835, ko je njen oče kupil graščino Novo Celje. V novi domovini je vzljubila slovenske pesmi. Širše je bila znana kot skrivnostna dama v črnem, ki se je rada udeleževala kulturnih dogodkov, ki je rada kartala in kadila.

V letih okoli pomladi narodov so bila v avstrijski monarhiji izredno živahna, kratkotrajna odprava dunajske cenzure je spodbudila razcvet slovenske publicistike. Irena Selišnik v knjigi opisuje to zanimivo zgodovinsko obdobje sredi 19. stoletja, ko so v javnih razpravah začele sodelovati tudi ženske iz višjih meščanskih slojev. Med letoma 1848 in 1849 je bilo v tedniku Celjske slovenske novine in v ljubljanskem političnem časniku Slovenija objavljenih devet pesmi s podpisom Fanny Haussmann. Pred tem na Slovenskem javno še ni objavljala nobena ženska. A na to se navezuje vrsta odprtih vprašanj. Je Haussmannova te pesmi resnično napisala sama, saj je bila po rodu Nemka? Je sploh znala toliko slovensko, da je lahko tako zapletene verzje pisala v slovenščini? Ali so te pesmi le prevod njenih nemških pesmi?

Dvom o Fannyjinem avtorstvu je leta 2001 zasejal Igor Grdina. Oprl se je na nekatere vire, ki pričajo, da Haussmannova naj ne bi tako dobro obvlada slovenščine, da bi lahko v tem jeziku pisala takšne pesmi. Grdina je zato pomislil, da bi bil lahko avtor njenih pesmi zdravnik Jožef Šubič. Omenil je tudi, da bi lahko ta njene pesmi prevajal v slovenščino. Urednica knjige Emica Antončič si ob tem postavlja vprašanje, zakaj bi se neki moški avtor v času, ko ni objavljala še nobena ženska, skril za imenom, ki je pripadalo konkretni ženski, ne pa za nekim moškim psevdonimom. Avtorjem knjige s Franco Buttolo na čelu se zato zdi precej bolj verjetna teza, da gre pri slovenskih pesmih s podpisom Fanny Haussmann za prevode, ki so morda nastali tudi ob njenem sodelovanju ali pa je šlo celo za skupinsko delo.

ŠO

ALBUM S CELJSKEGA

Na sprehodu ob Savinji v
Celju, pozimi 1956/57

Jenšterletovi fantje so otroška in mladostniška leta preživljali v brezskrbnem raziskovanju širše okolice svojega doma v Gosposki (takrat Zidankovski ulici). Raziskovalna strast jih je pogosto zanesla ob reki Savinji na Stari grad ali čez Splavarjev most v celjski mestni park ter tudi naprej na Reiterjev hrib, Anski vrh ali Miklavški hrib. Na teh raziskovalnih ekspedicijah jih je pogostokrat na fotografski film ujel oče Vincenc. On je v Celje prišel iz

Davče na Gorenjskem, kjer so njegovi imeli veliko kmetijo, na kateri so fantje velikokrat preživljali poletne počitnice.
Cvetka Jenšterle
Foto: Vincenc Jenšterle

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddenek Osrednje knjižnice Celje, info: 03 426-17-36 (Srečko Maček), medijski pokrovitelj: Novi tednik, vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Od leve: Jani, Vinko in Marjan Jenšterle

Kmalu bo znano, kdo bo v skupini

Akademija zdravega življenja tik pred vrati

Končali smo zbiranje prijav za sodelovanje v Akademiji zdravega življenja, projektu naše medijske hiše in ekipe 24alive.

V prihodnjih dneh bomo prijavljenim poslali vabila na razgovore, nato bomo izbrali skupino, ki ji bomo od januarja do aprila na podlagi najnovejših smernic na področju psihologije, medicine, prehrane in športa spremenili življenje. Nekateri bodo izgubili odvečno težo, v kolikor so se zaradi tega prijavili, nekateri pa le spremenili svoje nezdrave življenjske navade. Akademija bo trajala tri mesece, znanje, ki ga bo skupina pridobila od psihologa, nutricionistke in kineziologa, pa bo vseživljenjsko. Vse, kar bodo izbrani potrebovali, bosta le volja in pripravljenost spremeniti svoje življenje na bolje. Mi jim bomo pri tem pomagali. Če ste med prijavljenimi, potem v naslednjem tednu pričakujte vabila na individualne pogovore. Držimo pesti!

SŠol, foto: GrupA

Obletnica 4.f Srednje ekonomske šole Celje

V petek, 30. novembra, so se nekdanje dijakinje 4.f-razreda Srednje ekonomske šole Celje z razredničarko Ireno Naraks po tridesetih letih zbrale v SMS-baru v Arclinu.

25 deklet v najlepših letih je uživalo od dobri hrani in pijači ter obujanju spominov na lepa srednješolska leta. Res je bil lep večer, zato se še enkrat zahvaljujejo Moniki Habe

Vašl za ves trud in požrtvovalnost, ker brez njene organizacije tega srečanja ne bi bilo.

Obljubile so si, da si naslednje leto privoščijo konec tedna nekje v Istri in »zažurajo«, kot znajo le one. Tudi kitara ne bo manjkala. Spet bo veselo kot nekoč, saj je 4.f-razred vedno najboljši v duhu razrednega nekdanjega slogana »4.f is No.1«!

Foto: Tina Žerdoner Marinšek

novi tednik

radio celje

B/S/H/

B/S/H/

Vsem bralcem želimo vesele božične praznike ter srečno, zdravo in uspešno leto **2019**!

Gostje na predstavitvi tretje izdaje Rastoče knjige so bili tudi (z leve) Anton Šepetavc, Sara Jerebic in Edi Kužner.

Rastoča knjiga kot navdih

Pred dnevi smo v OŠ Lava predstavili svojo tretjo izdajo Rastoče knjige z naslovom **Radost so-bivanja**. Tokrat smo se prvič odločili, da bomo tudi javno predstavili svojo novo knjigo, ki je posebna in prinaša mnogo zanimivih razmišljanj.

Učenca Maj in Sara sta se na predstavitvi pogovarjala z gosti, ki smo jih povabili najprej k pisanju o tem, kako ob vseh obveznostih ostajajo srečni in zadovoljni, kako vzdržujejo lepe odnose z ljudmi, kaj menijo o sobivanju. Sogovorniki so bili ravnatelj

I. gimnazije v Celju dr. Anton Šepetavc, dr. Sara Jerebic kot strokovnjakinja iz Inštituta Bližina, dr. Janez Gabrijelčič kot idejni oče in ustanovitelj gibanja Rastoča knjiga ter Edi Kužner, dedek enega od naših učencev. Z obiskovalci so delili svoja razmišljanja. Pogovor so obogatili naši glasbeni ustvarjalci, večer pa so zaključili drugošolci, ki so pripravili recitacijo pesmi Rastoča knjiga, ki jo je ob ustanovitvi gibanja napisal Tone Pavček.

Tretjo Rastočo knjigo z naslovom **Radost so-bivanja** smo

namenili prav razmišljanju o sreči, zadovoljstvu, radosti, radosti sobivanja in bivanja, razmišljanju o tem, kaj nas osrečuje ali radosti in kako premagujemo stiske in sive trenutke.

Knjiga združuje razmišljanja naših učencev, nekaj staršev in nekaj starih staršev, zaposlenih učiteljev ter zunanjih gostov in strokovnjakov.

Razmišljanja v knjigi so vredna branja, predvsem pa za marsikoga poseben navdih. Rastoča knjiga je posebno darilo za naše družine, saj zadnji

mesec leta ponuja mnogo priložnosti za bolj poglobljena razmišljanja o sebi, sobivanju, veselju, radosti, torej o vsem tistem, česar ne moremo kupiti ne v trgovini ne na tržnici, temveč ustvarimo sami z odnosom.

Vrednote Rastoče knjige so sedanjost in prihodnost tako za odrasle kot otroke, da razmišljajo o sebi in soljudeh, da iščejo najboljše v sebi, se spreminjajo, pozitivno rešujejo težave, se nenehno vzpenjajo po stopnicah odličnega ravnanja in delovanja.

MK

Letošnji šolski Prešernovi nagrajenci
(Foto: arhiv GCC)

Šolska Prešernova priznanja

V čast Ta veselemu dnevu kulture so na Gimnaziji Celje – Center tradicionalno podelili šolska Prešernova priznanja, razglasili zmagovalca natečaja Naj kratka zgodba 2018 in uvedli pestro decembrsko dogajanje.

Šola se lahko pohvali z izjemno pestrim kulturnim življenjem in je tudi edina srednja šola v državi, ki se ponaša z nazivom Kulturna šola, ki ga podeljuje Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti. Dijaki in mentorji s svojim delom in številnimi projekti ustvarjalno dopolnjujejo šolski prostor, a tudi lokal-

no, nacionalno in mednarodno okolje. Tudi zaradi številnih dejavnosti, ki podpirajo razvoj kreativnosti dijakov, se lahko na GCC od letos pohvalijo tudi z nazivom Evropska točka za nadarjene.

Vsako leto ob prazniku Prešernovega rojstva dijakom podelijo šolska Prešernova priznanja (letos je bilo prejemnikov kar 48), razglasili so tudi oba zmagovalca šolskega literarnega natečaja za naj kratko zgodbo, ki že deseto leto poteka v šoli. Po mnenju strokovne žirije sta nagrado za najboljšo zgodbo dobila tretješolca Sara Sakič (Pes) in Aljaž Primožič (La-

jež), bralci pa so za najboljšo izglasovali Primožičevo kratko zgodbo Lajež. V kulturnem programu so nastopajoči razmišljali o kulturi in njenem pomenu za narodov obstoj, njenem trenutnem položaju in razvoju skozi čas ter se spomnili nekaterih ustvarjalcev in poustvarjalcev. Slišali smo tudi verze letošnjega Prešernovega nagrajenca Borisa A. Novaka in pred kratkim preminulega akademika Cirila Zlobca, pevski sestavi pa so zapeli nekaj pesmi iz bogatega repertoarja skladatelja 90-letnika Jakoba Ježa.

GD

Tradicionalno miklavževanje v bolnišnici

V Leo klubu Celjski vitezi smo se tudi letos potrudili in na otroške oddelke Splošne bolnišnice Celje pripeljali dobrega moža Miklavža. Z njim smo 5. decembra že 20. leto zapored obdarovali otroke in mladostnike na različnih oddelkih in jim s tem vsaj malo popestrili bivanje v bolnišnici.

Z veseljem lahko trdimo, da je dogodek izpolnil pričakovanja, saj je Miklavž z darili razveselil lepo število otrok, letos približno 80. Za nekatere najmlajše je bilo srečanje z njim prav posebno doživetje.

Obenem smo Miklavž in člani s smehom in z mandarinam obdarili tudi zaposlene in mimoidoče. Seveda ne bi šlo brez velikodušne pomoči sponzorja, ki je spet nesebično priskočil na pomoč. Zato gre zahvala Hmezad Trgovini in tudi Zlatku Kerčmarju, ki je poskrbel za veselje najmlajših.

JAN JELENC,
predsednik Leo kluba Celjski vitezi

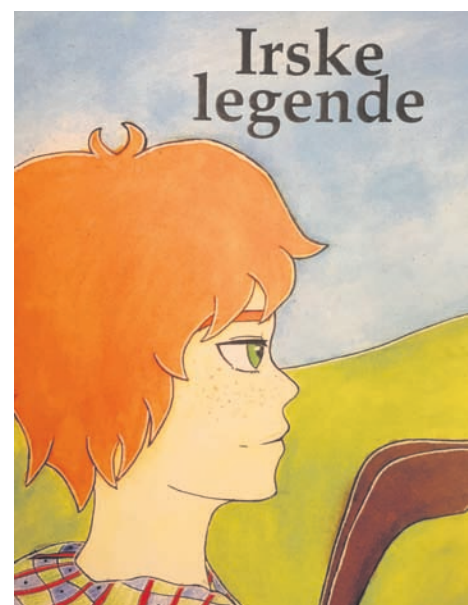
Irske legende dijakov Gimnazije Lava

Dijaki Gimnazije Lava so prevedli trinajst irskih pravljič, jih ilustrirali in izdali v knjižni obliki. Gre za prvi slovenski prevod in knjižno izdajo irskih legend.

Idejni vodja projekta je bila mag. Polona Zalokar, ki je bila hkrati mentorica dijakom prevajalcem, ilustratorje pa je usmerjala profesorica likovne umetnosti Darja Povše. K sodelovanju sta bila povabljeni še akademski slikar Viktor Povše, ki je poleg nasvetov za mlade ilustratorje prispeval svojo upodobitev ene od zgodb, in prevajalka Tina Mahkota, ki je delila svoje izkušnje s prevajanjem irskega epa Taina.

Na svečani prireditvi oktobra v knjižnici Šolskega centra Celje so knjigo prvič predstavili javnosti in jo dopolnili tudi s tradicionalno irsko glasbo in z irskimi plesi. Prireditve se je udeležil tudi veleposlanik Irske Myles Geiran, ki je bil nad projektom navdušen. Še več, na irskem veleposlaništvu v Sloveniji so se odločili, da bo omenjena knjižnica z irskimi legendami odslej tudi eno izmed njihovih protokolarnih daril. To je izjemna čast za vse ustvarjalce in za Gimnazijo Lava.

PETRA KOTNIK

V OŠ Dramlje se je končal Erasmus+ projekt KA1

Osnovna šola Dramlje je bila od junija 2017 do novembra 2018 vključena v projekt Erasmus+ KA1 – Odkrivanje skrivnosti Irske in angleškega jezika. Najprej sta bili vključeni samo dve udeleženci, potem pa so se vključili še cela šola, starši, krajevna skupnost, občina in zunanji partnerji. Zaradi takšnega projekta so se v šoli zgodile spremembe, ki bodo pri otrocih in tudi učiteljih pustile velik pečat.

Najprej smo ustvarili irski blog in skupino na Facebooku, nato smo v šoli poiskali prostor za irski kotiček ter uvedli mesečni irski radio in nagradni kviz. Učenci so pri pouku ustvarjali likovne izdelke, pekli po tradicionalnih irskih receptih, preizkusili igranje hurlinga in galskega nogometa, večkrat plesali irski ples, peli irske pesmi, gledali irske risanke, opravili angleške predstavitve, igrali pri angleškem gledališču, irske izdelke vključili v božični bazar, brali in igrali irske pravljice, spoznali pravega Irca, kvačkali, spoznavali irsko kulturo in literaturo, sodelovali pri angleškem koncu tedna ter še pri mnogo drugih dejavnostih.

V času projekta KA1 smo se povezali s posamezniki ali

z ustanovami, s katerimi smo sodelovali v sklopu različnih

dejavnosti. Te osebe so: David Ryan (Irec), Dejan Marentič

(turistični vodnik) in Urška Vnuk (prikaz klekljanja v šoli).

Ustanove, s katerimi smo sodelovali, so: Šola irskega plesa, Ženski pevski zbor Dramlje, Aktiv kmečkih žena Mavrica, KD Glasovir, Ročnodelska sekcija Mravljice, OŠ Vojnik, Gimnazija Celje – Center, II. OŠ Celje in University Academy Warrington. Če se projekt ne bi zgodil, potem ne bi imeli interesnih dejavnosti Kvičke-kvačke in angleškega gledališča ter šolskega projekta Oblecimo drevesa. Hodnika ne bi krasila irska zastava in vhoda v šolo ne irska tabla. Učitelji se ne bi odločili za sodelovanje na znanstveni konferenci Raziskovanje v vzgoji in izobraževanju in na mednarodnih konferencah Promocija zdravja, Alternativne učne in vzgojne strategije v podaljšanem bivanju, Strukturni dejavniki pouka in EDU-vision. Tudi širjenja izven šole ne bi bilo s pomočjo Rdeče koške, irskega plesa, turistične tržnice, prireditve Buč'n'ce, likovnega natečaja, eTwinninga, znakovnega jezika in Evropske vasi. Mednarodno sodelovanje je prineslo ogromno pozitivnih sprememb za vso šolo in družbo okoli nje, za kar smo zelo hvaležni.

ANA ŠTOR,
koordinatorka projekta

Ubrano petje iz mladih grl

Sredi jeseni so v Celje prišli pevci mladinskega zboru DoReMi iz Kauferinga v Nemčiji. Zbor vodi naša rojakinja Silvija Elvers.

Prav ona si je že kar nekaj časa želela, da bi enega od svojih pevskih zborov, ki jih vodi kot profesorica glasbe, popeljala v domovino svojih staršev (mama Marjana izhaja iz Škofje vasi, oče Viktor iz Krškega). Povedala je, da nosi v srcu Slovenijo kot svojo drugo domovino. Začela je iskati možnosti, kako vse to izpeljati. Spomnila se je na znanca, ki je v Nemčiji študiral harmoniko, Tomaža Marčiča, in ga prosila za pomoč. S I. gimnazije v Celju, kjer je Marčič zaposlen, so seznanili vodstvo III. osnovne šole o želji gospe Elvers za srečanje z enim od zborov v Celju, kjer bi bili zastopani učenci približno iste starosti, kot so njeni. Ravnatelj III. osnovne šole Aleksander Verhovšek in zborovodkinja

njihovega zbora Špela Lipuš sta se z veseljem odzvala in gostoljubno sprejela omenjene goste. Gostje so na poti obiskali naš čudovit Bled, ki jim bo ostal v lepem spominu.

Ko so prišli v Celje, so jih vsi prisrčno sprejeli. Z njimi so bili tudi pevci in njihovi starši, ki so gostom velikodušno ponudili prenočišča za čas njihovega bivanja v Celju. V šoli so jim pripravljali kosila, poskrbljeno je bilo tudi za nastop mladih pevcev. Prostor za skupne pevske vaje so dobili v Glasbeni šoli Celje, kjer so vedno veseli tovrstnih sodelovanj.

Skupen nastop

Končno je nastopil tudi težko pričakovan koncert pri sv. Jožefu nad Celjem, kjer jim je dobrodošlico izrekel gostitelj Jože Planinšek. Najprej sta zapela zbora ločeno vsak svoj program, potem so pevci ubrano zapeli skupaj. Poslu-

šalci smo bili presenečeni, da je možna takšna usklajenost dveh zborov, ki sta bila prvič skupaj in sta pela vsak v svojem maternem jeziku. Zato nas je še dodatno ganilo, da so skupaj zapeli tudi dve slovenski pesmi, in sicer Kje so tiste stezice in Ne čakaj na maj. Prav tako so se celjski pevci naučili pesmi v nemškem jeziku. Vse to je bila zasluga obeh požrtvovalnih zborovodkinj. Čas je prehitro minil. Pred koncertom je prisotne nagovorila Silvija Elvers, se zahvalila za vso pomoč in izredno gostoljubje ter mnoge presenetila z govorom v slovenščini. Ob koncu koncerta se je Aleksander Verhovšek gostom zahvalil v nemškem jeziku. Vsi prisotni smo bili navdušeni nad tako zanimivim kulturnim dogodkom. V času bivanja v Celju so si gostje ogledali precej znamenitosti: bili so na celjskem gradu, pogledali so si pokra-

jinski muzej, muzej novejšje zgodovine in mestno jedro. Med ogledom mesta so v Marijini cerkvi tudi zapeli. Ko so se poslavljali od prijaznih gostiteljev, pevcev in njihovih staršev, so naši novi nemški prijatelji vse sodelujoče še enkrat povabili v Nemčijo.

V nedeljo je zbor DoReMi gostoval v Vojniku, kjer je v cerkvi sv. Jerneja pel pri maši, na koncu je dodal še nekaj pesmi, med drugim tudi slovensko Kje so tiste stezice. Poslušalci so bili navdušeni nad njihovim petjem, kar so potrdili z močnim aplavzom. Na to cerkev ima Silvija Elvers še posebej lepe spomine, saj jo je med dopusti s starši mnogokrat obiskala. Naslednji dan so gostje iz Nemčije obiskali še Postojnsko jamo in tudi zapeli. Polni lepih doživetij so se vrnili domov in verjamemo, da se bodo svojega obiska pri nas še dolgo spominjali.

IVANA KOS

Jelena Dukić Segečič in Davorin Dolinšek sta prva učitelja klavirja v Sloveniji, ki sta bila v portugalskem Portu na izobraževalnem obisku v okviru programa KA1 Erasmus+. Na fotografiji sta z Erasmusovo ekipo gostujoče ustanove.

Prva glasbena šola v Sloveniji v programu Erasmus+

Glasbena šola Celje je prva glasbena šola v Sloveniji, ki je letos začela sodelovati v mednarodnem projektu v okviru programa Erasmus+. S projektom, ki nosi naslov S skupnim jezikom v novo Evropo, smo v okviru akcije KA1 – Učna mobilnost posameznikov učiteljev izvedli izobraževalni obisk tipa »job shadowing« v Konservatoriju za glasbo v Portu na Portugalskem.

Naša profesorja klavirja Jelena Dukić Segečič in Davorin Dolinšek sta od 4. do 10. novembra spoznavala pouk, učne metode in sistem glasbenega šolstva na Portugalskem. Seznanila sta se s portugalsko klasično in nacionalno glasbo, arhitekturo, umetnostjo in kulinariko. Enotedensko bivanje v tem obmorskem mestu portovca in keramike so obogatile številne strokovne razprave, urjenja v angleščini in spoznavanje portugalščine. Prvi del našega projekta mobilnosti je bil obarvan bolj pianistično, a bo v šolo prinesel tudi splošnejša znanja in veščine: uporabo IKT in snemalnih tehnologij, multikulturni dialog, nove metode poučevanja ... Vsak izobraževalni obisk v tujini in mednarodne dejavnosti doprinejejo k internacionalizaciji matične šole, h krepitvi strokovnih kompetenc učiteljev ter pripomorejo k nadaljnjemu profesionalnemu razvoju učiteljev.

Da bodo naše dejavnosti in izkušnje zajele čim širši krog ljudi, bomo projekt predstavili tudi po ostalih slovenskih glasbenih šolah in konservatorijih ter strokovnih glasbenih društvih Epta in Esta.

Naše misli so hkrati usmerjene že k drugemu delu projekta, ki nas bo maja popeljal v Skopje.

KATARINA ARLIČ LEBAN, Glasbena šola Celje

Pojdi z menoj... V Božični Vojnik

Božično-novoletni prazniki z odkrivanjem kulturne dediščine, s sprehodi in z druženji, ustvarjalni nemir in praznični mir. Vse to je Božični Vojnik, ki ga lahko obiščete od 15. decembra, ko bo ob 16.30 otvoritev pred cerkvijo sv. Jerneja, do 2. januarja.

Najlepše se bo v naslednjih dneh med 16. in 20. uro sprehoditi po treh ulicah, ki se bodo spremenile v pravljico deželo (Škofleкова, Preložnikova in Žlavsova ulica). Jaslice v naravnem okolju bodo javno dostopne brez vstopnine. Tako si bo ustvarjalnost več kot 80 postavitev zunanjih jaslic in 150 notranjih jaslic v Jernejevem domu lahko ogledalo veliko obiskovalcev podnevi in tudi ponoči, saj so krajan velokodušno pustili dvorišča, zele-nice, vrtove, sadovnjake in parke na široko odprte. Lani so našli približno 35 tisoč obisko-valcev, kar ni

zanemarljiva številka za kraj, ki ima približno 2 tisoč pre-bivalcev.

Resničen čar Božičnega Vojnika je, da je v pripravo projekta vključenih več kot 800 udeležencev različnih starosti iz različnih krajev Slovenije in iz tujine, ki prostovoljno, z medgeneracij-skim druženjem ustvarjajo inovativne izdelke – jaslice.

Z otroškim programom bodo poskrbeli za gibanje v naravnem okolju, saj bodo potrpežljivi in prijazni konjič-ki s kmetije Župnek čakali na otroke, željne ježe, poskrbeli bodo za spoznavanje žival-skega vrta, za bralne urice, otroške predstave ... Med 17. in 18. uro bosta obiskoval-ce pozdravljali tudi maskoti Hojka in Hojko, simpatični smejoči smrečici.

Na delavnicah, predava-njih in predstavitev bodo udeleženci spoznavali šege in navade v adventu, a tudi žive jaslice. Ob ustvarjanju ja-slic bo mogoče slišati ubrano petje in različna glasbila, na katera bodo glasbeniki igra-li čudovite melodije tako na osrednjem odru prizorišča, v bližnji cerkvi, telovadnici OŠ Vojnik, Kulturnem domu Vojnik ...

V Vojniku bo v soboto zaživela tudi Božična vas z bogato praznično tržnico za otroke in odrasle. Več kot 25 stojničarjev bo svojo ustvarjalnost izkazalo z iz-delki doma-če obrti in s

kulinarnimi izdelki. Vsak dan bo tudi videoprojekcija Zgodba Božičnega Vojnika v kapelici starega župnišča.

V knjigi vtisov Božičnega Vojnika je zapisanih veliko lepih misli. »Presenečeni smo nad trudom krajanov in potrpežljivostjo ter gostoljub-nostjo stanovalcev,« so zapi-sali obiskovalci iz Maribora. »Upamo, da boste naslednje leto ponovili, odlično! Prišli smo pogledat iz Neaplja v Ita-liji.« Družina s Ptuja je

zapisala: »Jaslice so bile čarobne in osupljive, bra-vo, Vojnik, hvala za neprecenljive trenutke sprehoda po vaših ulicah!«

Foto: Matjaž Jambriško

Več informacij in natančen program prireditve si lahko ogledate na www.bozicnivojnik.si.

Dobrodošli v Božičnem Vojniku

Največja razstava jaslic v Sloveniji

Ulice se spremenijo v sprehajališče.

Tudi letos bodo na ogled številne jaslice v Jernejevem domu.

Hojku se bo letos pridruži-la še Hojka.

Igrive, prijazne in učljive, take so mačke pasme maine coon.

Nežne in svilnate

Mačke pasme maine coon so med najbolj priljubljenimi – Vzrediteljica tudi v Celju

Mačke pasme maine coon so videti kot nekakšni pomanjšani risi. A bolj divji videz je v popolnem nasprotju z njihovim značajem, ki je umirjen, prijazen in družaben. Kot vse mačke so tudi te radovedne, tako da so ob najinem prihodu k lastnici Ivani Zelenjak kaj hitro preverile, kdo je prišel na obisk. Takoj sem lahko ugotovila, da je gosta in nekoliko daljša svilnata dlaka kot naročena za božanje. A mačke so tudi zelo igrive in z njimi ni nikoli dolgčas. Kakor hitro lastnica potegne na plan igračko, so vse pripravljene na skok, čeprav so še nekaj trenutkov prej dremale na postelji ali počivale na kateri od poličk visokega mačjega praskalnika.

Če je stanovanje v veliki meri prilagojeno mačjim stanovalcem, so si posteljo očitno povsem prisvojile. Ko vprašam Ivano, kje spi ona, prizna, da mora ležati bolj na robu. Še sreča, da je postelja velika: ena mačka se ji zviije pri vratu, druge so ob njej ali na njej. Sploh zadnje dni se še tesneje stiskajo k njej, saj je konec tedna ni bilo doma in so morale kosmatinke spati same. S štirimi je odpotovala na mačjo razstavo na Madžarsko, kjer je njen šestmesečni »oranžko« z imenom Nester, ki je bil prvič na takšni prireditvi, že osvojil nagrado. Tudi sicer so bile njene mačke pogosto

»Ko pride kdo nov k hiši, se vsi mački pojavijo, ker vedo, da jih bo nekdo božal.«

Šestmesečni Nester se je pred dnevi prvič predstavil na razstavi, in to uspešno.

med najboljšimi na različnih razstavah, kjer so pometle z vso konkurenco.

Čeprav udeležba na razstavah ni poceni, še zlasti, če je treba v katero od sosednjih držav, je dobro vedeti, kaj se dogaja na tem področju, in se predstavljati javnosti, pravi sogovornica.

Kosilo je moralo počakati

Ivana je bila od malega ljubiteljica mačk in psov. Ko je še živela v Ljubljani, je njena mama našla mucka in ga ni imela kam dati, ker je imela že svoje. Prosila je Ivano, naj pride ponj in ga da v zavetišče. »A iz tega ni bilo nič, saj je Rudi, kot sem mu dala ime, ostal pri meni,«

pripoveduje sogovornica, ki se je nato preselila v Celje. Ko je neko nedeljo kuhala kosilo, je njen prijatelj na televiziji opazil reklamo za razstavo mačk. »To je bilo jeseni 2005,« se spominja. »Ugasnila sem štedilnik in sva šla na razstavo. Takrat so ravno razglasili najlepše mačke in ena od njih je bila velika mačka, ki izvira iz države Maine v ZDA. V gneči sem se prebila do Italijana, ki je v razstavnici držal predstavljal mačka pasne maine coon. To je to, sem rekla. To hočem imeti.« Prvič je videla mačko te pasme in se v trenutku zaljubila vanjo. Na razstavi v Ljubljani je nato srečala vzrediteljico z Madžarske, ki ji je poveda-

la, da ima mladiče, in čez približno mesec ji je poslala sliko oranžne muce Jacqueline. Ko je dobila fotografijo pristrčnega mačjega mladička, se mu ni mogla upreti in muca je še vedno pri hiši. Z njo je hodila na razstave, kjer je zmagovala. Potem je nabavila še samčeka, imela sta mladiče, nekaj jih je obdržala, druge prodala. Tako se z vzrejo ukvarja že trinajsto leto, njena mačkarna pa se imenuje SunIva. Je članica madžarske felinološke zveze.

Statusni simbol?

Muce, ki so prišle kasneje k hiši, so iz različnih koncev Evrope. Pa se prišleki ujamejo s »staroselci«?

PREDSTAVLJAMO VZREDITELJE

»Nekoč se je iz stanovanja v sosednji prostor, kjer je shramba, izmuznil eden od mladičev. Vse sem pregledala in ga nisem našla, čeprav se mi je ponoči zdelo, da ga slišim. Naslednji dan sem šla še enkrat v iskalno akcijo, vse sem preložila in ga nazadnje našla čisto v kotu, skritega pod kartonom.«

Ivana Zelenjak z mladičkoma pasme maine coon

Zelenjakova pravi, da so ti mački navajeni na razstave in družbo drugih mačk. »Nihče ne prevladuje. Jaz sem vodja krdela,« pravi sogovornica, ki ima trenutno tudi tri mačke mladiče. Da ima mačja mamam mir pred drugimi, saj je tudi zelo zaščitniška do mladičev, je nameščena v posebni kletki, kjer ima dovolj prostora zase in za dober mesec star naraščaj. Ena muca bo ostala doma, ena je že rezervirana. Kdo so kupci živali? »Pridejo z različnih koncev Slovenije in tudi iz tujine, saj je ta pasma med najbolj priljubljenimi. Ponavadi jo poznajo in so že prej imeli kakega muca. Težko je v nekaj urah oceniti človeka, a ko potem vidiš na Facebooku, kako lepo ravna s tvojo mačko, si vesel. Nekateri jo celo marsičesa naučijo, saj so mačke te pasme zelo učljive, če se z njimi ukvarjajo.«

Je pa res, da je pri neka-terih odločitvah za te mačke posledica modnih smernic in »pravil«, ki jih narekuje tekmovanje s sosedi, ko je maček le statusni simbol. Tudi na takšen primer je že naletela Ivana Zelenjak. »To sem ugotovila, ko mi je ženska razlagala, da imajo sosedji mačko pasme maine coon. Zanimivo, da noben moj ma-

ček ni hotel k njej, ko je prišla. To se mi je prvič zgodilo, očitno so živali čutile, da ni prava ljubiteljica.«

Za veselje

Dela z mačkami Ivani ne zmanjka. Že jutraj jo zbudijo namesto budilke in želijo zajtrk. Dobijo surovo ali rahlo pokuhano meso, podobno zvečer, vmes imajo na voljo brikete. Po slastnem obroku se seveda spet prileže počitek in večino časa mačke prespijo. Vsak dan grede tudi malo na ograjen vrt, se poigrajo, če se pripravljajo na razstavo, pa jih čaka kopanje in česanje ter striženje krempljev. S kopanjem ni težav, pravi Ivana, huje je pri sušenju, saj ne marajo sušilnika za lase. Sicer pa niso med posebej plašnimi, zelo so igrive, kar je pomembno tudi na razstavah, kjer morajo pokazati svoj značaj.

Za tako dejavnost je treba imeti veliko veselja, pravi Ivana, ki ji marsikdo reče, da si bo tudi sam kupil samico in začel vzrejati, češ da je to dober posel. »A to ni res, mladička je treba veterinarsko oskrbeti, kar ni poceni, prav tako ne hrana in vse ostalo,« pravi Ivana, ki se s tem ukvarja tudi zato, ker ji živali dajejo pozitivno energijo.

TATJANA CVIRN
Foto: GrupA

Pasma maine coon izvira iz ameriške zvezne države Maine in je ena najbolj priljubljenih velikih dolgodlakih mačjih lepotic, ki jo je mogoče občudovati v zelo različnih barvnih kombinacijah. Sicer pa je znana po svoji bistrosti in nežnem značaju.

**Sem ti lepo rekel, da je sezona lova in da je bolje ostati doma.
Ampak ne, gospa mora na obisk k sestri ...**

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdelo smešna, jo bomo objavili.

Zna kuhati

»Kaj, vi pa ne molite pred jedjo?« vpraša majhen pobalin prijatelj, ki je pri njem na kosilu.

»Zakaj? Saj naša mama zna kuhati.«

Ne sliši

Babica sedi na avtobusu in nasproti sedi fant, ki na veliko žveči žvečilni gumi. Babica ga gleda in čez čas reče:

»Sinko, zastoj se trudiš, jaz te nič ne razumem, ker slabo slišim!«

Moderno

Pri verouku gledajo film, kako je Bog dal Mojzesu deset zapovedi. Bog je upodobljen kot oblak in iz njega strela udari v kamnite table za vsako zapoved ... Med otroki se zasliši: »Uau,

kul! Mojzes je bil prvi človek, ki si je iz oblaka potegnili podatke na tablico!«

Fotografija

Danes sem dobil fotografijo. Redarji so me slikali, ko sem prehitro vozil, in mi naložili kaznen 50 evrov.

Poslikal sem 50 evrov in jim tudi jaz poslal fotografijo.

Zapr

Pride Rajko na obisk k prijatelju v zapor in mu prinese donat Mg.

»Sem slišal, da si zaprt ...«

Novoletna smreka

Tri blondinke so šle v gozd po novoletno smreko. Hodile so ves dan in iskale vse do mraka. Nazadnje je ena rekla: »Kaj pa če vzamemo kar eno brez okraskov?«

V čem je težava? A mi zadnja luč ne gori?

Sodobno stranišče

Od zimskih radosti mi je najljubša sarma.

Živijo! Moje ime je "Nehaj"

Včasih mi rečejo tudi "Pridisem"

NOV AVTO

Direktor se pred firmo pripelje s popolnoma novim BMW-jem serije 5.

V bližini sreča zaposlenega, kateri mu reče: "Lep avto."

Direktor pogleda zaposlenega in mu reče: "Delaj trdo, pošteno, naredi veliko nadur in naslednje leto se pripeljem še z boljšim!"

Oven

Poskrbite za aktivno preživljanje nedeljskega dne, ki mu bo sledil odličan začetek novega tedna. Energije boste imeli ogromno, kar izkoristite za delo. Luna v vašem znaku bo poskrbela za dinamiko in zanimivo dogajanje. Vezanim se bodo dogajale situacije, ki vas bodo spominjale na prve mesece partnerstva. Samski pa lahko pričakujete v teh dneh kakšno usodno srečanje.

Bik

V torek in sredo boste lahko izredno uspešni, gostili boste Luno v svojem znaku. Vračata se vam dobro počutje in stabilnost. Kljub temu bodite previdni do tistih, ki vas preveč hvalijo. Ob vseh obveznostih boste našli še čas za prijetne plati življenja. Dnevi bodo prehitro minevali, zato si naredite dober načrt, kdaj in s kom želite preživeti prijetne urice izrekajočega se leta.

Dvojčka

Pravočasno ste poskrbeli za časovno rezervo, kar je pohvalno. Sicer ste odlični v improvizaciji, vendar tokrat ne boste ničesar prepuščali naključju. Dobro bi bilo, če bi svoje ideje zaščitili ali vsaj manj javno govorili o njih. Nekaterim vaš uspeh rahlo cefra živce. Čas je, da z majhnimi pozornostmi dokažete, da premorete veliko ljubezni. Bistvo bo tokrat v danju, ne v prejemanju, kar vas bo tudi osrečilo.

Rak

Vaša ambicioznost bo v porastu, imeli boste načrte, kako ravnati v vsakem dnevu posebej. Stopite v akcijo z vso močjo svojega značaja. Če vam energije primanjkuje, pomeni, da lahko nekaj nalog prenesete na druge. Če jim boste zaupali, se bo stanje hitro popravilo. Tokrat bo ponovno prišla do izraza vaša ustvarjalna energija. Veliko lepega zmorete ustvariti s pomočjo svoje domišljije, zato ji pustite prosto pot.

Lev

Nekoliko si boste oddahnili, vendar ne za dolgo. Imeli ste že priložnost spoznati, kaj pomeni odzivanje s strpnostjo. Star in preizkušen recept lahko s pridom uporabite tudi v prihodnje. Pregovor, da je bolje preprečiti kot zdraviti, za vas ne velja. Nekdo si bo močno želel vašo družbo, a vam ne bo do tega. Morda boste celo preveč odrezali, vendar boste čutili, da je bolje situacijo razčistiti takoj.

Devica

Imeli boste občutek, da so vsi preveč zahtevni. Tudi vi imate svoje želje, svoje potrebe in svoje načrte, ki se jim ne boste kar tako odpovedali. Počakajte primeren trenutek za obračun. Mogoče ste že pozabili, kako ste znali podobno situacijo odlično izpeljati. Zaupajte vase in varujte tisto, kar že imate. Ostalo boste še dobili. Vse se bo zgodilo pravočasno in po pravi poti. Ni treba, da imate nadzor nad vsem prav vsako minuto.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Tehtnica

Vaša vladarica trenutno potuje po znaku škorpiona, kar vam daje posebno notranjo moč in prepričanost vase. Vendar vseeno velja pravilo: če boste malo popustili, to še ne pomeni, da boste izgubili avtoriteto in lastno dostojanstvo. Na čustvenem področju bo zanimivo. Delujete skrivnostno, vendar zaradi tega tudi privlačno. Bodite bolj prilagodljivi in manj usmerjeni vase. Tako vam bo lažje pri duši.

Škorpion

Po vašem znamenju potuje Venera, kar vam je lahko v lepo oporo in pomoč. Lažje boste nastopali v javnosti in verjemite lepim besedam, ki jih boste slišali, iskrene bodo. Nekdo bo preizkušal vaše potrpljenje, vendar mu boste dali vedeti, kaj si mislite o njem. Premislite, ali gre za ljubezen. Ne žrtvujte vsega, kar ste dosegli. Zaenkrat ste razdvojeni in težave, ki jih občutite, so zgolj psihosomatskega porekla.

Strelec

Soncu in Jupitru v vašem znaku se bo v četrtek pridružil Merkur, zato lahko pričakujete izredno zanimiv, dinamičen in uspešen teden. Tokrat boste lahko resnično veliko dosegli le z malo iznajdljivosti. Splača se potruditi. Če so čustva iskrena, boste zelo hitro našli rešitev. Denar lahko nekaj reši, a vsega ne. Treba bo še veliko več. Razmislite, ali ste kos takšnemu projektu.

Kozorog

Ne boste se ozirali na mnenje drugih ljudi, vaše lastno vam bo merilo. In tako je tudi prav. Že v preteklosti ste se dokazali in tudi tokrat ne bo nič drugače. Oči okolice vas pozorno spremljajo, dobro je, da se tega vsaj zavedate. Partnerstvo je dobro, če sta obe strani dovolj zreli. Mogoče ste zaradi želje po spremembi malce preveč pohiteli. Vendar še vedno lahko ujamete pravi ritem in ga nadzorujete.

Vodnar

Nezadovoljstvo je vedno gibal napredka. Ni treba, da tako dolgo čakate. Če vas mika, da bi začeli delati na svojem, lahko začnete resno razmišljati o tem projektu. Denar, ki ste ga že odpisali, vam bodo začeli vračati. Dokaz več, da je v naravi vse lepo urejeno. Po eni strani si boste želeli družbo, po drugi boste hoteli imeti svoj mir in zasebnost. Poskrbite za kompromis.

Ribi

Resnično boste začeli verjeti v čudeže. Problem, povezan z vašo kariero, ki vam je leta grenil življenje, se bo začel reševati. Zelo dobre volje boste zaradi tega. Prijeten konec tedna je pred vami, z Luno v svojem znaku se boste odlično sprostili, tudi zabavali. Malo več prilaganja bo treba v soboto zaradi prvega luninega kraja v vašem znaku, da ne bi po nepotrebnem prišlo do kakšne zamere.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA
ASTROLOGINJA DOLORES.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265, 090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

Nagradna križanka

3K	PREBIVALKE GLOBOKEGA	MATEMA- TIČARKA (EKSPR.)	ZEVSOVA HČI	TRUD, NAPOR	Povsod z vami	VZPORED- NICA	PIJAČA STARIH SLOVANOV	GRM Z RU- MENKASTO BELIMI CVETI	ILUSTRATOR- KA GOŠNIK GODEC
KRALJEVO DOMOVANJE		4			FANT (POG.)				
					INTELEKT				
STRANSKI, BOČEN			5						
KDOR NOSI OČALA (EKSPR.)							ZDRAVKO COLIČ		
							IGRALEC VALIČ		
BENO UDRIH			ZADNJI DEL					15	
			BLAMAŽA						
LENNONOVA VDOVA (YOKO)				SLOVENSKI IGRALEC (DARE)					
				NAŠA IN TUJA ČRKA					
KRONO- METER	16							NEKDANJI SLOVENSKI VREMENO- SLOVEC (MIRAN)	KDOR JE OVADEN
ZGOLJ									
					365 DNI				
					DEL TRUPA				
				BARJ			RENATO VUGRINEC	14	
				ZG. DEL STOPALA			IRAŠKO MESTO		
KRAJ PRI TOLMINU						UDAV			
NESTRO- KOVNAK						TROPSKI KUŠČARJI			
		MESTO V KALIFORNJI							
	DOLINA S STRMIMI POBOČJI	TRST (IT.)	7						
		NIČLE (POG.)							
					NEPRUJETEN OKUS			8	
					ŽAN KOGOVŠEK				
				DEL KONJ- SKE UZDE					
				STOPNJA					
PEVKA GODEC							JAMES CAGNEY		21
SNEG NA PODLAGI							NEKDANJI ARABSKI EMIRAT		
			3		NATRIJ				
					ODVZEM PROSTOSTI				
		KLADE ZA SEKANJE DRV	INSKRIPCJA				13		
			VREDNOST						
	BULA			12		IVANKA KRAŠEVEC			
	ASHTON KUTCHER					AMERIŠKI IGRALEC HACKMAN			PAPIRNATO POKRIVALO
				IGRALEC (ZASTAR.)					
				GORA NA KRETI					
	9						DA (POG.)		
							ENAKI ČRKI		
18	LEDENIK	11							
	PREBIVALKA ARAMEJE		20						

SUDOKU 339

3			4		6			
4			8				3	
2							5	
	8			6				1
				1	9			6
	2			8				9
					3	1		
	3	9			8	2		
		5	2			4		

SUDOKU 30

							8	
		4		9			3	
9		5		4			2	
	5			7	2			
7					3	9	5	
	8				1	3		
			3				9	6
			6			7		8
2	7		8					

REŠITEV SUDOKU 338

8	9	7	5	1	3	6	4	2
5	3	4	6	2	9	7	1	8
1	2	6	8	4	7	3	5	9
6	1	5	9	3	2	8	7	4
3	7	2	4	6	8	1	9	5
9	4	8	1	7	5	2	3	6
2	6	9	7	5	1	4	8	3
4	5	1	3	8	6	9	2	7
7	8	3	2	9	4	5	6	1

REŠITEV SUDOKU 29

1	7	3	6	9	8	4	5	2
8	6	4	2	5	1	3	7	9
2	9	5	7	4	3	6	1	8
6	2	8	5	1	9	7	4	3
7	4	1	8	3	2	9	6	5
3	5	9	4	7	6	8	2	1
4	1	6	3	8	5	2	9	7
9	3	2	1	6	7	5	8	4
5	8	7	9	2	4	1	3	6

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, **do torka, 18. decembra.**

Geslo iz številke 49: Prvi praznični dobrotnik

Izid žrebanja

1. nagrado, mesečno karto za 8 obiskov Top-Fita, centra za zdravje in rekreacijo, Ipavčeva ulica 22, Celje, prejme: **Tanja Kragl iz Petrovč.**

2. in 3. nagrado, karto za enkratni obisk Top-Fita, prejmeta: **Nande Jakopič iz Laškega in Nada Gril iz Velenja.**

Nagrajencem čestitamo. Nagrade bodo prejeli po pošti.

novi tednik

Vedn♥ z men♥j!

Nagradni razpis

1. nagrada: prašek in mehčalec ter majica NT&RC
2. nagrada: knjiga Celjske Mohorjeve družbe
3. nagrada: kuhinjski krpi NT&RC

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21			

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izrebran, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisenega preklicava privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicja soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na nt@nt-rc.si.

Ime:

Priimek:

Naslov:

Kontaktna telefonska številka:

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Podpis:

www.nt-rc.si

Vzemite
nas
s seboj

www.trik.si

Z leve: vodja marketinga Citycentra Celje Nena Horvat, Rosvita Pesek, Erika Žnidaršič, Mateja Brečko iz CSD Celje in Gregor Trebušak

Za otroke v rejniških družinah

Tudi letos so otroci iz rejniških družin, stari od pet do deset let, narisali svoje praznične želje in upajo, da bodo izpolnjene. Njihove risbe so na ogled v Citycentru Celje, ki je že desetič pripravil humanitarno akcijo obdaritev rejniških otrok v regiji. Do 17. decembra se lahko obiskovalci odločijo, katero od razstavljenih želja bodo izpolnili. Začetek akcije so v Citycentru letos spodbudili televizijski voditelji **Rosvita Pesek**, **Erika Žnidaršič** in **Gregor Trebušak**. V tej dobrodelni akciji Citycenter Celje obdari vse otroke v rejniških družinah, tudi tiste, ki niso med slikarji želja. Vsako leto na ta način polepša praznike več kot 160 otrokom.

SD

Iz čarnega vrta na sejem

Na adventnem sejmu v Novem Celju se je letos predstavila tudi **Nada Vreže**, ki je predstavila svoje prelepe izdelke iz naravnih materialov, ki nastajajo pod blagovno znamko Čar vrta. Njen čudovit vrt je lep v vse letnih časih in na voljo za ogled obiskovalcev, ki jih pot zanese v Šmarje pri Jelšah. Tudi **Uroš Govek** iz žalskega zavoda za kulturo, šport in turizem je z zanimanjem prisluhnil tem informacijam.

Foto: SHERPA

Podelili sta plaketi

Najbolj vroča slovenska sejemska prireditev še kar odmeva. Čeprav v družbi Celjski sejem tarnajo, da je za nastop na mednarodnem erotičnem sejmu težko pridobiti Slovenke in Slovence, sta se dve Slovenki veliko pojavljali na sejmskem odru, vendar v spodobni vlogi. To sta bili voditeljici programa **Jasna Kuljaj** in **Oriana Giroto**; v oblačilih seveda, čeprav izzivalnih. In ko je bilo treba podeliti plaketi za najboljšo erotično artistko in najboljšega erotičnega artista erotičnega sejma, sta bili tudi zraven. To posebno priznanje sta prejela pornesa **Nomi Melone** z Madžarske ter slačifant **James** z Irske. Izbralo ju je občinstvo, ki se ga je v dvorani trlo, kot da bi na sejmišču delili zlato ...

Foto: Celjski sejem

Zametki levosredinske neodvisne koalicije?

Na ustanovni seji novega sklica celjskega mestnega sveta so očitno dobro razpoloženi pomenkovali (z leve) svetnik Celjske neodvisne liste **Miran Gracer mlajši**, ki bo še naprej sedel v mestnem svetu, predstavnika Levice, novinec med svetniki **Samo Seničar** in »starosedec« **Matija Kovač** ter še en novinec, **Matevž Jug** iz SMC. Ali so ob svoji živahni razpravi morda snovali že novo koalicijo v mestnem svetu, ne vemo, bo pa to znano, ko bodo na dnevni red sej mestnega sveta prišle bolj vsebinske teme, na primer o proračunu. O njem naj bi mestni svet po napovedih razpravljal še letos.

Foto: SHERPA

Volivec ima vedno prav

V živahno diskusijo sta se zapletla tudi novi-stari svetnik SLS **Peter Pišek** in predsednik občinske volilne komisije **Matevž Žugelj**, ki je na ustanovni seji svetnikom predstavil poročilo o rezultatih volitev. Ne glede na to, kaj sta razčlenjevala v svoji debati, ki se je morda dotikala tudi izvedbe volitev, na koncu vedno obvelja pravilo, da ima volivec vedno prav, če je le njegov glas zabeležen po zakonskih pravilih.

Foto: SHERPA

Prej skupaj, zdaj v nasprotnih taborih

Očitno prijetno je bilo srečanje izkušenih celjskih svetnikov **Karmen Kozmus** (SDS) in **Janka Požežnika** (Celjska županova lista), nekdanjih strankarskih sopotnikov, ki nadaljujeta delo v mestnem svetu v različnih političnih taborih. Karmen je ostala zvesta SDS, ki jo je Janko Požežnik zapustil že pred časom in v prejšnji sestavi mestnega sveta deloval samostojno. Kajpak različni sedanji politični bregovi ne smejo biti ovira, da si nekdanja strankarska kolega ne bi izmenjala stiska rok in kakšne prijazne besede.

Foto: SHERPA

